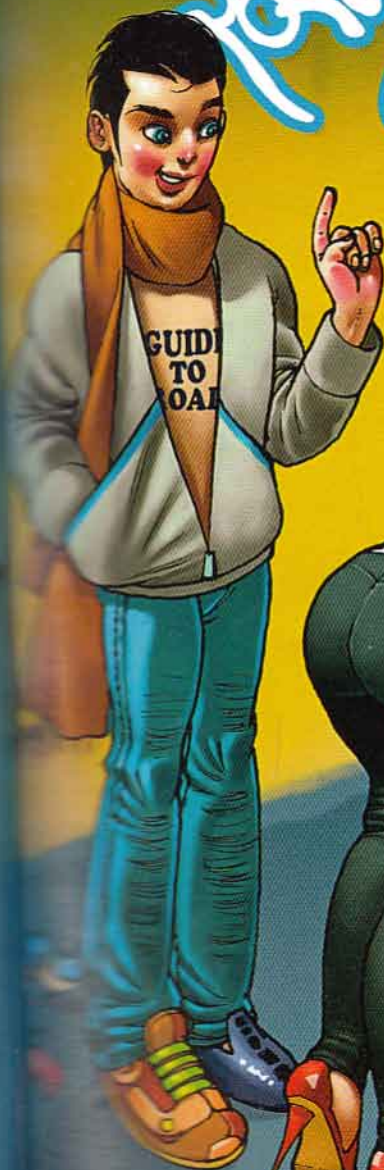

မိုးမိုး

ကြုံတတ်လော
ဆုံပတ်များ

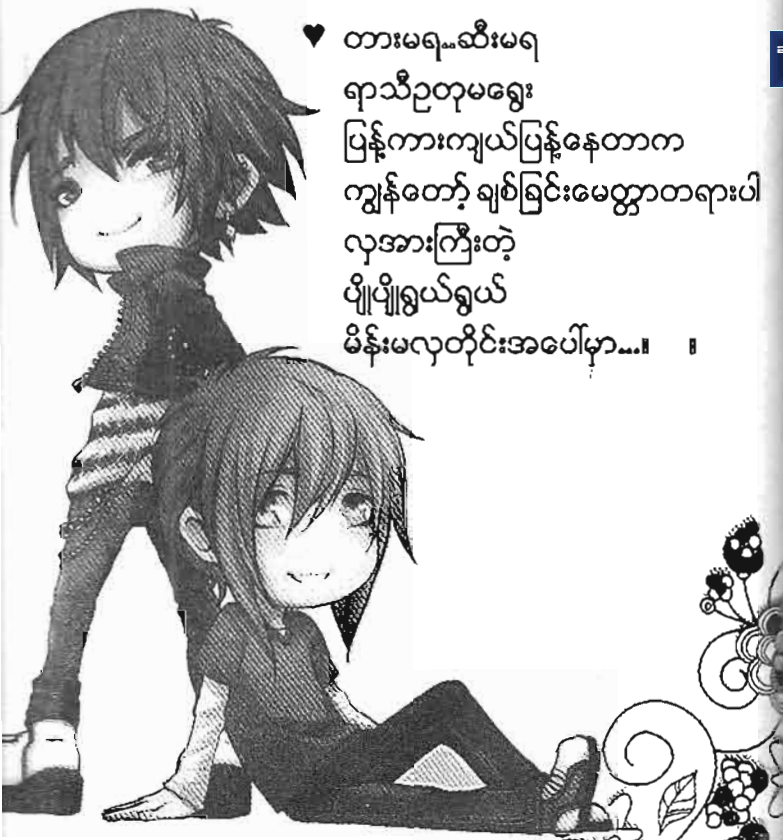
BURMESE
CLASSIC

♥ ကျွန်တော်က
ဥတုသုံးပါး ဒဏ်ခံတဲ့
အလှူမီနီယမ် မဟုတ်ဘူး၊
နနဥဥ...ပုထုဇဉ်လေးပါ။

♥ အေးရင်..ကြို့ဝင်
ပူရင်..ကျယ်ပြန့်တာက
ရှုကဗေဒ နိယာမ။

♥ တားမရ...ဆီးမရ
ရာသီဥတုမရွေး
ပြန့်ကားကျယ်ပြန့်နေတာက
ကျွန်တော့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားပါ
လှအားကြီးတဲ့
ပျိုပျိုရွယ်ရွယ်
မိန်းမလှတိုင်းအပေါ်မှာ...။ ။

အခန်း(၁)

မိုး

ပျံ့ပန်းခြံဟု တင်စားနိုင်သည်။ မြေပြင်အထက် . .
(၁၃၂)ပေတွင်ရှိသည်။ ကွန်ဒိုအဆောက်အအုံတစ်ခု၏ အပေါ်ဆုံး
ထပ်(penthouse)တွင် စနစ်ကျကျ လှပစွာ စိုက်ပျိုးခင်းကျင်းထား
ခြင်း ဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်ရာသီဥတုတွင် ရှင်သန်ဖူးပွင့်နိုင်သော
ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ တန်ဖိုးကြီးပန်းအမျိုးအစား တော်တော်များများ
အရောင်အသွေး စုံစုံလင်လင် ဖူးပွင့်တင့်တယ်နေသည်။ ကြည်နူး
စဖွယ် . . . ။

နတ်ရွာစိုး

အလယ်. . . လယ်. . . ဘယ်ကဘယ်လို သတင်းရ၍ လေ
ပြည်လေပြင်းတွေကို ဘယ်လိုအံဘက်ဆန်တက်ခဲ့ပါသလဲ. . . ပျားပိ
တုန်းငယ်. . . ။

နွေညနေခင်း၏ ပန်းပွင့်ရောင်စုံအလယ်. . . ဘယ်အပွင့်
ဘယ်ဝတ်မှုန်ကို ထုံကူးရင် ကောင်းမလဲလို့ ခေါင်းခဲမတတ် တဖျတ်
ဖျတ် လူးလာကူးခါသန်းခါ ရွေးချယ်နေပုံ. . . ။ အလှဆုံး၊ အမွှေးဆုံး
ဘယ်ပွင့်နှစ်ပွင့်. . . သုံးလေးပွင့်. . . ဝတ်ရည်စုပ်၊ ဝတ်မှုန်ကူး၍ အထူး
အားရစွာ အနားကမှန်တံခါးပေါ် ပိတုန်းငယ် တစ်ထောက်နားသည်။
စုပ်တံကို လက်နှင့်သပ်ရင်းပေါ့. . . ။

မှန်တံခါးအတွင်းမှာတော့ တိတ်ဆိတ်အေးမြသည်နှင့်အမျှ
မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့နေသော ဆောင်းညနေခင်း ရှိနေသည်။ ဆိတ်ငြိမ်
လွတ်လပ်သော ထိုဆောင်းညနေခင်းထဲမှာတော့ လူဖို၊ လူမ အတွဲ
လှလှလေး ရှိနေပြန်သည်။

ဆိုဖာရှည်ပေါ်. . . နူးနူးနပ်နပ် ပူးပူးကပ်ကပ် ရှိနေခြင်းဖြစ်
သည်။ ပန်းစကားနှင့် မဆန်းပြားအောင် ပြောရလျှင် ဝတ်မှုန်ကူးပြီး
ပြီလား. . . ဝတ်မှုန်ကူးရန် ဟန်ပြင်မာန်ဝင်နေကြသည်လား. . .
(နောက်ကျမှ အပေါက်ဝရောက်လာ၍) မသိနိုင်ပါ။ မပြောနိုင်ပါ။

ရအောင်ပြောစတမ်းဆိုပါလျှင်. . .

သီချင်းတစ်ပုဒ်ထဲကလို. . . ဖွဲ့နွဲ့. . . တိမ်တွေလို မြင့်သွား
လိုက်၊ တိမ်တွေလို နိမ့်ဆင်းလိုက်. . . ဖွဲ့နွဲ့. . . နှင့် ကြည်နူးစွာ မော
ဟိုက်နေသော စိတ်ဝိညာဉ်အစုံကိုတော့ မြင်နေရသလို ရှိသည်။

မြင်၍ ကောင်းနေစဉ်. . .

“တိ. . . လ. . . တိ. . . တိ”

“တိ. . . လ. . . တိ. . . တိ”

ဖုန်းမြည်လာသည်။ ဟန်းဆက်က မဟုတ်. . . အိမ်ဖုန်းက
ဖြစ်သည်။

“တိ. . . လ. . . တိ. . . တိ”

“ဖယ်ဦး ဟယ်လင်”

“ဒိမ်ပျက်လိုက်တာကွာ. . . ကိုယ့်ကဗျာဆရာနဲ့ ချစ်လို့
တောင် အားမရသေးဘူး. . . သွားမကိုင်နဲ့ကွာ”

“မဖြစ်ဘူး ဟယ်လင်. . . ဖယ်ပါ။ ဘွားတော်ဆီကဆို ဟုတ်
ပေ့ဖြစ်နေဦးမယ်”

သူ လူးလဲထကာ ဖုန်းဆီလျှောက်လာ၏။ အင်တာကွန်းမီး
လင်းနေခြင်းမို့ ပထမထပ် သူ့ကြီးတော်တိုက်ခန်းမှဖြစ်ကြောင်း သိ
လိုက်သည်။

ဟယ်လင်မကြားအောင် ဖုန်းခွက်ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး . . .
စပီကာ ခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။

“ဟဲလို. . . အေးကိုဇော်ပါခင်ဗျာ”

“ကိုကို. . . ကျွန်တော်ပါ။ အောင်အောင်ပါ. . .”

“ဟုတ်ကဲ့. . . အမိန့်ရှိပါ”

“ဖတ်(စ်)နီးယား အောင်စာရင်းထွက်ပြီ ညီလေး ခရက်ဒစ်နဲ့
အောင်တယ်၊ ခရက်ဒစ်ပါတော့. . . ကိုကို ကတိပေးထားတဲ့အတိုင်း
ဟဲ. . . ဟဲ. . .”

“အားလုံးဖြစ်ရပါစေမယ်”

“ဒါဆို ကိုကို အဝတ်အစားလဲထား၊ ညီလေး တအောင်နေ
အပေါ်တက်လာခဲ့မယ်”

“ကောင်းပါပြီ. . ကြွပါခင်ဗျား. . ကြွပါ”

“ဝှပ်! . .”

မုသားမပါ လင်္ကာမချောတဲ့. . .။ ပြောရပါတော့မည်။

သူပြောခဲ့သော စကားစုကလည်း တမင်ရွေးချယ်ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လူကြီးသူမတစ်ယောက်နှင့် စကားပြောနေပုံမျိုး ဖြစ်သည်။ ဟယ်လင့်ကို သူ အီလည်လည်ကြီးလည်း ဖြစ်နေခဲ့ပြီလေ။

“ဘယ်ကဖုန်းလဲ ချစ်ကိုဇော်”

“ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ. . . အောက်ထပ်မှာ ဘွားတော်ကြီး နွဲ့လေးက ရောက်နေတယ်။ နေ့ခင်းဖလိုက်နဲ့ လိုက်လာတာတဲ့. . . ၊ အဲဒါနဲ့ အပေါ်တက်လာမယ်တဲ့၊ ဘယ်လိုမှ မအောက်မေ့နဲ့နော် ဟယ်လင့် ကိုယ်ကို နားလည်မှုပေးနော်၊ အောက်ထပ်အထိတောင် ဟယ်လင့်ကို လိုက်မပို့အားတော့ဘူး. . .”

“အွန်း. . . ကိုဇော်တို့တစ်မျိုးလုံး ကြောက်ရတယ်ဆိုတဲ့ အဲဒီ ဖျက်မြင်းဘွားတော်ကြီးကို တစ်ခါလောက် ဖူးမျှော်သွားချင် လိုက်တာ၊ ပုဆိန်ပေါက်ရှိခိုး ဘီလူးဆိုင်းတီးပြီး ပြန်ပြလိုက်ချင်တယ်၊ ဟင်း. . . ဟင်း. . .”

“စိတ်လျော့ပါ ဒါလင်ရာ၊ ဟိုက အာဠာဝကနဲ့ ပုဏ္ဏက နှစ် ကောင်ပူးလို့ ဟိုက်ခနဲ အော်ချိန်တောင် ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါလည်း သူဝယ်ပေးထားတဲ့တိုက်ခန်းလေ”

“နောက်အပတ် အဝ,ချစ်မယ်နော် ဗိသုကာအင်ဂျင်နီယာ”

ပြောရင်း. . . စူစူဆောင့်ဆောင့်ဖြင့် ဆိုဖာရှည်ပေါ်မှ ထ၍ ကပိုကရို ဖြစ်နေသည်များ သပ်ရပ်အောင် ခဏချင်း ပြုပြင်သည်။ နှုတ်ခမ်းနီ ပြန်ဆိုးသည်။ puff ပြန်ဖိသည်။ ခေါင်းဖို့းသည်။ စွပ်

ကျယ်လိုတီရှပ်ကို ဆွဲဆန့်သည်။ သို့သော်. . . ခါးတင်ရုံ ဝတ်ထားသော ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့် ခါးတိုအင်္ကျီကြားက ဗိုက်သားဖြူဖြူလေးနှင့် ချက်တွင်ဖောက်ချိတ်ထားသော ရွှေကွင်းလေးက ဝင်းခနဲ လင်းသွားသည်။

နှုတ်ဆက်အနမ်း,နမ်းပြီး ထွက်ခွာသွားမှ တံခါးပြန်ပိတ်ရင်း သူ ဟင်းချနိုင်တော့သည်။

သူ တီရှပ်ပြန်ကောက်စွပ်ပြီးချိန်မှာပင် တံခါးက ဘဲလ်မြည်လာ၏။

“ဖွင့်ဝင်ခဲ့ အောင်အောင်. . . လော့(ခ)မချထားဘူး”

“ကလစ်!”

ချောမောတောင့်တင်းသော ညီငယ်အောင်အောင် သွားအဖွေးသားနှင့် ပြုံး၍ဝင်လာသည်။ အပျံစား ဝတ်ထားသည်။ အသားက ဝင်းနေပြီး ဒေးဗစ်ဘက်ဟမ်းကေကို မဟော်ဂနီရောင် ဆိုးသားသည်။ မျက်ခုံးမျက်လုံးက နက်မှောင်နေပြီး. . . မျက်နှာကျက် မက်ဒေမွန်နှင့် ဆင်သည်။ မက်ဒေမွန်လို နှာဖျားနည်းနည်းလန်မနေသဖြင့် ယောက်ျားပီသသောအရပ်၊ ဗလနှင့် မျက်နှာကျ လိုက်ဖက်သွသည်။ စိန်အစစ်တစ်လုံးကို ဘယ်နားတွင် ကပ်ပန်ထားသည် သွားညီညီကို စပ်ဖို့းဖို့းပြီးရင်း. . .

“ရုတ်တရက် ဖုန်းမကိုင်လို့ ကိုကိုမှ ရှိပါ့မလားလို့”

“ကိုကို တရားထိုင်နေလို့ပါကွာ”

“ဟင်. . . တရားထိုင်နေတဲ့လူက လည်ပင်းမှာ နှုတ်ခမ်းနီတွေနဲ့. . .”

သူ ယောင်ယမ်း၍ လည်ပင်းဘယ်ညာကို လက်နှင့် ပွတ်ခဲ

သည်။

“ဟား. . ဟား. . ဟား. . တန်းပေါ်တာပဲ၊ ဟား. . ဟား
ဘာမှမရှိပါဘူး ကိုကိုရ. . ၊ အောင်တို့ ပထမထပ်က ဓါတ်လှေကား
သေတ္တာ သိပ်မကောင်းဘူးလေ၊ မြေညီထပ်ဆင်းပြီး စီးရတယ်မလား၊
ခဲဘဲလှေကားထဲကနေ နတ်မိမယ်တစ်ပါး ဘွားခနဲ ထွက်လာတာ
ခြင်လို့ပါ၊ အောင်အောင်ကိုတောင် စေ့စေ့ကြည့်ပြီး. . နှုတ်ခမ်း
သွက်သွက်ကို ပွက်ခနဲ လုပ်ပြသွားသေးတယ်. . ၊ ဟွန်ဒါဖစ်လေး
ခောင်းထွက်သွားတယ်၊ အေးကိုဇော်ရဲ့ဘုံက ကြိုးပြတ်ကျလာတဲ့
ခဲဘဲမိမယ်မဟုတ်လား. . ”

“ကိုကိုကဗျာပရိသတ်ပါ. . . ရုံးခန်းကို လာတာပါ၊ သူတို့
အိမ်တွင်းဒီကော်ရေးရှင်း လာအပ်တာပါကွာ”

“ကိုကိုရာ. . . ကိုကို ဘယ်လောက်စွဲတယ်ဆိုတာ အောင်
သိပါတယ်၊ အတွင်းသိခြင်း ရှိမနေပါနဲ့၊ အောင်အောင် ဘွားတော်
ကြီးရဲ့ ဘက်သားမဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

“အေးပါကွာ. . . အေးပါ. . ခဏစောင့်၊ ကိုကို လန်းသွား
အောင် ရေနည်းနည်းချိုးလိုက်ဦးမယ်”

“လန်းပါ. . လန်းပါ. . ဒကာတော်ရေမြေရှင် လန်းပါမှပဲ”

၁၂. ၁၂. ၁၂. ၁၂.

ဇောက်မိနစ်အချို့ လွန်မြောက်သွားသောအခါ ညီအင်းက
နဲ့ယောက် စင်တင်တေးဂီတရှိသော ဘီယာ Pub ကဲရှိ စားပွဲတင်
နဲ့တွင် ထိုင်လျက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။

“အောင်အောင်. . . ညီက ဘီယာပဲ သောက်နော်၊ ကိုကို
တော့ ဝီစကီရောမှဖြစ်မယ်၊ ခရက်ဒစ်နဲ့ အောင်တဲ့ ငါညီလူတေး
သား ဒီညဘာလုပ်ချင်သလဲ စဉ်းစားထား၊ I can stand all your
bills.”

“ဘီယာသောက်ပြီးမှ ညီဘာလုပ်ချင်သလဲဆိုတာ စဉ်းစား
မယ်”

ဘီယာ၊ ဘဲကင်၊ ဘာဘီကျူးအသားကင်အစုံ၊ အာလူးအ
ခဲခင်းကြော်နှင့် သီဟိုဠ်စေ့၊ ဝီစကီစိတ်ပြားတစ်ပြား ရောက်သေး
သည်။ ဝန်ထမ်းက ဘီယာငဲ့ပေးသည်။

ဘီယာခွက် ပြိုင်တူမြှောက်၍. . .

“For your success” (ညီအောင်မြင်မှုအတွက်)

“ဘုံကြီးပြတ် မိုးနတ်မဒီအတွက်”

“ချီးယားစ်” “ချီးယားစ်”

“ချင်! . . ဝပ်! . . ”

စင်တင်တေးဂီတက မစသေးပါ။ စောသေးသည်။ သူက သံဟိုင်စေ့ ဝါးရင်း . . စင်ဘက်ကို ကျောပေးထိုင်နေသော အောင်အောင်အား . . .

“အောင်အောင် . . L.ဆိုင်းဒီ လာမယ်လို့ ကြော်ငြာထား ဘယ်ကွ၊ မင်း ဒီဘက်ခုံ လာထိုင်ပါလား”

“L.ဆိုင်းဒီလည်း ကောင်းပါတယ်၊ ရေးလည်း ရေးတတ် ဘယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့အဒေါ် L.ခွန်းရီကို ပိုကြိုက်တယ်၊ L.ခွန်းရီက ဒီအထဲအထိ ရောက်တယ်”

နှလုံးသားရှိသော ဘယ်ရင်အံ့ကို လက်ထောက်ပြရင်း ပြောသည်။ ဘာဘီကျူးတွေကို ပလုတ်ပလောင်း စားသည်။ ဘီယာ နောက်တစ်ခွက်စီ ထပ်မော့အပြီး အောင်အောင်၏အကြည့်သည် ပင်မအဝင်ပေါက်ဆီ ငေါက်ခနဲ ရောက်သွားသဖြင့် . . သူလည်း ငဲ့စောင်းကြည့်ဖြစ်သွားသည်။

အပေါက်ဝက ဝင်လာနေသော . . အရပ်မြင့်မြင့် တင့်တင့်တယ်တယ် (Cat Walk)လျှောက်လာသလို အပျံစားနှစ်ယောက်ကို အောင်အောင် စူးစူးရောက်ရောက် လှမ်းကြည့်နေသည်မို့ . . သူလည်း ထဲထဲဝင်ဝင် လိုက်ကြည့်ဖြစ်သည်။

ခေတ်လွန်အောင် ကလက်တက်တက် ဝတ်စားထားသည်တော့ မဟုတ်။ ခေတ်မီအောင်တော့ ပြင်ဆင်ခြယ်မှုန်းထားသည်

ာ(ရှေးရိုးစကားအရ) နတ်ပန်းချီရုံးလောက်ပါပေသည်။ မွေးခနဲ သူတို့ဘေးကအဖြတ် ပိုလှသောတစ်ယောက်က အောင်အောင်ကို ချက်စေ့ထောင့်ကပ် ကြည့်သွားသည်ကို သူသတိပြုမိသည်။

သူ့ပါးစပ်က ခပ်ကျယ်ကျယ်ပင် အော်တိုစကားသံ ထွက်သွားသည်။ ကြားအောင် ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

“ဘယ်သူပိုလှသလဲ ညီလေးအောင်အောင်၊ ကိုကိုကတော့ အလယ်ကတစ်ယောက် ပိုလှတယ်ထင်တာပဲ”

“နှစ်ယောက်ထဲဟာကိုဗျာ”

“အေးလေ . . ဒါကြောင့် အလယ်ကတစ်ယောက်လို့ . . ကိုကို ရွေးတာပေါ့”

သူမတို့ ကြားပါသည်။ ပခုံးချင်းတိုက်၍ ရယ်သွားကြသည်

“ဟော . . ဟော . . အလယ်ကိုလုနေကြပြီ . . ဟားဟား”

သူတို့စားပွဲနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ သန့်စင်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားကြ သည်။

“ကျွန်တော် ဟိုဘက်ကတစ်ယောက်ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး မြင်နေတယ်၊ ဘယ်မှာမြင်ဖူးမှန်း စဉ်းစားလို့မရ ဖြစ်နေတာ”

“လှတာတော့ တော်တော်လှတယ်နော်”

သူလည်းဖိုးစွဲမို့ တော်ရုံလှသောမိန်းမကို လှတယ်ဟု . . တယ်ပြီး ပြောလေ့မရှိ။ တော်တော်ကြီးလှပါမှ ပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်း အောင်အောင် သိသည်ပဲ . . .

“အောင်အောင် အနီးကပ် မြင်ဖူးတယ်၊ စကားတောင် ပြောဖူးတယ်ထင်တာပဲ . . ဘယ်မှာပါလိမ့်”

“ငါ့ညီ အဲ့ဒါတွေလိုတာကွ . . ဒီလောက်လှတဲ့ ကုက္ကုတ္တိယမ

လေးနဲ့ စကားပြောခွင့်ရရင်... ကိုကိုသာဆို နာမည်နဲ့ဖုန်းနံပါတ်
ဒတ်ခနဲ ရအောင်ယူပြီးသားပဲ”

အောင်အောင်က ဘဲကင်ဝါးရင်း မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစား
နေ၏။ ဘီယာခွက်လက်ကျန်ကို မော့ပြီး ဖန်ခွက်ကို ပြန်မချဘဲ
လှည့်ပတ်ကြည့်ရင်း စဉ်းစားနေပြန်သည်။

“ညီလေး... ဟိုမှာ ပြန်ထွက်လာနေပြီကွ”

အောင်အောင်က သမင်လည်ပြန် လှည့်မကြည့် သူ့အလေ့
ဟုတ်။ သူကတော့ မျက်စေ့အရသာ ရသလောက် ယူသည်။ မိန်းမ
လှနှစ်ယောက် တွတ်ထိုးရင်း ခပ်တိုးတိုး ဘာပြောလာမှန်းမသိ...။

တစ်စုံတစ်ရာပြောရင်း... အောင်အောင်ကို နောက်ကနေ
တောက်လျှောက်ကြည့်လာသည်။ အနားရောက်၍ အောင်အောင်
ဇတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်မှ... သူမတို့ကလည်း မိန်းမသားပီပီ ဇတ်ခနဲ
ရှေ့တူရူသို့ ကြည့်၍ ဖြတ်သန်းသွားသည်။

သည်တစ်ခါ လည်လိမ်၍ ပါသွားသူက သူ ဖြစ်နေသည်
လေ။ ပါလောက်အောင်လည်း လှကြသည်ကိုးဗျာ။ မျက်စေ့တစ်ဆုံး
လိုက်ကြည့်မိကြသည်။ အဝင်ပေါက်မှပင် ပြန်ထွက်သွား၏။

“ဘီယာဆိုင်ထဲ နှုတ်ဝင်ပေါက်ရဲတဲ့ သတ္တိကတော့ မခေဘူး”

အဝေးရောက်မှ အောင်အောင်က ကျောဘက်အလှတေ
ကို တစ်ချက်ငေးရင်း...

“ဟား... မှတ်မိပြီ ကိုကို၊ လှည်းတန်းက Mr.Brown
မှာ ကြုံဖူးတာ”

လွန်ခဲ့တဲ့တစ်လကျော်ကျော်ကပေါ့။ နေ့ခင်းနှစ်နာရီကျော်
ကျော်ဆိုတော့ အရမ်းပူတော့ Mr.Brown ထဲဝင်ပြီး မစ်(ခ်)ရှိတ်နဲ့
ကာလီဂျီဘရန်းကဗျာကို မြည်းနေမိတယ်။

“ကျေးဇူးပြုပြီး လူမရှိရင် ထိုင်ပါရစေရှင်”

အပျံ့စားမိန်းမလှသုံးယောက်။

ကျွန်တော့်ပတ်ဝန်းကျင်လေထုလည်း ချက်ချင်းပဲ လန်းခနဲ
မွှေးကြိုင်ပြီး... စွဲဆောင်အားကောင်းတဲ့ ရေမွှေးနဲ့ ကိုယ်သင်းနံ့က
ဖြန်းခနဲကို ကြက်သီးထသွားတယ်...။

“ထိုင်ပါခင်ဗျာ ဘယ်သူမှမရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်
တည်းပါ...။”

ဆိုင်ထဲမှာ နှစ်ခုံလွတ်၊ တစ်ခုံလွတ်စားပွဲတွေပဲ ရှိနေလို့
သုံးခုံလွတ် ကျွန်တော့်စားပွဲကို ရွေးချယ်ပုံပေါ်ပါတယ်။

ပြုံးပြရင်း... ကျေးဇူးပဲပြောပြီး ဝင်ထိုင်ကြပါတယ်။

ကျွန်တော် သူ့အပြုံးထဲက စိညီနေတဲ့ သွားဖွေးဖွေးအတန်းလေးကို ခုထိမှတ်မိနေတယ်။ ပြုံးရင် အရမ်းလှတဲ့သူတွေ မြင်ဖူးပါတယ်။ သူ့ကို မမိကြပါဘူး။

သူတို့ မှာစရာရှိတာ မှာနေတယ်။ သူတို့ကို တစ်ချက်အကဲခတ်ပြီး ဂျီဘရန်းစာအုပ်ကို စာမျက်နှာမှတ်ပြီး ပိတ်တယ်။ ကားသေ့နဲ့ဟင်းဆက်ကို ကောက်ကိုင်တယ်။ လက်ကျန်မစ်(ခံ)ရှိတ်ကို တစ်စုပ်စုပ်တယ်။

“ရွတ်! . . ဒီမှာရှင်းမယ်ဟေ့. . ”

“ဟင်! . . ပြန်တော့မလို့လားရှင်၊ ကျွန်မတို့ လာထိုင်လို့ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားလို့လားရှင်”

တစ်ယောက်က. . .

“တို့နဲ့မထိုင်ချင်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့ မေဖူးရဲ့”

နောက်တစ်ယောက်က. . .

“တစ်ယောက်ယောက် အထင်လွဲမှာလည်း ကြောက်လို့ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ. . ”

ကျွန်တော်ငွေရှင်းပြီး မတ်တတ်ရပ်မလို့လုပ်ရင်းကပဲ. . .

“ခင်ဗျားလေးတို့ခန့်မှန်းတာ တစ်ခုမှမဟုတ်ဘူးခင်ဗျ. . ၊

အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လို့ ထပြန်တာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားလေးတို့လို အချောအလှတွေနဲ့ တစ်ဝိုင်းထဲမထိုင်ချင်တဲ့. . ပုရိသ မင်းယောက်ျားလည်း ဒီဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ရှိမယ်မထင်ဘူး၊ အထင်လွဲဖို့လည်း တစ်ယောက်မှ. . မတစ်ယောက်ဘူး၊ ကျွန်တော်ချိန်းထားတဲ့ မိတ်ဆွေ ရောက်မလာလို့ သူ့နောက်လိုက်မှ ဖြစ်မှာမို့ပါ. . ၊ ခွင့်ပြုပါဦး ဒီအချိန်မျိုး ဒီမှာကျွန်တော်ရှိတတ်ပါတယ်. . ဆီးယူ. . . ”

ကျွန်တော်လှည့်ထွက်လာပြီးမှ နောင်တရသလိုလိုခံစားရတယ်။ ကျွန်တော်ကတစ်ယောက်တည်း. . သူတို့ကသုံးယောက်။ ပြုတုံတုံ ကြောက်တောက်တောက် ဖြစ်နေတာလည်း ပါပါတယ်။ ခပ်စိမ်းစိမ်းမိန်းမလှတွေနဲ့ အသားကျလေ့မရှိတာလည်း ကျွန်တော့်အားနည်းချက်ပါပဲ။ တကယ်က ဘယ်သူနဲ့မှ ချိန်းမထားပါဘူး။ လှည့်ထွက်လာတော့. . နောက်ဘက်ကအသံကို ကြားဖြစ်အောင်ကြားတယ်။

“တို့ကိုတောင် ထားခဲ့ရက်တယ်ဆိုတော့ သူချိန်းထားတာ အင်ဂျလီနာကျီလီဖြစ်မယ်”. . . တဲ့။

၆ ၆ ၆ ၆

“ဟုတ်ပဲကိုကို. . . ညီအစ်ကိုချင်းပဲ. . . ဟင်း. . . ဟင်း
မရှက်ပါဘူး။ နောက်နေ့ သုံးလေးရက်ဆက်ပြီး ကျွန်တော် မသိမသာ
သွားသွားထိုင်စောင့်နေမိတယ်. . . ပေါ်မလာတော့ဘူး. . .”

“မင်းကွာ. . . မင်းလွတ်သွားတာ. . . တောက်!. . . ရေဆေး
ငါး. . . ငါးရဲ့လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကြီးတွေကွ. . . နှမြောလိုက်ပါဘိ
တော့. . .”

“ခုလည်း ဒုတိယအကြိမ်လွတ်ပြန်တာပဲ”

စင်တင်တေးဂီတအစီအစဉ် စ,ပေပြီ။ ဆိုင်မိသားစု အဆို
တော်လေးများ စတင်ဖြေဖျော်ကြသည်။ သူကတော့ လှတပတ
လေးတွေကို သဘောကျပါသည်။ အောင်အောင်က ငဲ့စောင်း၍
တောင်မကြည့်။ ဘိဘားမဝင်တာတွေများတယ်ဟူ၍ ဝေဖန်ရင်း
ဘီယာနှင့်အမြည်းသာ ခွအုပ်နေသည်။ အောင်အောင်သည် ဂီတ
ကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တီးခတ်နိုင်သည့်အပြင် အဆိုအလွန်

ကောင်းကြောင်း သူသိသည်။

ဖြစ်ချင်တော့ ဘွားတော်ကြီးဒေါ်အိမ်စိုးက လုံးဝ(လုံးဝ)
အားမပေး။ မဟာဆီမဟာသွေး ကုန်းဘောင်မင်းသွေးပါသူမို့ မှိုးမှိုး
ဂုဏ် အင်မတန်မောက်သည်။ အက၊ အဆို၊ အတီး အနုပညာအား
လုံးကို ဖက်ခွက်စား စာရင်းထဲ ထည့်ထားသူဖြစ်သည်။ သူ့ဩဇာ
အာဏာကလည်း ကြီးလှသည်လေ။ အောင်အောင်ဂီတာကိုပင် သူ
အခန်းမှာ လာဝှက်ထားရသည်။ ဘွားတော်မန္တလေးပြန်မှ သူ့(၁၂)
ထပ်မှာ လာလာတီးရသည်။

“ကျေးဇူးပြု၍ နားဆင်ပါရှင်. . . ခုတစ်ခါ ကျွန်မတို့ရဲ့
ဖောက်သည်ပရိသတ်လူကြီးများကို ဖျော်ဖြေတင်ဆက်မယ့်သူက
တော့ ဧည့်သည်အဆိုတော် မေဖူးမော်ဖြစ်ပါတယ်ရှင်၊ သူ. . . ဘာ
သီချင်းနဲ့ဖျော်ဖြေမလဲဆိုတာကို ရှုစားနားဆင်ကြည့်ရအောင်ပါရှင်၊
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်. . .”

ကျောပေးထားသောအောင်အောင်က လှည့်မကြည့်။ သူ
ကတော့ မြင်နေရပြီ။ မိမိကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် စင်ပေါ်
ရောက်လာသောမိန်းမလှလေးဟာ ဘယ်သူဆိုတာ မြင်နေရပြီ. . .

Keyboard သမားကို Notes စာရွက်ပေးရင်း Key ညှိ
နေပုံရသည်။ ပြီးမှ. . . စင်ရှေ့ထွက်လာပြီး လက်အုပ်ချီဦးညွှတ်ရင်း
မိုက်ကရိုဖုန်း ဖြုတ်ယူသည်။ သီချင်းကို ကြေညာမနေ။ Keyboard
သမားက C Key နှင့် တိုင်ပင်တိုးတိုးပေးပြီး ပြိုင်တူဝင်သည်။

“နွဲ့နွဲ့. . . ဝင်ရိုးစွန်း ခြားလည်းကွယ်. . .

ရေခဲသောမြစ်တွေ ခြားစေကွယ်. . .

အိကွေတာအလယ်မှာ ခွဲခြားပြီးထားလည်း. . .

နီးနီးလေးပဲ ထင်တယ်။ “ဟဲ့ဟဲ့။”

ဝေါခနဲ လက်ခုပ်သံတွေနှင့်အတူ ပျားပန်းခတ်နေသော ဝန်ထမ်းစားပွဲထိုးလေးတွေပါ လက်ထဲရှိတာတွေ နီးရာခုံပေါ်တင်၍ လက်ခုပ်ဝင်တီး၊ လက်ခေါက်မှုတ်သံတွေ သောသောညံသွားသည်။

“ဟာ! . . . ကောင်းလှချည့်လား”

အောင်အောင် လည်ပြန်ကြည့်ရင်း ခုံပေါ်က တင်ပါးပါ လည်ထွက်သွားသည်။

“ဟာ . . . သူ . . . သူ . . . ကိုကို အခုန Mr. Brown လေး”

“ငါ တက်လာကတည်းကသိတယ်၊ ငါ့ညီအံ့ဩသွားအောင် တမင်မပြောတာ . . .”

အောင်အောင် မျက်တောင်ပင်မခတ်တော့ပါပြီ။

“ဟဲ့ဟဲ့ . . . အမြန်ယာဉ်လေးစီးကာ . . .

အပြေးလာမယ် . . . ဆီးလို့ကြိုနော် . . .

ကြိုပါကွယ် . . . ကြိုပါကွယ် . . . ကြိုပါကွယ် . . .

ကြိုပါကွယ် . . . ကြို . . . ပါ . . . ကွယ် . . . လာ . . . လာ . . . လာ

မေ့အချစ်ဆုံးလေး ချစ်သူရယ် . . . ဟဲ့ဟဲ့ . . .”

အဆိုတော်ကြီး L. ခွန်းရီ၏အသံ၊ ဌာန်၊ Force နှင့် Mood အပြည့်နှင့် သီဆိုလိုက်ခြင်းမို့ ဆိုင်မိသားစုအဆိုတော်လေးများပင် စင်ဘေးအပြေးအုံလာကာ လက်ခုပ်တီးကြသည်။

အို . . . ပန်းကုံးတွေ၊ ပန်းခြင်းတွေ တန်းစီတက်လာသည်။ လက်ကမ်းပေးသော ပုရိသတွေကို ခေါင်းညိတ်၍သာ ပြုံးပြသည်။ သီချင်းကို ဘိဘားအတိအကျနှင့် ခံစားချက် Mood အပြည့် Tone အပြည့်နှင့် အဆုံးသတ်ချသွားသည်။ လက်ခုပ်သံများ တော်တော်

နှင့်မစဲတော့။ ငေါင်ကြောင်ထိုင်ငေးကြည့်နေသော အောင်အောင် တစ်ယောက်မှတစ်ပါး ကောင်တာမှမန်နေဂျာပင် ဆင်းလာပြီး လက်ခုပ်တီးနေသည်။

“နောက်တစ်ပုဒ် . . .” “နောက်တစ်ပုဒ် . . .”

ချိုလွင်၍ တည်ငြိမ်အေးမြသော ပွဲလယ်တင့်သည့်အသံ နှလုံး ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင် . . . ခုလိုအားပေးတာကို မေဖူး ဝီတိဖြစ်ရပါတယ်၊ မေဖူးကိုယ်ပိုင်သီချင်းတွေရှိပေမယ့် စီးရီးမထွက် သေးတာရယ် . . . ဒီကဂီတမှူးနဲ့ သီချင်းတိုက်ခွင့် ရမထားတာရယ် ကြောင့် ပိုးဒါလီသိန်းတန်ရဲ့ ချစ်ရည်းစားထားချင်တယ်သီချင်းနဲ့ ဖျော်ဖြေခွင့်ပြုပါလို့ . . .”

“ဖြောင်း . . . ဖြောင်း . . . ဖြောင်း . . . ဖြောင်း . . . ဖြောင်း”

“ဟဲ့ဟဲ့ . . . နွေသစ်ရွက်ကြွေဝဲတာ . . .

မဝနဲ့ဆိုလဲမလွယ် . . . ဟဲ့ဟဲ့ . . .”

အသံအားကြောင့် ရင်ထဲလှိုက်ခနဲဖြစ်ပြီး အောင်အောင် လက်ခုပ်အလိုလို ထတီးဖြစ်သည်။ နောက်ကလက်ခုပ်သံတွေ ဝေါ ခနဲ ဘဝဂ်ညံအောင် ပါလာသည်။

“ဟဲ့ဟဲ့ . . . အခြေအနေပေးလာတုန်းမယ်

ချစ်ရည်းစားထားချင်တယ် . . . ဟဲ့ဟဲ့ . . .”

သူမ ပွေ့ပိုက်ထားသော ပန်းစည်း၊ ပန်းခြင်းတွေကို ဝန်ထမ်း လေးက စားပွဲပေါ်သွားသွားတင်ပေးနေရသည်။ စားပွဲပြည့်တော့ ညည်း။ အသံကြည်လင်ပြတ်သားသည်နှင့်အမျှ သံလိုက်လို ညှို့ဝင် ဆွဲအားတစ်ခုရှိနေသည်ဟု ဘေးဝိုင်းမှပညာတတ်ပုံစံနှင့် လူရည်

သန့်ကြီးက မှတ်ချက်ချသံကိုကြားရသည်။ ဒီကောင်မလေး မကြာခင် ဇူပါတန်းဝင်လာလိမ့်မယ်. . . တဲ့။

“အောင်အောင်. . . ပန်းကုံးတက်စွပ်ရင်း အပြန်လိုက်ပို့ပါ ရစေလို့ ကိုကိုကားနံပါတ်ကပ်ပြောလိုက်. . . လုပ်ကွာ. . .”

အောင်အောင်ပြုံးပြရင်း ခေါင်းယမ်းသည်။ သူမတေးသွား ထဲ ပေါင်ပုတ်စည်းလိုက်နေသည်။

“. . . . . . အခြေအနေပေးလာတုန်းမယ်. . . ချစ်. . . ရည်း. . . စား. . . ထား. . . ချင်. . . တယ်. . . . . .”

ခန်းမကော တစ်ဆိုင်လုံးအပြင် ဆိုင်အပြင်မြက်ခင်းပြင် စားပွဲမှ ပရိတ်သတ်များပါ တံခါးပေါက်ပြတင်းပေါက်များတွင် အုံ့ခဲ၍ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ အားပေးနေကြသည်။

“နောက်တစ်ပုဒ်” “နောက်တစ်ပုဒ်”

“မေဖူးမော်” “မေဖူးမော်” “မေဖူးမော်”

သံပြိုင်အော်နေသောအသံများကို သူမအသံလွှင့်လွှင့်လေး က လွှမ်းခြုံလိုက်ပါသည်။

“ခုလိုအားပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ မေဖူး ဖျော်ဖြေမှုပထမပိုင်းကို ဒီမျှနဲ့ ကျေနပ်ပေးပါရှင်၊ ဟိုးမှာ. . . ကျွန်မတို့ ချစ်တဲ့ ကျွန်မတို့ လေးစားတဲ့ တေးရေးတေးဆို အသံချိုချို အနုပညာရှင် မမ L.ဆိုင်းဒီရဲ့ကား ဝင်လာနေပါပြီ၊ မေဖူး ပညာယူရင်း ခံစားနားဆင်ပါရစေရှင်၊ မမကို ကြိုဆိုလိုက်ကြရအောင်. . . ဝမ်း. . . တူး. . . သရိုး”

“L.ဆိုင်းဒီ” “L.ဆိုင်းဒီ” “L.ဆိုင်းဒီ”

ကြိုဆိုပုံလှသဖြင့် L.ဆိုင်းဒီ တက်တက်ကြွကြွပင် သီချင်း

လေးပုဒ် ဆက်တိုက်သီဆိုဖျော်ဖြေသည်။ ပရိသတ်အပေါ်စေတနာထားခြင်း၊ အနုပညာကိုယ်ခံအား ကောင်းခြင်းကို ထင်းခနဲ မြင်ရပါသည်။ ပါရမီရှင်ပေကိုး. . . ။ Professional ပေကိုး. . . ကောင်းသည်ပေါ့. . . ။

“ကိုကို အောင်လုပ်ချင်တာကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ၊ ဒီမှာပဲ လုပ်တော့မယ်၊ ငွေနှစ်ပုံနဲ့နှစ်သောင်းပေး. . .”

သူ ဘာမှမေးမနေ၊ ပိုက်ဆံထုတ်ပေးလိုက်သည်။ အောင်အောင်စားပွဲကထသွားပြီး စားပွဲထိုးချုပ် ဖြစ်ဟန်တူသူနှင့် စားပွဲဗွတ်တွင် စကားပြောသည်။ ငွေတွေပေးလိုက်သည်ကို မြင်နေရသည်။ L.ဆိုင်းဒီဖျော်ဖြေမှု ပထမပိုင်းပြီးသွားသည်။ အစီအစဉ်ကြေညာသူ အသံလွှင့်လွှင့်လေး ပေါ်လာ၏။

“ကျေးဇူးပြု၍ နားဆင်ပါရှင်. . . ။ အမည်မဖော်လိုသူ ဝိသုဇာအနုပညာရှင်တစ်ဦးက မေဖူးမော်ကို ဆုတော်ငွေနှစ်သိန်း ချီးမြှင့်ပါတယ်၊ ဧည့်သည်အဆိုတော်မေဖူးမော် စင်ပေါ်ကို ကြွပါရှင်. . .”

တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် အပြုံးနှင့်တက်လာသည်။ စားပွဲထိုးချုပ်ထံ ပန်းခြင်းထဲငွေထုပ်ထည့်၍ တရိတသေပေးသည်။ မေဖူးမော်က သူ့ပြီး Keyboard ပေါ်တင်နေစဉ် စားပွဲထိုးချုပ်က ကျပ်နှစ်သောင်းတို့ Keyboard သမားကိုကမ်းပေးရင်း တစ်စုံတစ်ရာ ပြောနေသည်။ မေဖူးလည်းခေါင်းညိတ်သည်။

“ဆုတော်ငွေချီးမြှင့်တဲ့ လူကြီးမင်းက မေဖူးမော်နဲ့ သူ့ရဲ့ ညီတော်မောင်. . . စုံတွဲသီချင်းတစ်ပုဒ်နဲ့ ဖျော်ဖြေပေးဖို့ တောင်းဆိုပါတယ်ရှင်. . . ။ ပလေးဘွိုင်းသန်းနိုင်နဲ့ L.ခွန်းရီတို့ရဲ့ ‘ပြည်းပြည်းလေးနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်လေး’ ဆိုတဲ့ တေးသီချင်းဖြစ်ပါတယ်ရှင်. . .”

ဟာ! . . အောင်အောင် မင်းလုပ်တာ လှလှချည်လား. . .

သူ့စိတ်ကပြောရင်း ကြည်နူးစွာ ဘီယာထဲဝီစကီရောရင်း အောင်အောင်ဘီယာခွက်ထဲပါ တစ်ပတ်ခန့် လောင်းထည့်သည်။ လူပရိသတ်က စင်ပေါ်တက်မယ့်သူ ဆိုသူကို ဟိုဟိုသည်သည် ရှာနေစဉ် သန့်စင်ခန်းက တန်းထွက်လာပြီး အောင်အောင် သူ့ခွက်ကို ဂွပ်ခနဲ ကောက်မော့သည်။ ပြီးမှ . . စင်ပေါ်တက်သွားသည်။

လှမ်းကြည့်နေသော မေဖူးမော် အောင်အောင်ကိုမြင်တော့ ပထမ အံ့သြဟန်လေး ဖျတ်ခနဲပြသည်။ ပြီးမှ . . ချစ်စဖွယ် ရှက်ကိုး ရှက်ကန်းလေး လက်ခုံကာ၍ ပြုံးသည်။ Keyboard သမားနား နှစ်ယောက်သွား၍ Key ညှိနေပုံရသည်။

L.ဆိုင်းဇီက မန်နေဂျာ၊ ဆိုင်ပိုင်ရှင်၊ သူမဘော်ဒီဂတ်နှင့် V.I.P စားပွဲတွင်ထိုင်၍ အအေးသောက်ရင်း ပရိသတ်လုပ်နေသည်ကို သူလှမ်းမြင်နေရသည်။

အားလုံး ဖန်ခွက်သံ ဇွန်းခက်သံပင် မကြားရအောင် ငြိမ်သက်နေ၏။ အားလုံး၏အာရုံတွေ စင်မြင့်ပေါ်စူးစိုက်ဝင်နေကြ၏။

“ . . ဖွဲ့နွဲ့ . . ဝိညာဉ်စိတ်နက်ရှိုင်းတယ်. . . .

လူကို ကလူသလို မြူဆွယ်ကျိစယ်. . .

ဘုရားသခင်ရှေ့. . . .

ကျွန်ုပ်ရောက်တယ်. . .

ဖြည်းဖြည်းလေးနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်လေးကွယ်. . ဖွဲ့နွဲ့. . ”

အတိုင်အဖောက်နဲ့ Tone တူညီစွာ လိုက်ဖက်တင့်တယ်နေ၍ ဝေါခနဲလက်ခုပ်သံတွေ ညံ့ထွက်လာ၏။ L.ဆိုင်းဇီပင် အအေးခွက်ချပြီး လက်ခုပ်တီးအားပေးတော့သည်။

ဘယ်သံညာသံကို တစ်လှည့်စီပြောင်းဆိုသော အထူအပါး ဟာမိုနီက ကြားရသူ နားဝင်ပီယံ ဖြစ်နေ၏။ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ . . သီချင်းတိုက်ထားကြသလား အောက်မေ့ရတော့သည်။ ပန်းကုံးတွေ ပန်းခြင်းတွေတက်လာ၏။ ပရိသတ် ငြိမ်ငြိမ်လေး မျောပါနေ၏။

အတီးပိုဒ်တွင် မိုက်ဖယ်၍ မေဖူးမော်ကို အောင်အောင် တစ်စုံတစ်ရာ ပြောနေသည်ကို သူ သတိပြုမိသည်။ မေဖူးမော်က လည်း ပြုံး၍ခေါင်းညိတ်သည်။ ကျိတ်ထား ညီလေး။ ဒါမှ ငါ့ညီကွ။ သူ အားတွေပါနေသည်။

နောက်ဆုံးသီချင်းပိုဒ်အချဉ် ဝက်ဝက်ကွ လက်ခုပ်သံတွေ ကြား၍ ပန်းခြင်းနှစ်ခြင်းကို တံတောင်ဆစ်တွင် ချိတ်၍ လက်ခုပ်တီးရင်း စင်ပေါ်တက်လာသူက ပါရမီရှင် L.ဆိုင်းဇီကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေ၏။ ပရိသတ်ကိုဦးညွှတ်နေသော အောင်အောင်လက်ထဲမှ မိုက်ကို ယူ၍ . . .

“သိပ်ကောင်းပါတယ်ရှင်. . . အံ့သြစရာပါပဲ၊ လေးလေး ဦးသန်းနိုင်နဲ့ တီတီ L.ခွန်းရီ ဟောသည်ပရိသတ်ထဲမှာ ရှိများရှိနေ ခဲ့ရင်လည်း ဟောသည်လိုပဲ ဝမ်းသာအားရ ဆုတက်ချပါလိမ့်မယ်၊ မောင်လေးနဲ့ညီမလေး လက်ခံပေးပါ. . .”

“ဖြောင်း. . . ဖြောင်း. . . ဖြောင်း. . . ဖြောင်း. . . ဖြောင်း”

L.ဆိုင်းဇီ မေဖူးမော်နှင့်တီးဝိုင်းအဖွဲ့သားတွေ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်၍ အောင်အောင်ပြန်ဆင်းလာသည်။

“မင်းလုပ်တာသိပ်လှတယ်ညီရာ. . . ကွန်ကရက်ကျလေး ရှင်း. . . ကိုကိုက အစောပိုင်းမှာ မင့်ကောင်မလေးနဲ့ ဟိုတစ်ယောက် အရက်ဆိုင်ထဲ သေးဝင်ပေါက်ရဲတယ်လို့ အောက်မေ့နေတာ. . . ဟဲ

၂၆ နတ်ရွာစိုး

ဟဲ. . အခုမှပဲ အခြေအနေအမှန်ကို သိရတော့တာ၊ ဟား. . ဟား မိုက်တယ်. . ဒါနဲ့ မင်းဘာတွေကပ်ပြောနေတာလဲ. . ”

“နည်းနည်းမူးသွားလားမသိဘူး. . သွေးရဲလာတယ် ကိုကို ရ. . အပြန်လိုက်ပို့ပါရစေ. . ကားအမှိုက်အစားနဲ့ ကားနံပါတ် ကပ် ပြောပစ်လိုက်မိတယ်. . ”

သူ ဝီစကီရောထားတာကို မပြောဖြစ်အောင် နေ၊ နေစဉ် အသံဝင်လာပုံက. . .

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ပရိသတ်ကြီးနဲ့ မမL. ဆိုင်းဇီရှင်၊ ပြီးတော့ အမည်မဖော်လိုသူ ဗိသုကာလူကြီးမင်းရှင်၊ မေဖူးအချိန် မရလို့ နှုတ်ဆက်ပါတယ်၊ ဆုတော်ငွေနှစ်သိန်းကို ဂီတမှူးနဲ့တီးဝိုင်း အဖွဲ့ကို ပြန်လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်၊ ငြိမ့်ငြိမ့်လေးရေး. . သွားပြီနော်. . ကောင်းသောညပါရှင်. . ”

“ဟာ! . . ”

မကြာခင် Toyota Crown ကားအဖြူလေး ဆိုင်ထဲက မောင်းထွက်သွားတာ မြင်လိုက်ရ၏။ ဆိုင်ပြင်ပရိသတ်က မေဖူးမော် ဟု ဝိုင်းအော်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

အောင်အောင်က စိတ်ဓါတ်ကျသံနှင့်. . .

“အင်း. . ဆိုပြီး. . သင်းကလေးလစ်ပြီ. . သေကွာ. . ”

ဝီစကီပုလင်းဆီ အောင်အောင်လက်ကမ်းသည်။ သူ တားမ နေပါလေတော့။

အာဟာရဗျူဟာ

သစ္စာရှိရာ
လူထက်သာ၊

စိတ်ထင်တိုင်းသွား

ကြုံတာစား၊

နိုက်ရာအားပေး...အဲ့ဒါခွေး၊

ယိုင်ထိုးလဲပြီ သခင်ကို

သူကထွက်ပြီးကြုံ၊

အကျိုးရှိမယ် သေချာတယ်

ငုတ်တုတ်စောင့်တတ်တယ်၊

ကိုယ်လိုချင်တာမြုပ်နေလျက်

ဘယ်လောက်ခက်ခက်

သူကယက်၊

မခက်လုပ်ပါခွေးအတု

လူတို့စုတုပြု...။ ၊

(အတ္တကျော်
ဆောင်းပါးကို
မိုးသည်)

www.burmeseclassic.com

တစ်ညမှာပေါ့
ကိုယ်လေ...

သိကြားမင်းနဲ့

ပတ်ပင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့တယ်၊

“စိမ့်သူဆိုတဲ့ မင်းချစ်သူလေး သိပ်လှတယ်” တဲ့...

သူ့မှတ်ချက်ကြောင့် ဒက်ခနဲ ဟတ်ထိ

ပီတိဖြစ်နေတုန်း...

“သူမိတာ၊ သုနန္ဒာ၊ သုစိတ္တာ၊ သုမာလာ...

ငါ့မယားလေးပောက်နဲ့ လဲမလား” ဆိုတာနဲ့

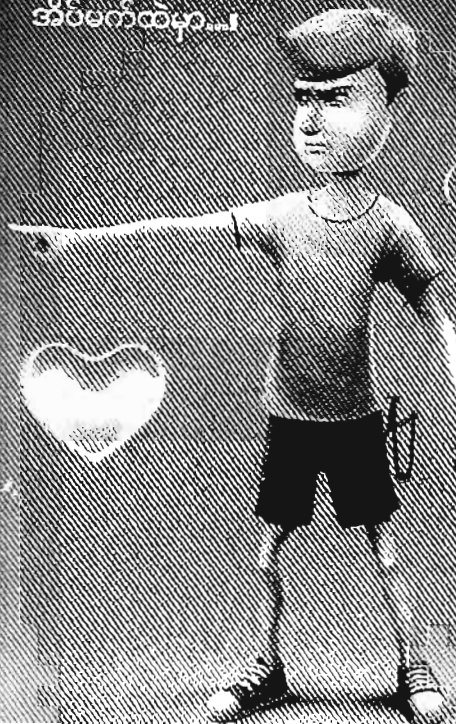
ကိုယ်လေ...

သိကြားမင်းကို ဝါးဆွဲခိုက်ခဲ့တယ်၊ အဟုတ်ပဲ...

အိပ်မက်ထဲမှာ...

(ရှေ့မန်းတင်မောင်ကို
ညှိုးညွှတ်လျက်)

အခန်း(၂)

ရှေ့

၁၀ ခုဖော်ပြခဲ့သော အဖြစ်အပျက်... ဖြစ်ပျက်ပြီး
နောက် ဥတုရာသီသုံးခု ဖြတ်သန်းခဲ့ပါသည်။ ညီငယ်ရဲရင့်အောင်
လည်း... သူ့မေမေ ဒေါ်နန်းတင်တင်ရှိရာ တောင်ကြီးသို့ ကျောင်း
စိတ်ရက်မို့ ပြန်သွားလေသည်။ အောင်အောင်မေမေ(သူ၏အန်တီ)
ဒေါ်နန်းတင်တင်သည် တောင်ကြီးတက္ကသိုလ်တွင် စာပြနေသော
တထိက မုဆိုးမလှလှဖြစ်သည်။ အောင်အောင်တစ် နှစ်သားတွင်
ဌာနများရောဂါနှင့် ယောက်ျားဆုံးပါးခဲ့သော်လည်း နောက်အိမ်

ထောင်မထူပဲ သားငယ်ကို လူလူသူသူဖြစ်အောင် ပြုစုထိန်းကျောင်း နိုင်ခဲ့သော မိန်းမမြတ်ဖြစ်သည်။ လူလည်း အလွန်လှပါသည်။

ညီငယ်မရှိလို့ ယင်းနေတုန်း အေးကိုဇော် ကံကောင်းချင် တော့ ဘဝဇာတ်ဆရာထံမှ လက်ဆောင်နှစ်ခု ရရှိခဲ့သည်။ တစ်ခုက တပည့်ဉာဏ်ဘော် ဖြစ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေး၊ အိမ်တွင်းရေး၊ ချက်ပြုတ်ရေး အစစအရာရာ စိတ်ချရသည့်အပြင် . . သူ့ကိုလည်း ဘုရားတစ်ဆူ ဂူတစ်လုံးလို ရှိသေကဲ့သို့သောဖြစ်သည်။

သူ့ ဗိသုကာဒီဇိုင်းများကို တာဝန်ခံဆောက်လုပ်ပေးရမည်ဖြစ် သည့် (Structure)အင်ဂျင်နီယာ (Site)တာဝန်ခံ (သူ့၏တပည့်) မောင်မောင်ကြည်ဝင်းက ဉာဏ်ဘော်ကို လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။

“ဆရာဇော် . . ကျွန်တော်နဲ့ဉာဏ်ဘော် ငါးနှစ်ကျော်ကျော် အတူနေလာတာ ဆရာ၊ ကျွန်တော့် ညာလက်ရုံးပါပဲ၊ ငွေရေးကြေး ရေးစိတ်ချရတယ်၊ စာရင်းဇယားတိကျတယ်၊ အိမ်မှုကိစ္စ တော်ရုံ မိန်းမထက် အဆတစ်ရာသာတယ်၊ အချက်အပြုတ်မှာလည်း . . ဟိုတယ်စားဖိုမျိုးတွေလက်ကို မီတယ်ဆရာ . . ”

“ဟ မောင်မောင်ကြည်ဝင်းရ၊ မင့်အိမ်မှာ ငါလိုက်သောက် လိုက်စားဖူးတာပဲ၊ ငါက မင်းဟိုတယ်က မှာကျွေးတာပဲထင်ခဲ့တာ”

“အဲ့ဒီ ဘဲပေါင်း၊ ကြက်ကောင်လုံးကြော်၊ ဘဲကောင်လုံးကင် တွေဟာ ဉာဏ်ဘော်လက်ရာတွေချည်းပါပဲ ဆရာ၊ ဥရောပအစား အစာ၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ ထိုင်းအစားအစာတွေအပြင် မြန်မာ့နန်း တွင်းအစားအသောက်တွေပါ ချက်ပြုတ်ကျွေးတတ်ပါတယ်”

“မင်း အဲ့သည်ထဲက ဘာလို့ငါ့ကိုမပြောတာလဲ”

“ဟဲဟဲ . . ဆရာကလည်း တစ်ကိုယ်တည်း၊ အဲ့သည်တုန်း က ကျွန်တော်လည်းလူပျိုကြီးလေ၊ ဆရာတောင်းရင် လွှဲပေးလိုက် ရမှာစိုးလို့လေ၊ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း (Site)အင်ဂျင်နီယာမြင့်စန်း ဆို ဉာဏ်ဘော်ကိုအရမ်းလိုချင်တာလေ . . အကြောင်းသိတာကိုး၊

ကျွန်တော်မပေးခဲ့ပါဘူး၊ ရှာမှရှားကောင်မို့ပါ . . ၊ ခုတော့ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့ နှစ်မလေးနဲ့ရ၊ ဆရာလည်း လူယုံတော်လိုနေတာကို ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းအားဖြင့် ဆရာကျေးဇူး ကိုဆပ်ချင်လို့ အင်မတန်တန်ဖိုးကြီးတဲ့ဉာဏ်ဘော်ကို လွှဲခဲ့တာပဲ၊ နှစ်လတောင်ကျော်ပြီနော် ဘယ်လိုလဲဆရာ ဉာဏ်ဘော်နဲ့အတူနေ ရတာ . . . ”

“ဟား . . . ပါဖက်ကွာ၊ ကွန်ပလီကွာ၊ အိပ်လေငဲ့ကွာ . . ဒါထက် . . မာပဲလပ်(စ်)ကွာ၊ ပြီးတော့ . . ဒီကောင့် တခံနဲ့ပွတ္တိဉာဏ် တလည်း ငါ့ပြဿနာအကြီးကြီးတွေကိုတောင် အေးအေးဆေးဆေး အကာအကွယ် ပေးထားနိုင်တယ်ကွ . . ၊

ဒီလိုကြည်ဝင်းရ . . . ဟိုတလောကပေါ့ကွာ၊ ဘဝဇာတ် ဆရာဆီက ဉာဏ်ဘော်အပြင် လက်ဆောင်လှလှလေးတစ်ခု . . အင်မတန် လှတယ်ကွ၊ အဲ့ဒါလေး ငါ ပုံသကူ ရလိုက်တယ်၊ မင်းကို အဲ့ဒါ ပြောပြချင်လို့ တကူးတက ငါလာခဲ့တာ၊ မင်းမိန်းမ ပြန်မလာ သေးပါဘူးနော်၊ ကဲ . . ချီးယားစ် . . ချွင်! . . ဂွပ်! . . ဒီလိုကွ . . ”

၂၅ ၂၅ ၂၅ ၂၅

လွန်ခဲ့သောကပ်လခန့်က ဖြစ်သည်။ မိုးအေးအေးနှင့်မို့
တိအက်(စ်)အိလိယော့ ကဗျာစာအုပ်နှင့် အိပ်ရာထဲကွေးနေမိသော
ညနေခင်း...။

“ဆရာ... ဧည့်သည်တွေ ရောက်နေတယ်”

“ဘယ်သူတွေလဲကွ”

“လာနေကျ မဟယ်လင်ရယ် သူ့ထက်သုံးလေးဆလောက်
ပိုလှတဲ့ မဒီလေးတစ်ယောက်ရယ် ဆရာ”

သူ ကယျာကယာထတဲ့၍ ဘေစင်တွင် မျက်နှာပြေးသစ်
သည်။ ခေါင်းပြီးသည်။ ဒူးဖုံးဘောင်းဘီနှင့် အိမ်နေရင်းဝတ်သည့်
တီရှည်က နည်းနည်းနွမ်းနေသည် ထင်သည်။ ဘေစင်မှလှည့်အ
ထွက် ဘောင်းဘီတိုအညိုဖျော့ဖျော့နှင့် လိုက်ဖက်သည့် တီရှပ်အဝါ
နုနုလေးကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ပေါ်အလိုက်သင့်တင်၍ ပေးကမ်းနေ
သော ဉာဏ်ဘော်။ သူဘာမှမပြောဘဲ အလိုက်သင့်ပင် ချွတ်လဲလိုက်

ငြိသောအခါ Men Only Passion ရေမွှေးနှင့် အသင့်ပင် ရှုခနဲ
အနဲ ဖြန်းပေးသည်။ သူက ချိုင်းမြှောက်ရုံသာ...။

မွှေးကြိုင်သန့်ပြန့်စွာ သူ ဧည့်ခန်းထွက်လာခဲ့သည်။

“ဖုန်းကြိုမဆက်ဘဲ ရှောင်တခင်ကြီး ဘယ်လိုရောက်လာ
တာလဲ အန်တီဟယ်လင်...”

ဉာဏ်ဘော်က မိန်းမတွေဘယ်လောက်လှလှ လှသည်ဟု
ပြောခဲ့သည်။ ဟယ်လင်လည်း အင်မတန်ခေတ်မီစွာ လှပါသည်။
ဟယ်လင်ထက် သုံးလေးဆမကလှသောမဒီဟု ဉာဏ်ဘော်ကပြော
ခဲ့သည်။ သွေးထွက်အောင်မှန်ပါသည်။ မိုးရွာနေ၍ လိုက်ကာတွေ
ချဉ်း Dim Light ခေါ် နံရံကပ်မီး မှိန်မှိန်သာထွန်းထားသောဧည့်
ခန်းထဲ သူမအသားအရောင်က ဝင်းလဲ့တောက်ပနေသည်။

ခေတ်သစ်ပပဝတီပါပေ...။

“မိတ်ဆက်ပေးပါဆိုလို့ ကိုဇော်ရေ...။ သူက ဟယ်လင်ရဲ့
ဇနီးတို့တုန်းကသူငယ်ချင်း ‘စိမ့်သူ’ တဲ့၊ ကဗျာဆရာ ‘ကြယ်ဝန်းရံ’
နဲ့ ခင်တယ်ပြောလို့ မြင်ဖူးချင်တယ်တဲ့၊ သူက ကြယ်ဝန်းရံ ခရေဇီ
လေ...”

သူ ဆိုဖါတွင်ဝင်ထိုင်ရင်း...

“တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကဗျာတွေ
ဖတ်တယ်ဆိုတဲ့အတွက် ကျေးဇူးလည်းတင်ပါတယ်”

“ဖတ်ရုံတင်မဟုတ်ပါဘူးရှင်... စိမ့်က အားလုံးစုဆောင်း
သိမ်းဆည်းထားတာပါ... အားတိုင်းပြန်ဖတ်ပါတယ်”

“ခုခေတ်မှာ အရမ်းလှတဲ့မိန်းကလေးတွေဟာ ကဗျာသိပ်
မဖတ်ကြတာများတော့... ကဗျာဆိုတာ မခံစားတတ်ကြတော့...”

ကျွန်တော်အံ့ဩရမလား.. ဂုဏ်ယူရမလားတောင် မသိအောင် ပါပဲ။ သေချာတာက ခုနေခါမှာ ရိုးရိုးသားသားပြောရရင် ကျွန်တော် ပီတိဖြစ်ပြီး အမြူးနေပါတယ်ခင်ဗျ။ တစ်ခုတော့ရှိပါတယ်.. ကျွန်တော့်ကဗျာကို ကြိုက်တယ်။ ကောင်းတယ်လို့ ပြောလာသူတွေကို ကျွန်တော် မုန့်ကျွေးလေ့ရှိပါတယ်.. ဉာဏ်ဘော်ရေ..”

ခေါ်ရုံသာရှိသေးသည် အငွေ့တစ်ထောင်းထောင်း ဒင်ဆင်းဝက်သားပေါင်း ဝါးခွက်အဆင့်တွေကိုထပ်၍ ကော်ဖီသုံးခွက်ပါ လင်ပန်းထဲထည့်၍ ဉာဏ်ဘော် လိုက်ကာကြားက ဧည့်ခန်းထဲဝင်လာပါတော့သည်။ စားဖိုမှူးခေါင်းဆောင်းနှင့် ခါးဝတ်ပိတ်စနှင့် သူ့ဆရာ၏အဆင့်အတန်းကို တမင်မြှင့်လိုက်မှန်း သူကတော့ သိသည်။ စားပွဲပေါ်၌ ကျွမ်းကျင်စွာ ခဏတွင်း ခင်းကျင်းလိုက်သည်။ တူ၊ ဆော့ပုလင်း သုံးမျိုး၊ လက်သုတ်ပဝါ၊ သွားကြားထိုးတံကအစ အပြည့်အစုံပါဝင်သည်။ တစ်သျှူးပေပါကို အခေါက်လေးတွေလုပ်၍ပင် အသင့်ချပေးလိုက်သေးသည်။

“ကဲ.. အားမနာတမ်း သုံးဆောင်ကြပါခင်ဗျာ”

“ဟယ်.. အရမ်းကောင်းတာပဲ၊ ဘယ်ဆိုင်ကဝယ်တာလဲဟင်..”

ဟင်လင်က ဝက်သားပေါင်းတစ်လုံး အချဉ်ရည်ဆမ်းစားရင်း လှမ်းမေးသည်။

“ဘယ်ကမှဝယ်တာမဟုတ်ဘူး ဟယ်လင်၊ အဲ့ဒါ.. ဉာဏ်ဘော် အိမ်မှာတင်လုပ်တာ”

စိမ့်သူကလည်း စားကြည့်ပြီး..

“သိပ်ကောင်းတာပဲ.. တော်လိုက်တဲ့စားဖိုမှူး၊ ဒီလိုစားဖို

အုရထားတာ ဆရာသိပ်ကံကောင်းတာပဲနော်”

“ကံမကောင်းတာကတော့ မစိမ့်သူက ဆရာလို့ ခေါ်လိုက်ခြင်းပါပဲ”

“ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲရှင်”

“ကျွန်တော့်နာမည်ရင်းက အေးကိုဇော်ပါ။ ဆရာကလွဲရင် ကြိုက်သလိုခေါ်ပါ”

“စိမ့်ကိုလည်း ရှေ့မှာ မကြီး တပ်မခေါ်ပါနဲ့.. ၊ မစိမ့်သူဆိုတော့ ထောင့်တောင့်တောင့်ကြီး”

ဟယ်လင်က ဝင်ပြောသည်။ မေးထိုး၍ မျက်နှာကို ချီထားသည်။

“ကိုဇော်.. စိမ့်.. ပေါ့ဟာ၊ နောက်လည်း ခင်သွားမှာပဲ၊ အေး.. ဒါပေမယ့် ချစ်တုန်းမုန်းစကားပြောထားမယ်၊ ကိုဇော်နဲ့ တို့နဲ့က ခင်သူတွေမဟုတ်ဘူး၊ ကြော်ငြာသင့်တာ ကြိုတင်ကြော်ငြာထားတာ..”

“တို့သဘောပေါက်ပါတယ် ဟယ်လင်ရယ်၊ မဏ္ဍပ်တိုင်က (၁၂)ထပ်ဆိုတော့ မြင့်ပါတယ်၊ တက်ပြမနေပါနဲ့”

“စိမ့်သူ အစုတ်ပလုတ်မနော်”

သူ ရယ်၍သာ ခပ်မဆိတ်နေလိုက်သည်။ ဖြူအုနုဖတ်နေသောစိမ့်သူကိုတော့ ဟယ်လင်အလစ်တွင် အနုလုံပဋိလုံအကဲခတ်နေမိခဲ့သည်။ လှအားပါပေကွယ်။ ရက်ရက်စက်စက်ကိုပဲ လှပါသည်။ စားရင်းသောက်ရင်း ပြောသောစကားများအရ.. သူတို့ကွန်ဒို သုံးထပ်တွင် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း (ညနေသုံးနာရီတွင်) တူလေးကို သူ့ဆရာမထံ ကျူရှင်လာပို့ရကြောင်းနှင့် စိမ့်သူအပြင်ထွက်ခွင့်ရ

သောနေ့များလည်းဖြစ်ကြောင်းပင်။ သူဝမ်းသာသွားသော သတင်းလည်းဖြစ်လေသည်။

ချစ်သူရှိဖူးသည်။ တောင်ကိုးရီးယားသဘောမောက်စဉ်က ပျောက်ဆုံးသူထဲ ပါသွားကြောင်း ဝမ်းနည်းဖွယ်ပြောပြသည်ကို ဝမ်းသာစွာ ကြားနာရသည်။

“အိမ်မှာကားသုံးဖို့ အကြောင်းမရှိရင် တူတော်မောင်ကို လေးနာရီခွဲအထိ ကားထဲက စာဖတ်ရင်းစောင့်ရတယ်”

“ကျွန်တော့်အခန်းက လာစောင့်ပါ။ . နားနားနေနေ၊ ကျွန်တော်မရှိရင် မုန့်ကျွေးမယ့် ဉာဏ်ဘော်ရှိတာပဲ”

“ဟယ်လင်လည်း စနေ၊တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း သုံးနာရီဆို ပုံမှန်လာတော့မယ်၊ ဟင်း.. ဟင်း.. လေးနာရီခွဲပြီးမှပြန်မယ်”

ထိုစဉ် တံခါးဝမှပြန်လှည့်လာသော ဉာဏ်ဘော်က..

“လူကင်းလား.. မီးကင်းလား.. မသိဘူးဆရာရေ”

ဟယ်လင်က မျက်စောင်းဝင့်၍..

“ဘာပြောတယ်..”

“ဪ.. . တံခါးဝမှာ စာရင်းစာအုပ်နဲ့ (ရ. ယ. က)ရုံးက လူကြီးနှစ်ယောက် ရောက်နေတယ်လို့ ပြောမလို့ပါခင်ဗျာ.. .”

စိမ့်သူနှင့်သူ အဓိပ္ပါယ်ပါသောအကြည့်ချင်း ဝင်းခနဲလှမ်းကြည့်ပြီး ပြိုင်တူပင် ပြုံးလိုက်မိကြသည်။ သူ ရင်တစ်ချက်ခုန်သွားသည်ထင်သည်။

၂၅ ၂၅ ၂၅ ၂၅

“**၇**တာကတော့ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ မွေးညင်းလေးတွေကအစလှတယ်ကွာ.. . ဝါသနာပါရင် စူပါမင်းသမီးဖြစ်နိုင်တဲ့ အလှမျိုးပဲ၊ ဟယ်လင်လောက် ဥရောပမဆန်ဘူးကွာ.. . ငါက ဟယ်လင်ကို ချစ်တယ်တစ်ခွန်းမှ ခုထိမပြောရသေးဘဲ တွဲနေတာ.. .”

စိမ့်သူကိုတော့ ငါခိုက်နေမိတယ်.. . ချစ်တယ်ပြောဖို့ ခဏခဏကြိုးစားနေမိတယ်၊ ခက်နေတာက ဟယ်လင်ကွာ၊ သူက ချစ်သူတွေပါလို့ ကြေညာထားတဲ့အပြင် သူပြောသလိုပဲ စနေ၊တနင်္ဂနွေ သုံးနာရီမထိုးခင် ပေါက်ချလာတတ်တယ်၊ စိမ့်သူ ငါ့အိမ်ခန်းကို နှစ်ခါလာလည်တယ်၊ နှစ်ခါလုံး သူရှိနေခဲ့တယ်၊ ငါလည်းရိပ်မိတယ် ငါ့ဖွင့်ပြောလာရင် စိမ့်သူငြင်းမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ၊ ဒါပေမယ့် ဟယ်လင်က ကန့်လန့်ကန့်လန့် ခံနေတယ်ကွာ.. .

ဒါပေမယ့် ညတိုင်း စိမ့်သူနဲ့ငါ ဖုန်းပြောဖြစ်ကြတယ်.. . သူလည်း ငါ့ဖုန်းကိုမျှော်နေတတ်တယ်၊ ငါလည်း တစ်ည မူးမူးနဲ့

ပြောင်ပဲ ပြောလိုက်တယ်. . .

ဟယ်လင်နဲ့ကိုယ်ဟာ ဖိုစိတ်မစိတ် ဖလှယ်တဲ့အဆင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ သံယောဇဉ်တို့ မေတ္တာတို့ နှလုံးသားတို့ လုံးဝမပတ် သက်ကြောင်း၊ အခု ကိုယ့်မှာ နှလုံးသားနဲ့ ထဲထဲဝင်ဝင် နှစ်နှစ်ကာ ကာ ခံစားရမယ့်သူ ရှိလာတော့ ဟယ်လင်နဲ့ မှားယွင်းခဲ့မိတဲ့ အသွေး အသားကိစ္စက ကိုယ့်ကိုဒဏ်ခတ်ပြီ ထင်ပါရဲ့လို့. . ဟင်းဟင်း. . မူးနေတော့ ငိုသံပါ ပါသွားတယ် ငါ့ကောင်ရေ၊ တစ်ဖက်က စိမ့်သူ အကြာကြီး ငြိမ်သက်သွားတယ်”

“.....”

မောင်မောင်ကြည်ဝင်း ထပ်ထည့်၍ အနေတော်ဆော်ဒါ ရောပေးထားသော ဝီစကီခွက်ကို တစ်ချက်တည်းကောက်မော့ရင်း ကြက်သားပျားရည်ဆမ်းထဲမှ အဆီဘူးကို ကောက်ဝါးသည်။

“ဆက်ပါဦး ဆရာရဲ့၊ ဇာတ်လမ်းက တင်ပို့တက်ခါစပဲ ရှိ သေးတာ”

“ပြောချင်လို့ လာတာကွာ၊ နားလည်နိုင်သူကို ရင်ဖွင့်လိုက်ရ တာ ပေါ့သွားတတ်တယ်တဲ့”

“ဟဲဟဲ. . ကျွန်တော်က နားလည်ပေးရုံတင်မကဘူး ပူးကပ် ခံစားပေးနေသူပါ အာစရိရဲ့”

ကြည်ဝင်းလည်း အတော်သောက်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။ မူးစို လည်းမရ။

“.....”

သူ့ဘက်က ဘာသံမှမကြားရတာကြာတော့. . .

“စိမ့်. . ရှိသေးရဲ့လားဟင်”

“ရီပါတယ် ကို. . .”

“ဘာဖြစ်လို့အကြာကြီးငြိမ်သွားတာလဲ”

“ပြောသင့်မပြောသင့် စဉ်းစားနေတာပါ ကိုရယ်”

“ဘာကိုလဲဟင် ပြောပါ၊ ဘာပဲပြောပြော ကိုယ်နားထောင် ချင်နေပါတယ်”

“ဟယ်လင်အကြောင်းပါ. . သူများအတင်း ပြောသလိုဖြစ် မှာစိုးလို့”

“ပြောပါ ကိုယ်သိထားသင့်တဲ့ သတင်းဖြစ်မှာပါ”

“သတင်းကောင်းမဟုတ်ဘူးကို၊ အဖြစ်ကတော့ အမှန်ပဲ၊ စတိတ်ကျောင်းသူဘဝကတည်းက ဟယ်လင်ဟာ တည်းခိုခန်းစုံ အောင်ရောက်ဖူးပြီးသား. . . ပဲခူးထိရောက်တယ်၊ ပဲခူးမှာရှောင် တခင်ဝင်စစ်လို့ ရဲစခန်းတောင် ရောက်ဖူးတယ်၊ ခုလည်း အသက် ကြီးကြီး ဘော့စ်တစ်ယောက်ရဲ့ (Keeping)ကိပ်ပင်းလုပ်နေတာ၊ ကိုကို မြင်မြင်ချင်းစိတ်ပူတယ်၊ ဘာတွေပိုင်းသွားပြီးပြီလဲဟင်”

“ဘာမှသိပ်မပါသေးပါဘူး၊ အင်း. . မှတ်မိသလောက်က စိန်လက်စွပ်တစ်ကွင်းရယ်၊ ပြန်ဆပ်မယ်ဆိုတဲ့ ငွေဆယ်သိန်းကျော် ထင်ပါရဲ့. . .”

“ဟူး! . . နည်းလား၊ ကြာရင် လုံးပါးပါးလိမ့်မယ်၊ သူက နှစ် လုံး၊သုံးလုံးသမား အကြီးစား၊ စိမ့်သူနဲ့လည်း စတိတ်ကတည်းက ခုန်ဘက်တွေ. . .”

“ဒါဆို သူနဲ့ဘာလို့ ကိုယ့်ဆီလိုက်လာတာလဲ စိမ့်ရယ်”

“အဲ့ဒီနေ့က တူလေးကျူရှင်လာပို့ရင်း ကိုတို့ကွန်ဒိုမြေညှိ ထပ်ကကားပါကင်မှာ ကားချင်းယှဉ်ရပ်ရင်း တွေ့ကြတာလေ. . .

ကြယ်ဝန်းရဲကို စိမ့်ခရေဇီဖြစ်နေတာ သူကသိတော့ ကြားချင်လို့ . မိတ်ဆက်ပေးမယ် . လိုက်ခဲ့ဆိုပြီး သူကစခေါ်တာ၊ ကြည့်လိုက် မိမိမိမိ ငါဘယ်လိုလူ ဘယ်လိုအဆင့်အတန်းနဲ့ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သိလိုက် . ဆိုတဲ့သဘောပေါ်ကိုရာ . ”

“ဟုတ်ပြီ . ကိုယ်သဘောပေါက်ပြီ၊ လွယ်လည်းလွယ်တော့ ကိုယ်ဟာ လူပျိုလူလွတ်မို့ သူ့ကို အသွေးအသားညွှတ်မိခဲ့တာ စိမ့် နားလည်ခွင့်လွတ်ပေးလားဟင်”

တအောင်ကြာမှ . .

“စိမ့်လည်း ခေတ်နောက်ကျသူမဟုတ်လို့ ဖြစ်တတ်တဲ့သ ဘာဝကို နားလည်ပါတယ်ကိုရယ် . . နောက်နောင်သာ . . ”

“ကိုယ် . . ကိုယ် . . က လူလည်ကြီးမဟုတ်ဘူးစိမ့်၊ သူ့ကို ဘယ်လိုခွာရင် ကောင်းမလဲဟင် . . စိမ့်နဲ့ကိုယ်ကလည်း မျက်နှာ ချင်းဆိုင်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောရတယ်ကိုမရှိဘူး . . ”

စိမ့်သူ ခဏစဉ်းစားနေပုံရတယ် . ပြီးကျမှ . .

“လွတ်လွတ်လပ်လပ်စကားပြောလို့ရအောင် တစ်ခုတော့ ကြံဖန်လို့ရတယ်”

“ဘာလဲဟင် . . ဘာလဲ . . ”

“တူလေးလျင်မီကို ကျွန်ုပ်တို့ချိန်ပြောင်းအပ်လိုက်ရင် ဖြစ်တယ်၊ စနေ၊တနင်္ဂနွေ (၃-၄:၃၀)အစား ကြာသပတေး၊သောကြာ (၅- ၆:၃၀) ပြောင်းလိုက်ရင် ကိုနဲ့စိမ့် ကောင်းကောင်းစကားပြောလို့ ရတာပေါ့၊ ဟယ်လင်ရန်ကလည်း လွတ်သွားမယ်လေ . . ”

“ဟား . . ကောင်းလိုက်တဲ့အစီအစဉ် စိမ့်ရာ . . ”

“ကိုယ်က စနေ၊တနင်္ဂနွေ ဟယ်လင်ကို ရှောင်ဦးမှဖြစ်မှာ

ရှောင်ကောရှောင်နိုင်ပါ့မလား”

“သိပ်ရှောင်တာပေါ့ စိမ့်ရာ၊ ဉာဏ်ဘော် ကြည့်ရှင်းလိမ့် မယ်၊ ဒါဆို လာမယ့်ကြာသပတေး(၅)နာရီကို ခုကတည်းကကိုယ် လက်ချိုးစောင့်တော့မယ်နော်”

“ဆက်ဆက်စောင့် . . . ဒါပဲနော်၊ အိပ်မက်ဆိုးဆိုး မက်ပါ စေ”

“ဟင် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အိပ်ရာကနီးရင် ပျော်စရာသိပ်ကောင်းတာ ကဗျာဆရာ ရဲ့ ဝွတ်နိုက်ဒ်”

“ ”

“ကဲ . . . ဘယ်လောက်အခြေအနေကောင်းတဲ့ အင်္ဂါည နေခင်းလဲကွာ”

“အိုကေ . . အာစရိ၊ လှပသော အင်္ဂါညနေခင်းနဲ့ လာမယ့် ကြာသပတေးညနေခင်းကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် . . ချီးယား(စ်)”

“ချင်! . . ဝွပ်! . . ဝွပ်! . . ”

၁၂ ၁၂ ၁၂ ၁၂

“ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့လယ်ခင်း..”

သူ့အတွက် ခြေခင်းလက်ခင်းသာခဲ့သော အင်္ဂါနေ့ညနေ ခင်း ကုန်လွန်ပြီးနောက်.. မျှော်လင့်ခြင်း ကြာသပတေးမရောက်ခင် ထုံးစံအတိုင်း ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သည့် ဗုံမပါဆိုင်းမဆင့်(ကြားကနေ) မတင့် မတယ်ရောက်ရှိလာပုံကို ဖော်ပြပါတော့မည်။

သူသည် သူ၏ဗိသုကာရုံးခန်းနှင့် သူ့အိမ်ခန်းကို (၁၂)ထပ် ၌ပင် တွဲ၍ဖွင့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ရုံးခန်းထဲ Drawing Board တွင်ထိုင်၍ အပ်ထည်ဗိသုကာအ ဆောက်အအုံတစ်ခုကို (Front Elevation)ရှေ့မြင်မတ်ရပ်ပုံကို လက်နှင့်ပင် အကြမ်းရေးဆွဲနေခဲ့သည်။ ပြီးမှ ကွန်ပျူတာနှင့် ဂရပ် ဖစ်ဒီဇိုင်း Detail ဆွဲရန် ရည်ရွယ်သည်။

မလွယ်ပေါက်နံရံအပေါက်တံခါးမှ ‘ဉာဏ်ဘော်’ ရေးကြီး သုတ်ပျာဝင်လာသည်။

“ဆရာ.. ဆရာ.. ဧည့်သည် အထူးဧည့်သည်၊ ဘွားတော် ကြီး မန္တလေးကနေ အထုပ်အပိုးတွေနဲ့ ရောက်လာတယ်၊ မျက်နှာ လည်းမကောင်းဘူးဆရာ..”

“ဟေ!..”

သူလည်း ရပီဒိုနှင့်စက်စက္ကယားကို ဘုတ်ပေါ်ပစ်ချ၍.. ကမန်းကတန်းပင် မလွယ်ပေါက်တံခါးမှ ဧည့်ခန်းထဲ လှမ်းဝင်လိုက် သည်။ ဆိုဖာပေါ် ငူငူကြီးထိုင်နေသော မဟာဆီမဟာသွေး ဘွား တော်ကြီးအား..

“ဪ.. မယ်မယ်ကြီးဖျား၊ ဖုန်းမဆက်ဘဲ ရုတ်တရက် ရောက်လာတယ်ဆိုတော့ သားဇော်ကိုချက်ကင် ရှောင်တခင်ဝင် တာလား၊ ဘာဘုရားရော နေကောင်းရဲ့လား၊ မသိန်းတင်တို့ရော ကျန်း မာကြရဲ့လား၊ မိုက်ကယ်ကော ပြေးလွှားခုန်ပေါက် မြူးတူးနေရဲ့လား၊ မယ်ကြီးဖျားကတော့ နည်းနည်းတောင်ဝပြီး စိုလို့ပြည်လို့ပါလား”

သူက ရယ်ရယ်မောမော ခပ်သောသော နှုတ်ဆက်သည်ကို ပင် ပြန်ပြုံးပြရန်ဝေးစွ။ ရှစ်ခေါက်ချိုး ရာဇမာန်မျက်နှာနှင့်..

“ထိုင်စမ်း ငအေးကိုဇော်၊ ငါ အတော့်ကိုစိတ်ပျက်လာတာ”

“ဘကြီးဖြိုးနဲ့ စကားများလာလို့လား”

“နင့် ဘဒွေးတော်နဲ့ စကားများလာတာ မဟုတ်ဘူးဟေ့၊ ရန်ဖြစ်လာတာ.. ရန်ဖြစ်လာတာ..”

ဉာဏ်ဘော်က ဘွားတော်သောက်နေကျ ဓါတ်ဆားရည် အေးအေးထဲ သံပရာသီးနှင့် ဂလူးကျို(စ်)ရော၍ လာချပေးသည့် တစ်ကျိုက်ကျိုက်သည်။ ပထမထပ်ကကြီးတော်(သူ့သမီးကြီး) ဒေါ် နန်းခင်ခင်တိုက်ခန်းတွင် တည်းနေကျ၊ ခု သူ့တိုက်ခန်းခွဲ ဒါရိုက်

တက်လာပုံရသည်။ အထုပ်အပိုးတွေနှင့်။ ။ နှစ်ကျိက်သောက်
အပြီး ဖန်ခွက်အသာချ၍ မျက်ရည်ဝဲလာကာ။ . .

“မိုက်ကယ်ရယ်။ . . သေပြီဟဲ့။ . .”

“ဟင်။ . . ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ။ . . စိတ်မကောင်းလိုက်တာ၊ ဘယ်
တုန်းကသေတာလဲ မယ်ကြီးဖျား။ . .”

“ရှစ်ရက်ရှိပြီ။ . . မနော့က ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်ပြီး ကနေ
ဖလိုက်နဲ့ လိုက်လာခဲ့တာပဲ”

“သားဇော်ကို ဘာလို့အကြောင်းမကြားတာလဲ”

ယခင်တစ်ခါ မိုက်ကယ်နေမကောင်း၍ အလုပ်တွေ ပစ်
ထားပြီး သူ တစ်ခေါက်သွားခဲ့ရသေးသည်လေ။ နေကောင်းမှ ပြန်
လာရဖူးသည်။

“အကြောင်းမကြားတာက ဘာရောဂါမှန်းကို မသိဘူး၊ ဖြစ်
ပြီး နှစ်ရက်ကြာ သေတာလေကွယ်။ . . မြန်လွန်းတယ်”

“ဖုန်းဆက်ရောပေါ့။ . . ဆွမ်းသွတ်တော့ မိပါတယ်”

“ဆက်မလို့ပဲ။ . . မင့်ဘကြီးဖြိုးက ဒေါနဲ့မောနဲ့ ဆက်မနေ
နဲ့ ဒီကောင်လာလည်း ငါ့သားမိုက်ကယ်က ပြန်ရှင်မှာမှ မဟုတ်တာ
ဆိုလို့ဟေ့၊ ငါ့ကို ကန့်လန့်ကြီးတိုက်နေတော့တာပဲ၊ ကတည်းမှ။ . .”

“သူက ဘာလို့။ . . မယ်ကြီးဖျားကို ကန့်လန့်တိုက်နေတာလဲ”

“သူ့ခွေး။ . . ငါ့ကြောင့် သေရလို့တဲ့ဟေ့၊ သူက နန်းရှေ့က
ဒေါက်တာဆန်နီကို ခေါ်စေချင်တာ၊ ငါက နီးစပ်ရာ ဒေါက်တာ
စိန်သောင်းကို ခေါ်လို့တဲ့၊ ဒေါက်တာစိန်သောင်းလည်း မညံ့ပါဘူး၊
စောမင်းဝေတုန်းကလည်း သူနဲ့ပဲ သက်သာခဲ့တဲ့ဥစ္စာ”

“စောမင်းဝေက ဘယ်သူ့ခွေးတုန်း မယ်ကြီးဖျား။ . .”

“စောမင်းဝေက ခွေးမဟုတ်ဘူးဟဲ့။ . . သူ့တူဝမ်းကွဲ။ . .
ဝန်းချိုရေးစားတယ်”

“ဪ။ . . အန်ကယ်စောလား၊ သားက စကားရောသွားလို့
အင်း။ . . နောက်ဖြစ်ရင်လည်း အဲဒီတိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်နဲ့ပဲပြပေါ့၊ ရေး
သက်ရှည်အောင်။ . .”

“အဲဒါ သူ့ခွေး အစားရှာပေးရမယ်ဆိုလို့ ငါဆင်းလာတာ”

“ဘယ်လိုအစားရှာပေးရမလဲ မယ်ကြီးဖျား။ . .”

“အဲလိုအမျိုးထဲကပဲ အဲလိုအမွေးတူ၊ အသွေးတူ၊ အကျား
တူ ရှာပေးရမယ်တဲ့၊ ဒီမှာ မိုက်ကယ်မိတ်ပုံသုံးပုံ ပေးလိုက်တယ်”

မိတ်ပုံတွေ ပိုက်ဆံအိတ်ကြီးထဲက ထုတ်ပေးသည်။

လက်ထဲကစိန်လက်စွပ်ကြီးက လက်ခနဲနေသည်။

မိုက်ကယ်မှာ အဖြူနှင့်အဝါကြားဖြစ်သည်။

“အင်း။ . . ဒီလိုမျိုးထဲက အသွေးတူ၊ အမွေးတူ၊ အကျားတူ
ရှာရင် ရနိုင်ပါတယ်၊ အသက်တူဖို့သာ မလွယ်တာ”

“အသက်တူဖို့ အရေးမကြီးဘူး၊ သင်လို့ကြားလို့လွယ်အောင်
ဆင်ငယ်ငယ်ကတည်းကဆို ပိုကောင်းမယ်တဲ့”

“မိုက်ကယ်ကို ကျွန်တော်နဲ့ဘကြီးဖြိုး သွားဝယ်ခဲ့ကြတဲ့
တူကြိုင်းက ဆရာဝန်ဆီပဲ သွားရမှာပဲ။ . . ဒီအမျိုးက သူ့ဆီမှာပဲ အရှိ
ဆုံးတယ်”

“သွားမယ်ဆိုလည်း ခုပဲသွားပေး သားဇော်၊ ဒီခွေးမြန်မြန်
အေး . . . ဘွား မြန်မြန်စိတ်အေးရမှာ၊ မရရင် ဒီပြင်နေရာတွေ လိုက်ရှာ
ဦးမှာနဲ့”

“ခုပဲသွားပါမယ်၊ ဉာဏ်ဘော် အပြင်သွားဖို့အဝင်အစား

ပြင်ဟေ့. .”

“အသင့်ထုတ်ထားပြီးပါပြီဆရာ၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဂျင်းဘောင်းဘီ၊ ဝေါ့ကင်းရှူးနဲ့ တီရှပ်၊ လျှာထိုးဦးထုပ်လေးပါ ဆောင်းသွား. . .”

“ဟဲ့. . ဉာဏ်ဘော်၊ ငါဗိုက်ဆာပြီ”

“အသင့်ပြင်ပြီးပါပြီ၊ မယ်ကြီးဖျာကြိုက်တဲ့ ဘဲပေါင်းကြံမဆိုင်နဲ့ ခရုခေါက်ဆွဲ၊ ဝက်သားပြားကြော်. . .”

အဲ့ဒါဉာဏ်ဘော်လေ. . . ။

၁၂ ၁၂ ၁၂ ၁၂

“**ပြည်**ဝင်းရေ. . ငါ့ရက်ရာဇာ. . ငါမျှော်လင့်ချက် ကြာသပတေးနေ့လေးကို ဗုဒ္ဓဟူးပြဿဒါးက ဝေါင်းခနဲ ဝါးမျိုသွားတော့တာပဲဟေ့. . .”

“ဘွားတော်က အောက်ထပ်ပထမထပ်က သူ့သမီးကြီး ဆီနန်းခင်ခင်တိုက်ခန်းမှာ တည်းနေကျ၊ ဘာကြောင့် ဆရာဇော်ဆီ သာတက်တည်းရတာလဲ”

အမြည်းဝါးရင်း တစ်ကျိုက်စုပ်သည်။

“ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းပြချက်က နှစ်ချက်တောင် ငါ့ကောင်ချေ၊ ပထမအချက်က ဘွားတော် အထုပ်ဆွဲပြီး ဒေါနဲ့မောနဲ့အောက်ထပ်အိမ်ထဲအဝင် အောင်အောင်မွေးထားတဲ့ ခွေးဘီလူးကြီးက ဘွားတော်ကို ထိုးဟပ်သတဲ့. . ၊

ဟဲ့ပလုတ်တုတ်နဲ့. . ခြေသလုံးအရုပ်မြန်လို့ အသားတစ်ဝါးသွားပေမယ့် သူ့အင်မတန်နှစ်သက်တဲ့ ဇင်းမယ်လုံချည် ထောင်

၄၈ နတ်ရွာစိုး

တန်းပြသွားတယ်တဲ့. . .

ဒီကောင် အရင်ကမရှိပါဘူးပေါ့၊ ထဘီပြုလို့ ဒေါဖောင်းနေရတဲ့အထဲ သူ့ကိုတဝိုင်းဝိုင်းဟောင်နေလို့ ဖြစ်ချေဘူးဆိုပြီး အပေါ်တက်လာတာ၊ ဒီကျတော့ ဒုတိယအချက်က ကွက်တိပဲလေ. . အစားကောင်းကြိုက်တဲ့ မင့်ညာဏ်ဘော်လက်နဲ့ သူ့ ရသာရုံ မိတ်ဖက် ကျတယ်လေ. . ”

“ဟားဟားဟား. . . ကောင်းတိုင်းလည်း မကောင်းဘူးဆိုတာ အဲ့ဒါပဲအာစရိရေ၊ စကားမစပ် ဖြတ်ပြောရဦးမယ်၊ ဟာသလေး တစ်ကွက် မနေ့ကမဂ္ဂဇင်းမှာ ဖတ်လိုက်ရတာ. . . ထည့်မယ်နော် ဆရာ. . ”

“ထည့်လည်းထည့်. . . ပြောလည်းပြော”

အရက်ထည့်. . ဆော်ဒါ. . ရေခဲရောရင်း. . .

“အိမ်ရှင်ယောက်ျားက သူ့စားဖိုမှူးကို စာရွက်ရှည်ကြီးကိုင်ပြီး ပြောနေတာ၊ Cook ရေတဲ့. . ငါ့ယောက္ခမကြီး လာတည်းလိမ့်မယ်၊ ဒီမှာ သူ့ကြိုက်တတ်တဲ့ ဟင်းလျာစာရင်းတဲ့. . . စားဖိုမှူးက ကျွန်တော် အကောင်းဆုံး ချက်ပြုတ်ကျွေးပါမယ် ဆရာတဲ့. . . သူ့ဆရာက ဘာပြန်ပြောသလဲဆိုတော့. . အေး. . တဲ့. . ‘မင်း အကောင်းဆုံး ချက်တဲ့နေ့ဟာ မင်းအလုပ်ပြုတ်တဲ့နေ့ပဲ’. . တဲ့. . ”

“ဟား. . ဟား. . ဟား. . အေး. . ငါလည်း ဉာဏ်ဘော်ကို ချက်ချင်းတောပြန်ပို့ပြီး ငါ့ကိုယ်တိုင်ဝင်ချက်မှ ဖြစ်မယ့်ကိန်းကွ. . . ဟား. . ဟား. . ဟား. . ဟား”

တစ်စုပ်၊စုပ်သည်။ တစ်လုတ်စားသည်။

“အဲ့သည်စိမ့်သူက ဘယ်မှာနေတာလဲ၊ ဘယ်သူနဲ့ နေတာ

ကြိုတတ်သော နတ်ရွာစိုး ၁၂၉

ဆိုင်ကယ်နှိုးလိုက်ရင် အပြင်သွားမှန်း မေမေသိသွားမှာမို့လို့ ကားရုံထဲက ခြေကန်ပြီး ကုန်းဆင်းအတိုင်း စက်ပိတ်ပြီး ဆင်းခဲ့တယ်၊ ခြံပြင်ရောက်မှ နှိုးတယ်၊ ပန်းဝယ်ပြီး ပြန်ပို့ဖို့. . အရင်ဆုံး ဦးတည်လိုက်တာပါပဲ၊ ဈေးနားက ခေါင်စွာ မောင်မောင်ဦး ရောက်နေတယ်၊ ဗီဇာပေါက်တာ သေချာတယ်တဲ့၊ အပျော်ကြီး ပျော်သွားကြတယ်. . . ။

“လာကွာ၊ မောနင်း ပက်ကြမယ်”

“မင်း သောက်ချင်သောက်၊ ငါက အိမ်ပြန်ဖို့ကိစ္စ ရှိသေးတယ်”

“လာပါကွာ. . ငါ့မှာ ပိုက်ဆံအိတ် ပါမလာဘူး”

“အေးပါကွာ. . သွားပါ ငါရှင်းပါမယ်”

စောစောစီးစီးဖွင့်တဲ့ ဘီယာဆိုင်မှာ မောင်မောင်ဦးကို ဘီယာတိုက်ရင်း အမေရိကအကြောင်းတွေ အားပါးတရ ပြောနေ ဖြစ်လိုက်ကြတာ၊ ပန်းဝယ်ဖို့ကိစ္စ မေ့သွားတယ်၊ စိုင်းအောင်ကလည်း နန်းဆက်ပြီး. . သူ့ပရာဒိုနဲ့ လာခဲ့မယ်၊ အဲ့ဒီကပဲ နာရီဝက်လောက် ဆာင့်နေပါတဲ့၊ ပန်းကိစ္စ အပြီးမေ့ခါနီးမှာပဲ. . .

ခွမ်းခနဲ ဆိုင်ရှေ့လမ်းမပေါ်က အသံကြားလိုက်ရတာပါပဲ၊ နန်းအိုးကျကွဲတာတဲ့၊ အပေါ်ထပ်ဝရန်တာမှာ ကြောင်ကို တယ်ရီယာ ခွေးက လိုက်ဆွဲတာ၊ ကြောင်က ပန်းအိုးကို တိုးချလိုက်တာလို့ ချက်ချင်း သတင်းစကား ကြားလိုက်တယ်၊ အရင်က အရမ်းတဲ့တယ်တဲ့ ဒီနှစ်ကောင် ဘာထဖြစ်တာလဲဆိုတဲ့ ကြောင်ပိုင်ရှင်ကို. . လှမ်းမြင်ရတယ်၊ ပန်းအိုးကွဲ လာသိမ်းရင် ပြောနေတာ၊ အဲဒီတော့မှ. . .

“ဟာ. . မောင်ဦး ငါ အိမ်ခဏပြန်ဦးမယ်၊ ကိုစိုင်းလာရင်

၁၄၄ နတ်ရွာစိုး

ရှင်းချင်ပါတယ်။ ကိုညီအောင်အောင်တို့အဖွဲ့ တည်းနေတဲ့ဟိုတယ်
ဟာ ဒေလီယာသူငယ်ချင်းဟိုတယ်ပဲ။ သူတို့အဖွဲ့ရဲ့သတင်းအချက်
လက်တွေ လိုရမယ်ရ ဒေလီယာ စုဆောင်းပေးမယ်”

“သိပ်ကောင်းတာပေါ့။ ခေတ်ကိုက သတင်းခေတ်လေ..
သတင်းအချက်အလက်ရမှ ပြဿနာကို ဘယ်ရှုထောင့်က ဖြေရှင်းရ
မလဲဆိုတာ သိမှာပေါ့..။ မှီခိုပါရစေ ဒေလီယာ..။ အမြန်ဆုံး
အချက်အလက် စုပေးပါကွာ..။ နော်..။”

“စိတ်ချပါ..။ နို့ကြက်ဥတွေသောက်လိုက်ဦးလေ..။”

ဒါမှအားရှိမှာပေါ့ဟူသော အကြည့်စူးစူးက အမြူးစွာ သူ့
ရင်ကို နတ်ပူးစေသည်။

ပူးနောင့်ဂျိန်ဂျိန်..။ ပူးဂျိန်ဂျိန်..။

ပတ်..။ ပတ်..။ ဂျိန်း..။ ဂျိန်း..။

၂၅ ၂၅ ၂၅ ၂၅

တြိတတ်သော ခိုမှတ်များ ၆၅

သူနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် တိုးရစ်စုံတွဲ ထိုင်စကားပြောနေ၏..။
အင်္ဂလိပ်စကား မဟုတ်တာတော့ သေချာသည်။ သူတို့အနီးတွင်..
ခပ်ချောချော ခပ်တောင့်တောင့် မိန်းမငယ်တစ်ယောက် ထိုင်နေ
သည်။ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်သည်။ တိုးရစ်(စ်)မိန်းမသူလေးက
ဘယ်ကိုသွားမှာလဲဟု ထိုမိန်းမလှကို မေးသည်။ ပြင်ဦးလွင်ဟုဖြေ
သည်။ မိန်းမလှလေးကို တိုးရစ်မက ဆက်မေးသည်။ ပြင်ဦးလွင်ဆို
တာ မန္တလေးနှင့် ဘယ်လောက်ဝေးသနည်း။ အထူးအဆန်း ဘာတွေ
ရှိသနည်း..။ စသည်..။ စသည်..။ မိန်းမလှက ပညာတတ် ဖြစ်ပုံရ
သည်။ မေးသမျှ နားလည်ပုံရသော်လည်း တစ်လုံးစ နှစ်လုံးစသာ
ပြန်ပြောနိုင်သည်။ ပြောကျင့်ရုံပုံမရ၊ ရှက်လည်း ရှက်နေသည်..။
ခပ်ငယ်ငယ်ပေါ့..။

အလကားနေ အလကား သူ ဝင်စကားပြောချင်လာသည်။
တိုးရစ်မလေး၏ လက်ထဲတွင် ဒေါ်ခင်မျိုးချစ် အင်္ဂလိပ်လို ပုံနှိပ်ထုတ်
ဆဲသော အနော်ရထာဘုရင် (KING ANAWRAHTAR) ကိုင်
ထားသည်ကို သူမြင်နေရသည်။ ဝင်မိတ်ဆက်၍ စကားပြောရင်း..
သူစပ်စုမည်။

အင်္ဂလိပ် စကားပြောကောင်းသော..။ သူ့အရည်အချင်းကို
မြန်မာချာတိတ်မအား ဥပါယ်တံမျှနှင့်ပြရင်း အထင်ကြီးခြင်းကို
ခံလှမည်။ တစ်ဆက်တည်း ချာတိတ်မ၏ ဘာသာပြန်ဝင်လုပ်ရင်း
ချာတိတ်မနှင့် ရင်းနှီးလာအောင်လုပ်မည် ကြိုသည်။ တစ်ကိုယ်တည်း
ဆိုင်စင်းစင်း သွားရတာထက် ဆန့်ကျင်ဘက် လိုင်လှလှလေးနှင့်
ထက်ပွန်းတတီး တိမ်ယံခရီးထဲ လေယာဉ်စီးရသည်က ပိုကောင်း
သည်လေ။

သူ မတ်တတ်ရပ်၍ ချဉ်းကပ်ရန် ပြင်လိုက်စဉ်. . .

“ကျေးဇူးပြု၍ နားဆင်ပါရှင်. . . မန္တလေးသို့ လိုက်ပါမည်
.....”

သေကွာ. . . ။ အားလုံး ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်သွားပြီး သူ၏
မဟာစီမံအကြံတော်လည်း အလဲအကွဲဖြစ်သွား၏။

သုံးခုံတန်း၊ နှစ်ခုံတန်းကြား အလယ်လျှောက်လှမ်းနှင့် ဖွဲ့
စည်းထားသော လေယာဉ် sitting plan တွင် သူက သုံးယောက်
တန်း ခုံအစွန်းဘက် လျှောက်လှမ်းနှင့် ကပ်လျက်သားကျသည်။

ပြတင်းပေါက်နားတွင် တိုးရစ်အဖိုကကျ၍. . . သူ့ဘေးတွင်
တိုးရစ်အမ၊လေးကျသည်။

လျှောက်လှမ်းဘေး သူနှင့် တစ်တန်းတည်းတွင်မတော့ ထို
ချာတိတ်မ အချောအလှကလေး ကျသည်။ လေထဲရောက်၍ ခါး
ပတ်တွေ ချွတ်ပြီးသောအခါ တိုးရစ်အမလေးအား. . .

“Excuse me, can you speak english?”

ကျေးဇူးပြု၍ မင်း အင်္ဂလိပ်စကား ပြောတတ်သလားထူး
မေးလိုက်ပါသည်။

“Yes...I can.....”

ပြင်သစ်စကားကို ပိုပြောနိုင်ကြောင်း. . . အီတလီမှလာ
ကြောင်း. . . ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် သူမနာမည် ဆိုဖီယာ
ဖြစ်ကြောင်း. . . ခပ်ညံ့ညံ့အင်္ဂလိပ်စကားနှင့် သိရသည်။ ဒေါ်ခင်ခင်
ချစ်၏ အနော်ရထာဘုရင်မင်းမြတ်အကြောင်း သူ့ထက်ပင် သိနေသူ
သူတို့၏ လေ့လာအားကို အံ့သြရသည်။

“မင်း အမျိုးသားကကော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပဲလား”

“သူက အီတလီလူမျိုး ဂျာမန်စပ်တယ်၊ သူက ဘာသာမဲ့. .
ကျွန်မကိုးကွယ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာကို စိတ်ဝင်စားလို့ လေ့လာနေတယ်”
တိုးရစ်အဖိုက ပြီးပြသည်။ လက်အုပ်ချီသည်။

“အဲ့ဒါက ထိုင်း ဆာဝါဒီကတ်လုပ်တာ၊ တို့လူမျိုးက ပြီးပြပြီး
ဇင်္ဂလီပါဆိုရင် မိတ်ဆွေဖြစ်တယ်၊ မင်္ဂလာပါ. . .”

“မင်း. . . ဂ. . . လာ. . . ဘာ”

ပီပီသသ မြန်မာသံနှင့် တိုးရစ်ဖိုပြောပုံကို တစ်ဘက်က
ဗမာချာတိတ်မ သဘောကျ၍ ရယ်သံသဲ့သဲ့ ကြားရသည်။ သူ. . .
ဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့် ပြီးပြလိုက်သည်။ အင်္ဂလိပ်စကားကို တဒေါက်
ခေါက် ပြောနေနိုင်သော သူ့ကို. . . အထင်တကြီးမျက်နှာနှင့် ရှိနေ
ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ပြန်ပြီးပြသည်။ ဆက်ပြောဟူသော. . . မေးကို
ဆိုပြသည်။

ဟာ. . . ဟ. . . အားရှိသွားသည်။

“မောင်ရင်က ဗုဒ္ဓဘာသာကို လေ့လာနေတယ်ဆိုတော့ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိချင်တာရှိရင် မေးပါ”

“ကျွန်တော်က အင်္ဂလိပ်စကားထက် ပြင်သစ်စကား ပို
ဆောင်းတယ်၊ ပြင်သစ်လို ပြောမလား”

“ငါက လုံးဝမတတ်ဘူး၊ ဝမ်းနည်းပါတယ်”

“ဒါဆို သိချင်တာမေးမယ်၊ ဗုဒ္ဓဂေါတမရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့
ဇွှန်းအင်တစ်ခု ပြောပြပါလား”

“တန်ခိုးတော်လို့ခေါ်တယ်. . . လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း နှစ်
ဆောင်းခါးရာကျော်က အိန္ဒိယပြည် ဘီဟာပြည်နယ်မှာ ဗုဒ္ဓပွင့်တယ်၊
ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုကြီး တကယ့်ကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားခဲ့တယ်

ဆိုတာကို မောင်ရင် သိသလား၊ ယုံကြည်ပါသလား”

“သိပါတယ်၊ ယုံကြည်ပါတယ်၊ ဗုဒ္ဓဂယာကိုလည်း ဆိုဖို့ယာကြောင့် ရောက်ခဲ့ပြီးပါပြီ”

ဗုဒ္ဓေါ တ၊မိသည်။ သူတောင် တစ်ခေါက်မှ မတစ်ခေါက်ဖူးသေး... ခပ်တည်တည်ပင် ဆက်ပြောရသည်။

“ဗုဒ္ဓဟာ လူစုလူဝေးကို စကားပြောရတယ်၊ ဒါကို တရားဟောတယ်လို့ ခေါ်တယ်၊ နေ့တိုင်းလို ဟောရတာနော်၊ ပရိသတ်က အနည်းဆုံး နှစ်သောင်းကနေ နှစ်သိန်းကျော်ရှိတယ်... ရွှေနားက ပရိသတ်ရော... ဟိုး... နောက်ဆုံးက ပရိသတ်ရော သူ့ Tone နဲ့ Volume ကို ညီတူညီမျှကြားတယ်၊ သူ့စကားကို နားလည်သဘောပေါက်တယ်... အဲဒီခေတ်မှာ လျှပ်စစ်မရှိဘူး၊ မိုက်ခရိုဖုန်း မရှိဘူး၊ Sound Box နဲ့ Audio စနစ် လုံးဝမရှိဘူး၊ မင်းတို့ဆီကအမတ်တွေ လူသုံးလေးထောင်ကို မိုက်(စ်)မရှိဘဲ မဲဆွယ်တရားဟောတာ မင်းမြင်ဘူးလား”

“ဟင့်အင်း”

“အဲဒီတစ်ချက်နဲ့ ဗုဒ္ဓကို မောင်မင်း လက်အုပ်ချီလို့ ရနေပြီလေ”

“အိုး... ရက်(စ်) အင်မတန်ကောင်းတဲ့ သက်သေပြချက်ပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

လက်ကမ်းလာ၍ ရိုက်ဟင်းလိုက်ရသည်။ တိုးရစ်မလေးက ရယ်နေသည်။ ကျောဘက်က မြန်မာမလေးက ရိုရိုကျိုးကျိုး ခြေလှမ်းတိုး ငုံ့ကိုင်းရင်း...

“သိပ်ကောင်းတာပဲရှင်၊ ကျွန်မ ဝင်မပြောတတ်ပေမယ့် ဒီက

အစ်ကို ပြောပြနေတာတွေ အကုန်နားလည်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မကို သာ လာမေးရင် ရွာလည်ပြီ”

ကော်ဖီတွန်းလှည်း ရောက်လာ၍ စကားစ ခဏပြတ်သွားသည်။ မြန်မာချာတိတ်မ ခြေလှမ်းရပ်ပေးလိုက်ရသည်။ သူက... စကားပြောသွက်ရန် လေယာဉ်မယ်ထံ အရက်တောင့်သည်။ ပြည်တွင်းလိုင်းမို့ အရက်မပေးကြောင်း ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြောလာသည်။ ဉာဏ်ဘော် ထည့်ပေးလိုက်သော သူ့ဝီစကီပုလင်းက lug-
gauge ထဲ ပိတ်မိနေပြီ ဖြစ်သည်။ သူ စိတ်လျှော့လိုက်သည်။

“နောက်တစ်ခုလောက် တန်ခိုးဆန်းဆန်းတစ်ခု ပြောပါဦးလား”

သူ ချက်ချင်းစဉ်းစားသည်။ လူပြိန်းနားလည်အောင် ပြောရမည်... ဟုတ်ပြီ၊ ရပြီ။

“ဒီမှာ ချစ်စွာသော ကျွန်တော့်ရဲ့ နိုင်ငံခြားမိတ်ဆွေ၊ လူတိုင်းဟာ စကားများများပြောလာရင် အမှားတစ်ခွန်းနှစ်ခွန်းတော့ ပါတတ်ကြတယ်၊ အဲဒီ သီအိုရီကို လက်ခံပါသလား”

“မှန်ပါတယ် ဆက်ပြောပါ”

“အခု မိတ်ဆွေနဲ့ကျွန်တော် စကားပြောဖြစ်နေတဲ့ မိနစ်နှစ်ဆယ်လောက် အခိုက်အတန့်မှာ မိတ်ဆွေ အင်္ဂလိပ်စကား အလုံးနှစ်ဆယ်နီးပါး မှားပါတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ကိုယ့်မိခင် ဘာသာစကား မဟုတ်တဲ့အတွက် မှားနိုင်ပါတယ်”

“မှန်ပါဒယ်”

အင်္ဂလိပ်စကားကြားမှ မြန်မာလို ပီပီသသပင် တုံ့ပြန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ “တယ်”ကို “ဒယ်”ဟုပင် အပေါ်အာခေါင်း အောက်

အာခေါင်းလွတ်၍ ထွက်လာသော လေသံဖြစ်ပါသည်။ ပါးစပ်ထဲတွင် လျှာဘာမှမထိသော စကားအဆုံးသတ်များဖြင့် အံ့ဩဖွယ် မြန်မာစကားကို သူသိနေပုံများလား...။

(ဤနေရာ၌ ထိုပါးလှပ်သော မည်သူမျှ ဂရုမပြုမိသော... မြန်မာစကားတွင် လျှာထားပုံကို ကွယ်လွန်သူ (ကို)သုမောင်က 'ဪ... ဒါနဲ့ စကားမစပ်' မန္တလေး FM တွင် ရှာရှာဖွေဖွေ ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။)

တိမ်ဆိုင်ပေါ်က စကားဝိုင်း ဆက်ပါမည်။

“မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ သာမန်လူတွေဟာ စကားလေးငါးဆယ်ခွန်း မှားတတ်တာကို ကိုယ့်မိတ်ဆွေ လက်ခံတယ်နော်”

မြန်မာလို ပီပီသသ တုံ့ပြန်ပါသည်။ သူက ဘိုလိုအာတွေ့နေ၏။

“လက်ခံပါဒယ် ခမျာ”

“ဒါဆိုရင် ဗုဒ္ဓသကျမုနိရဲ့ ပဌာန်းဒေသနာဆိုတဲ့ လောကအလုံးစုံကို သုံးသပ်စိတ်ဖြာထားတဲ့ ကျမ်းကြီးရှိတယ်၊ အဲဒီ ကျမ်းကြီးဟာ ခုနစ်ရက်ခန့်လီ နေ့ရောညပါ ရွတ်တာတောင် မပြီးနိုင်အောင် ရှည်လျားတယ်၊ ဗုဒ္ဓဟာ နတ်ပြည်မှာ သူ့အမေ မယ်တော်မိနတ်သားနဲ့ နတ်သားနတ်သမီးတွေကို တက်ဟောခဲ့တာ... လက်ယာရဲ့ ရှင်မဟာကဿဖကို လူသားမနုဿတွေ နားလည်အောင် ကျွဲပြီး ပြန်ဟောခိုင်းတာ... ခုနေမှာ ပဌာန်းဒေသနာကို ငါးနေ့ငါးည ရွတ်ဆိုကြတယ်၊ မိတ်ဆွေရေ... တစ်လုံးမှ မမှားဘူး၊ တစ်လုံး ပေါင်းထည့်လို့မရဘူး၊ တစ်လုံး နှုတ်ပစ်လို့မရဘူး၊ ဗုဒ္ဓစကားတွေဟာ လွန်ခဲ့

တဲ့နှစ် နှစ်ထောင့်ငါးရာကျော်က ခုထိ တစ်လုံးမှားဘူး၊ သိပ္ပံပညာနှင့် အကျော်အမော်ကြီး အိုင်းစတိုင်းကတောင် သိပ္ပံလွန်ခေတ်မှာ ဘာသာတရားတစ်ခု ရှိနေသင့်တယ်ဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာက လွဲလို့ အခြားဘာသာ မရှိနိုင်လို့ အတိအလင်း ကြေညာခဲ့တယ်... ဒါကို မောင်ရင် သိပါသလား”

“သိပါတယ်ခင်ဗျာ၊ လက်ခံပါတယ်”

“အဲဒီအချက်ဟာလည်း ဗုဒ္ဓကို လက်အုပ်ချီသင့်တဲ့ အချက် ဝဲ မဟုတ်ဘူးလား”

“မှန်ပါပေဒယ်”

“ဒါဆို ဗုဒ္ဓဘာသာကို ထဲထဲဝင်ဝင်လေ့လာဖို့ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ မောင်ရင်ဝင်သင့်တာပေါ့”

သူ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာ ဘိုလိုပြောနေသည်ကို တိုးရစ်အဖိုက ငြိုးစားချိန်ဆနေသည်။ သူက ထပ်၍ ကြပ်သောအားဖြင့်...

“မောင်ရင်တို့ အိတ်လီမှာ ကမ္ဘာကျော် ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီး ခိုတယ်လေ၊ ဆရာတော် ‘ဦးလောကနာထ’လေ၊ မြန်မာပြည်တောင်တရားလာဟောဖူးတယ်၊ ကမ္ဘာကျော် မင်းသမီးကြီး... အိတ်လီသူ ဆိုဖီယာလောရင်းလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာပဲ၊ ကမ္ဘာကျော် အိတ်လီ ဘောလုံးသမား ဘက်ဂီယိုလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပဲ၊ တို့ဗုဒ္ဓဘာသာက အတင်းမစည်းရုံးဘူး၊ အာရဇီဝီ ဝိရတီပါပါ မငွေပါနာစပဲ...”

တိုးရစ်ဖို့ စဉ်းစားနေသည်။

သူက တိုးရစ်မ ဆိုဖီယာအား...

“သူက... အဲ... မင်း boy friend က ဘာလုပ်ကိုင် စားသလဲ ဆိုဖီယာ”

“သူက ရေနံသူဌေးသား၊ ကျောင်းသား. . မဟာဝိဇ္ဇာ တက်နေတယ်၊ ဘာမှ လုပ်ကိုင်မစားသေးဘူး”

“သူက ဘာမေဂျာ ယူထားသလဲဟင်”

“မြန်မာစာ. . မြန်မာစကား”

“ဟင်! . . ဒါနဲ့များကွာ၊ အစကတည်းက မြန်မာလို ပြောရောပေါ့”

“ဟင်း. . ဟင်း. . သူက. . ‘အတင်းအဖျင်း အပြောသန်သောမြန်မာများ’ခေါင်းစဉ်နဲ့ Ph.D စာတမ်းတင်မှာလေ၊ ဒီတော့သူ မြန်မာစကား မတတ်ချင်ယောင်ဆောင်နေတာ ပိုအကျိုးများတယ်တဲ့. . ”

ပြီးတုံ့တုံ့လုပ်နေသော အီတလီကောင်က တိုးတိုးပြောစရာရှိတယ်. . ဒီဘက်ကို နားပေးဟု လက်ဟန်နှင့် ပြသည်။ သူ. . နားတိုးပေးလိုက်သောအခါ ငုံ့ကိုင်း၍ မြန်မာလို အတင်းပြောတော့သည်။

“အင်္ဂလိပ်စကား သိပ်မတတ်တဲ့ ဟိုဘက်က ကောင်မလေး ခင်ဗျားကို ကြွေးနေပြီ ဆက်လုံးပါ” . . တဲ့။

သူ မရယ်ပဲမနေနိုင်အောင် ဖြစ်ရလေသည်။

ဆက်ပြောသော စကားက. . .

“လေဆိပ်မှာကတည်းက ခင်ဗျား အဲ့ဒီကောင်မလေးကို စိတ်ဝင်စားနေတာ ကျွန်တော် ရိပ်မိပါဒယ်” . . . တဲ့။

အာဂ အီတလီပါပေ။ သူ ရယ်၍မဆုံးအောင် ဖြစ်ရသည်။ မှန်ပါသည်။ ကောင်မလေးက မကြာခင် သူပါလာသော လိမ္မော်သီးတွေကို တိုးရစ်စုံတွဲနှင့် အနီးအနားကို ဝေစေပါသည်။ သူမှ တစ်ဆင့်

ပေါ့၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် လိမ္မော်သီးစားကြ၊ မိတ်ဆက်ဖြစ်ကြသည်။

“ကျွန်မနာမည်က ဆန်းတယ်ရှင်၊ ခင်လိမ္မော်တဲ့. . ဟင်းဟင်း”

ဟုတ်ကဲ့. . . မန္တလေး ရောက်သောအခါ ခင်လိမ္မော်က လာကြိုသော သူ့ယောက်ျားနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ရေဒီယိုထဲက ချိုဝေလွင်သီချင်းလို ဖြစ်နေပါလေ၏။

“ . . နှုတ်. . ရန်ကုန်သို့ အရောက်ဝယ်
လင်တော်မောင်နဲ့ နှစ်ယောက်ကွယ်
လိမ္မော်သီး စားရင်း ရယ်ရတယ်. . နှုတ်. . ”

တောင်ကုန်းအမှတ် 69

- ♥ အချစ်ဟာ
အလင်းဆုံးကြယ်ဆိုရင်
အမုန်းဟာ
အနက်ဆုံးတွင်းပဲ...။
- ♥ အမုန်းဟာ
အနိမ့်ဆုံးမြေပြင်ဆိုရင်
အချစ်ဟာ
အမြင့်ဆုံးဝေဟာပဲ...။
- ♥ အချစ်ဟာ
အပြာဆုံးလဆိုင်ရင်
အမုန်းဟာ
အမိုက်ဆုံးညပဲ...။
- ♥ အမုန်းဟာ
အမှောင်ဆုံးအခန်းဆိုရင်
အချစ်ဟာ
အလင်းဆုံးပန်းပဲ...။
- ♥ အချစ်ကလေး
မင်းသာရဲရဲနမ်းပါ
ငါ့ဒီထက်ပိုလန်းမယ်
မင်း...စခန်းကိုငါသိမ်းတယ်...။

အခန်း(၄)

နေ လို့ထိုင်လို့ကောင်းသော ပြင်ဦးလွင်သို့ရောက်လာသည်။ သင့်တင့်သပ်ရပ်သော မိတယ်အခန်းထဲ နေသားကျသော အခါ (၂၁)မိုင်စခန်းတွင် စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော ဝိစကီပုလင်းလက်ကျန်ကို ဘဲပေါင်းစွပ်ပြုတ်နှင့်သောက်၍ တစ်ရော့တမော့မှောက်လိုက်သည်။

ညနေခင်းမှ ကြည်ကြည်လင်လင်နိုးလာ၏။ မိတယ်ပြတင်းမှ စိမ်းစိုအေးချမ်းသောမြင်ကွင်းနှင့် လေအေးကို တစ်ဝှေ့နှိုက်လိုက်

မိသည်။ ရေနွေးနှင့်ရေချိုးပြီးသော် လန်းဆန်းသွား၏။ ဂျင်းဘောင်းဘီ၊ တီရှပ်၊ မာဖလာပတ်၍ ဉာဏ်ဘော်ထည့်ပေးလိုက်သော အနွေးထည်လှလှကို ကျကျနနဝတ်ဆင်ပြီး . . ဧည့်ကောင်တာသို့ အခန်းထဲက လေချွန်ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။

“ . . ဇွဲဟဲ့ . . မေမြို့ သို့မဟုတ် ပြင်ဦးလွင်

တောင်တန်းကလေးများ

ရစ်သိုင်းကာလို့ပင်

စခန်းသာ ခေါ်တွင် ပန်းကမ္ဘာမျှော်စင်

မြေလိမ်မြေကောက် လမ်းကလေးများ

တွေ့ကာကျော်ခဲ့ရင် . . ဇွဲဟဲ့ . . ”

“မန်နေဂျာခင်ဗျာ၊ ဒီမှာ ရဲရင့်အောင်ဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ တည်းနေသူ ရှိပါလား”

“အဲ့ဒီနံမည် မရှိပါဘူးခင်ဗျာ”

“ဒါဆိုရင် ရုပ်ရှင်တို့ ဗီဒီယိုတို့ အဖွဲ့တွေ . . ဘယ်မှာတည်းတတ်သလဲခင်ဗျာ”

“ဒီရာသီက ဗီဒီယိုရာသီပဲ၊ အဖွဲ့တွေလည်း အများကြီး . . ဟိုတယ်တွေလည်း အများကြီးပဲခင်ဗျာ၊ ဘယ်အဖွဲ့လည်းသိရင် စုံစမ်းရတာ လွယ်ပါတယ်”

“အေးဗျာ . . ကျွန်တော်က အဖွဲ့နံမည်မသိဘူး၊ သူတို့ ဘယ်မှာအရှိန်များလဲ ခင်ဗျာ”

“များသောအားဖြင့်တော့ ကန်တော်ကြီး ရုက္ခပေဥယျာဉ်နဲ့ ပွေးကောက်ရေတံခွန်ပဲခင်ဗျာ”

“ဒီအနီးတစ်ဝိုက်မှာ ဗီဒီယို၊ ရုပ်ရှင်အဖွဲ့တွေ တည်းလေ . .

ခိုလေ့ရှိတဲ့ မိုတယ်၊ ဟိုတယ်၊ တည်းခိုအိမ်များသိရင် ပြောပြပါလားခင်ဗျာ”

ကောင်တာဝန်ထမ်းမလေးက မိုတယ်သုံးလေးခုနှင့် လိပ်စာပြောပြသည်။ ကား၊ ရထားလုံး ငှားချင်သလားမေးသည်။

“ကိုယ် လမ်းပဲလျှောက်ချင်နေတယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ကျောင်းသားဘဝက သူငယ်ချင်းအုပ်စုနှင့် တစ်ခါသာ ရောက်ဖူးသော တောင်လှေကားမြို့လေးထဲ ယူကလစ်နဲ့တသင်းသင်းနှင့် ခြေခင်းလက်ခင်း သာယာစွာလမ်းလျှောက်ရသည်မှာ အရသာ ရှိလှသည်။ ပြင်ဦးလွင်သူတွေကလည်း ဆောင်းနှင့်ထဲပွင့်ချင်တိုင်း ပွင့်နေသော ဒေလီယာပန်းပွင့် ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးတွေနှင့် တူလှသည်။ ငှါးငှါးစွင့်စွင့် . . ။

အုပ်စုလိုက် ခြေလျင်၊ စက်ဘီး၊ ဆိုင်ကယ်တွေနှင့် သူ့ဘေးက ပွတ်သီဖြတ်သန်းနေကြသည်။ (ခေတ်ဟောင်းစကားနှင့် ကာရန်ညီအောင်) . . အင်း . . ငန်းမဝဖြစ်ရပါသည်။

တွေ့သမျှ မိုတယ်၊ ဟိုတယ်တွေကိုဝင်ပြီး . . ရဲရင့်အောင် နာမည်နှင့် တည်းခိုနေသူရှိမရှိ ဝင်မေးသည်။ ဗီဒီယို၊ ရုပ်ရှင်အဖွဲ့တချို့ ရှိသော်လည်း မှတ်ပုံတင်စာရင်း၌ ရဲရင့်အောင် ဆိုသောနာမမရှိ . . ။ မရှိ . . ။ မရှိ . . ။

“ဒီတောင်ကုန်းလမ်းလေးကိုကျော်ပြီး အောက်ဘက်မှာ တည်းခိုအိမ်ကြီးတစ်အိမ် ရှိသေးတယ်၊ အဲ့ဒီမှာလည်း အနုပညာသည်တွေ တည်းတတ်တယ်”

“ကျေးဇူးပဲ . . ”

သူ တောင်ကုန်းပေါ်ကတ္တရာလမ်းလေးအတိုင်း ဟက်လာ

ခဲ့သည်။ ကျနော် အဝါဖျော့ဖျော့နှင့် မြက်ခင်းသစ်ပင်စိမ်းစိမ်းနောက်
ခံတွင် ကားဖြူဖြူလေးတစ်စင်း တောင်ကုန်းထိပ် မရောက်တရောက်
လမ်းဘေးတစ်နေရာ၌ရပ်ထားပုံက ပန်းချီကားဆန်နေသည်။

ထို့ထက်ပန်းချီဆန်သည်က ဂျင်းဘောင်းဘီအနက် ကျပ်
ကျပ်နှင့် . . ပေါင်တံ၊ ခြေသလုံးအလှကို အနားသတ်ပြထားသော . .
ဆွယ်တာနီနီလေးက စက်ဖွဲ့ဖွင့်၍ ခါးကုန်း တင်ပါးပေးရင်း အင်ဂျင်
နီကနေခြင်းပင်။ ခဲတံဒေါက်မြင့်ဖိနပ်နှင့် ခြေကျင်းတွင် ရွှေခြူးလေး
တွေနှင့် Leg chain လေး ပတ်ထားသေးသည်။

“နင်လည်း မိန်းမလှမြင်ရင် ငမ်းငမ်းတက်ပြီး ရည်ရွယ်ချက်
ပျောက်တတ်တယ် သတိထား. . ” ဆိုသော ဘွားတော်စကားကို
ဆတ်ခနဲပြန်ကြားသော်လည်း ခြေဖဝါးတွေက အလိုလိုအော်တိုပင်
ဖျတ်ခနဲ အနားကပ်ပြီးသား ဖြစ်နေသည်။

“ဘာအကူအညီပေးရမလဲဟင်”

လှည့်ကြည့်လာသော ပါးအိုနီနီ နှုတ်ခမ်းနီနီ ဆွယ်တာနီ
လေးကို . . သူ၏ကျော်ကြားသော ပြီတီတီအပြုံး ပစ်ကျွေးလိုက်၏။

“ရှင် ကားပြင်တတ်သလား”

“ဘုရားစူးပါစေသား. . . ဘာမှနားမလည်ပါဘူးခင်ဗျာ၊
မောင်းတတ်တယ်၊ ဝပ်ရှော့အပ်တတ်တယ်. . ”

“ဒါဆို . . ရှင် ဂိတ်ဆုံးထိ ဆက်လျှောက်သွားလိုက်ဦး”

“ရပါတယ်. . . သွားပြီ”

သူ ကျောပေးပြီး သုံးလေးလှမ်းသာ လျှောက်ရသေးသည်။

“ဟို. . ဟိုလူ. . ခဏ. . ခဏလောက်”

သူ ကျော်နီဒီ(ပ်)စတိုင်နှင့် လက်ဝါးနှစ်ဖက် ကား၍ ပခုံးတွန့်

ရင်း ပြန်လှည့်လာသည်။ တမင်လုပ်လိုက်သော သူ့အိုင်တင်ကို . .
မိန်းမလှ သဘောကျပုံနှင့် တစ်ချက်ပြီးရင်း. . .

“ရှင်ကူညီချင်တယ်ဆိုရင် ကူညီလို့ရတာ တစ်ခုရှိတယ်ရှင်၊
စတတ်တာက အလုပ်မလုပ်တော့ ဒီလေးငါးဆယ်ပေလောက် တွန်း
ပေးပါလား၊ ဟိုဘက်မှာ ကုန်းဆင်း. . ၊ နှစ်ယောက်တွန်းမှာပါ ကား
ပေါ့ပါတယ်. . ဘယ်လိုလဲ”

“ကူညီရတာပေါ့ဗျာ. . ”

တံခါးဖွင့်စတီယာရင်ကိုင်၍ သူမ ကားဘေးကတွန်းသည်။
သူက နောက်ကနေ အားကုန်တွန်းသည်။ တစ်စတစ်စနှင့် ကားလေး
ကုန်းထိပ်လိမ့်တက်လာ၏။ သူ့ဆောင့်တွန်းချပေးလိုက်သည်။ ကုန်း
ဆင်းမှို အရှိန်နှင့်လိမ့်အဆင်း. . သူမ စွေ့ခနဲ ကားထဲခနဲဝင်သည်။
သူ ကုန်းထိပ်က ရပ်ကြည့်နေစဉ် ပေသုံးဆယ်လောက်အရောက်၌
အိပ်ဇောက မီးခိုးတန်းထွက်လာပြီး နီးသွားသည်။

လက်ကလေးတစ်ဖက် ကားပြတင်းမှထွက်လာပြီး လက်
ချောင်းကလေးတွေ နောက်ပြန်လှုပ်ပြသွားသည်။ တောက်လျှောက်
မောင်းချ၍ ကွေ့ဝင်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

“ဟူး! . . . ”

ချွေးစို့လာသဖြင့် အနွေးထည် ချွတ်လိုက်ရသည်။ ကုန်း
ဆင်းအတိုင်းပင် သူ့လျှောက်လာခဲ့၏။ ကျေးဇူးတောင်ပြောမသွား
ဘူး. . . ။

“ဟော. . ဟိုမှာ စာရေးမပြောတဲ့ တည်းခိုအိမ်ကြီးဖြစ်လိမ့်
မယ်. . ”

သူ ရီဆက်ရှင်ကိုဝင်၍ ရဲရင့်အောင်နာမည်နှင့် တည်းခိုသူ

ရှိမရှိ စုံစမ်းသည်။ စာရေးက စာအုပ်လွန်ရှာနေသည်။ လေးငါးဆယ်
ရွက်ကို တစ်ခုချင်း ရှာနေရသည်။ ဘယ်နေ့လောက်ကလည်း မေး
သည်။ သူ့ . . မပြောနိုင်။ ဗီဒီယိုအဖွဲ့နဲ့ ဖြစ်ဖို့များတယ်ဟု အသိသာ
ပေးနိုင်သည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပတ်က လာတည်းသော ဗီဒီယိုအဖွဲ့
တွင်ရှာပေးသည်။ ရဲရင့်အောင် . . မရှိ။ မပါ . . ။

“ဒီလောက်ဝန်ဆောင်ပေးတာ ကျေးဇူးပါပဲ . . ခွင့်ပြုပါဦး”
သူလှည့်အထွက် နောက်ဘက်ကအသံကြားသည်။
“ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပါလားရှင်၊ ကျွန်မကော ဘာများ
ဝန်ဆောင်ပေးရမလဲရှင်”

လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ စောစောက ဆွယ်တာနီလေး။
ဆွယ်တာကိုချွတ်၍ ကျောသိုင်းချည်ထားသည်။
အလို! . . လက်ထဲတွင် သူ့ကဗျာစာအုပ်ကို တခုတ်တရ
ကိုင်လိုပါလား။

“ဧည့်သည်တစ်မြို့သားကို ကားတွန်းခိုင်းပြီး ကျေးဇူးစကား
တောင် ပြောရကောင်းမှန်းမသိတဲ့အိမ်ရှင် တစ်ပြည်သူမရွေးထား . .
ကိုယ့်ဂိတ်ဆုံးကိုယ်သွား . . ကိုင်းကြီးကြီးမှာနား . . ”

သူမစကားနှင့် သူမကိုပြန်ခွပ်ပြီးလှည့်အထွက် . . သူမ သူ
လက်မောင်းကို လာဆွဲရင်း . . .

“နေ . . နေပါဦးရှင် ဒေလီယာတောင်းပန်ပါတယ်၊ ကားက
ရပ်လိုက်ရင် စက်ပြန်သေတတ်လို့ မရပ်ဘဲလက်ပြရင်း ကျေးဇူးတင်
ကြောင်း ပြောခဲ့တာပါရှင်၊ ပြင်ဦးလွင်သူတွေ မရိုင်းပါဘူး . . ခဏ
ထိုင်ပါလား စားစရာသောက်စရာတစ်ခုခု ကျေးဇူးပြုတဲ့အနေနဲ့ . .
လက်ခံပါလားရှင်”

သူအင်တင်တင်လုပ်နေသဖြင့် အတင်းဆွဲ၍ . . .

“လာပါရှင် ဧည့်သည်ကို ဝန်ဆောင်မှုတစ်ခုခုပေးတာထက်
အမှတ်မထင်ကူညီသူကို ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ခွင့် တောင်းခံတာပါ”

“ပြင်ဦးလွင်သူက ကဗျာဆန်သားပဲ . . ဟင်းဟင်း . . လက်
ထဲလည်း ကဗျာစာအုပ်နဲ့”

သူမခေါ်ဆောင်ရာ စားသောက်ခန်းစားပွဲဆီ သူပါလာ
သည်။ ကဗျာစာအုပ်ကို တရိုတသေတင်ရင်း ဝင်ထိုင်ကြသည်။

“ကဲ . . . ကိုရွှေဧည့်သည် ဘာစားမလဲ ဘာသောက်မလဲ”

“အင်း . . . ဒီအချိန် ကျွန်တော်သောက်လေ့ရှိတာက အမိ
လေးရှေ့မှာ သိပ်မသင့်တော်ဘူးထင်တယ်”

“ဟင်းဟင်း . . သဘောပေါက်ပါတယ်ရှင်၊ ဘာသောက်မ
လဲ ကြိုက်တာမှာပါ . . ဘားကောင်တာမှာ အကုန်ရှိတယ်၊ ကျွန်မ
ခေတ်မီပါတယ်ရှင်”

“အခုန ဒေလီယာလို့ မင်းကိုယ်မင်း နာမ်စားသုံးလိုက်သ
လားလို့”

“ဟုတ်ပါတယ် . . . ကျွန်မနာမည် ဒေလီယာယွန်းပါရှင်”

“ကိုယ့်နာမည်က နှစ်မျိုးရှိတယ်၊ အလုပ်နှစ်မျိုးလုပ်တယ်၊
နာမည်အရင်းက အေးကိုဇော် ဗိသုကာပုံဒီဇိုင်းတွေ ဆွဲတယ် . . ၊
နောက်တစ်မျိုးက ကဗျာရေးတယ်၊ ကလောင်နာမည်တော့ မပြော
ပြချင်တာ ခွင့်လွှတ်ပါ”

“ဟယ် . . . ကဗျာဆရာလား၊ ဒီစာအုပ်ရေးတဲ့ ‘ကြယ်ဝန်းရံ’
ကို သိလားဟင်၊ ယောက်ျားလား မိန်းမလား၊ ကလောင်နာမည်က
လိင်မကွဲလို့”

ပြောပုံကို သူသဘောကျသွားသည်။ မှန်သည် ကြယ်ဝန်းရံ ဆိုသောနာမသည် အထီးလည်းဖြစ်နိုင်၏။ အမလည်းဖြစ်နိုင်၏။ သူရယ်နေလိုက်၏။

“အဲ့ဒီ ကြယ်ဝန်းရံကို ဒေလီယာ သိပ်ကြိုက်တာ၊ သူ့ကဗျာ စာအုပ် လေးအုပ်လုံး ဝယ်ထားတယ် မဂ္ဂဇင်းမှာပါရင်လည်း မဂ္ဂဇင်း ပါ ဝယ်တယ်၊ ဟင်း. . ဟင်း. . ဝယ်လို့မရရင် အငှားဆိုင်ကငှားပြီး ဟဲ. . ဟဲ. . ဖြုယူထားလိုက်တယ်၊ ကြယ်ဝန်းရံကို သိပ်တွေ့ချင်တာ ပဲ. . .”

သူမက ပွင့်လင်းသဖြင့် သူလည်း ဖွင့်မှဖြစ်မည်လေ. . .

“ကြယ်ဝန်းရံကိုတွေ့ရင် ဘာလုပ်မလို့လဲ. . .”

“မိန်းမဆိုရင်တော့. . . တွေ့တွေ့ချင်း တအားဖက်နမ်းပစ်မိ မယ်ထင်တယ်၊ ယောက်ျားဖြစ်နေရင်တော့ ကြိုက်တာကျွေးမွေးပြု စုပြီး ကဗျာအကြောင်းတွေ တစ်ဝကြီးမေးချင်တယ်”

“ဒါဆိုရင် blue lable တစ်ပိုင်းနဲ့ ဘဲကင်တစ်စိတ် မှာလိုက် ပါ သူ့အရက်သောက်ချင်နေပြီ. . .”

“ဟယ်. . ကြယ်ဝန်းရံနဲ့ရင် အတူတူလာတာလား၊ ဘယ်မှာ လဲ ဒေလီယာတွေ့ချင်နေပြီရှင်”

“ဒေလီယာတွေ့နေတာ နာရီဝက်လောက်တောင်ရှိနေပြီ ပဲ”

“ရုန်! . . ကြယ်ဝန်းရံက. . .”

“ဟုတ်တယ်. . . ဒေလီယာ ကားတွန်းခိုင်းပြီး နောက်ပြန် လက်ပြသွားတာ ကြယ်ဝန်းရံအစစ်ပါပဲ”

သူက စာပေလုပ်သားကတ်ပါ စားပွဲပေါ်တင်ပေးလိုက်

သည်။ ကဗျာစာအုပ်ကို ဆွဲယူ၍ သူ့လက်မှတ်ပါ ထိုးပေးလိုက်သည်။

“ဟား. . ဝမ်းသာလိုက်တာ. . မိုးနက်မင်းကို ကျေးဇူးတင် လိုက်တာ၊ ရင်တွေတောင်တုန်လာတယ်ရှင် တကယ်ပါပဲ၊ ဒေလီယာ အိမ်တွင်းအောင်းနေတာ လပေါင်းများစွာရှိနေပြီ၊ ဒီနေ့ညနေ. . ပထမဆုံးအပြင်ထွက်ခြင်းပဲ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရှင်. . ၊ အရမ်း တွေ့ချင်တဲ့သူနဲ့မှ တည့်တည့်တွေ့ရတတ်ပလေတယ်. . ဟား. . ဒေလီယာ ကံပြန်ကောင်းလာပြီ. . ၊

ဟေ့. . . မောင်မောင်အေး လာဦး၊ blue lable တစ်လုံး ဘဲကင်တစ်ခြမ်း၊ ငါးမန်းတောင်ဟင်းချို၊ သီဟိုဠ်စေ့၊ ဘာဘီကုအစုံ အာလူးအချောင်းကြော်၊ ကြက်ဥဝက်အူချောင်းဖူရောင်ကြော်. . . ငါ့ဖို့ ငါသောက်နေကျတစ်ခွက်စပ်ခဲ့. . ၊ ဆရာ ဘာမှာဦးမလဲဟင် ဒါ. . . ဒေလီယာ ရှယ်ယာအများဆုံးထည့်ထားတဲ့ တည်းခိုအိမ်ပဲ စိတ်ထဲရှိတာပြော အကုန်ရစေမယ်”

“ရပါပြီ. . ဒေလီယာမှာထားတွေက အစားကြီးတဲ့ ဥရောပ ဘောလုံးတစ်သင်းလုံး လောက်ငှနိုင်နေပြီပဲ”

ဝန်ထမ်းလေး ရေးမှတ်၍ ရိုရိုသေသေထွက်သွားသည်။

ဒေလီယာအလွန်ပျော်နေပုံရသည်။

“ဆရာနဲ့ ဒေလီယာအမှတ်တရ ဓာတ်ပုံရိုက်ချင်တယ်. . ခွင့်ပြုမလားဟင်”

“ရပါတယ် ဂျာနယ်ထဲမပါလာရင်ပြီးတာပဲ၊ ကိုယ့်ရည်းစား တွေက အများကြီး. . .”

“ယုံပါတယ် ဒေလီယာက ကဗျာဆရာဆိုတာ ဘဲမြီးကောနဲ့ မျက်မှန်ပုလင်းဖင်နဲ့ ကော်လံကတုံးဝါကျင့်ကျင့် မီးပေါက်နဲ့ လွယ်

၈၄ နတ်ရွာစိုး

အိတ်ဟောင်းတစ်လုံးနဲ့ ကွမ်းသွေးရဲနေတဲ့သွားနဲ့ ချက်အရက်နဲ့ တထောင်းထောင်းလို့ အောက်မေ့ထားတာ. . . ဟင်းဟင်း. . . ခုတော့ ဆရာက. . . ”

“ဆရာ. . . ဆရာ. . . မခေါ်ပါနဲ့ခင်ဗျာ၊ စည်းတားထားသလို ကြီးမို့ပါ”

အသောက်တွေအစားတွေ ရောက်လာသည်။ ခွက်ပြိုင်တူ မြှောက်၍ ဒေလီယာက. . .

“အင်မတန်လှပတဲ့ ဆုံစည်းမှုအတွက်”

“ကားတွန်းခိုင်းတဲ့ မိန်းမလှလေးရဲ့ နောက်ပြန်လက်ချောင်း လေးတွေအတွက်”

“ချီးယား. . . ချွင်!. . . ”

စားရင်းသောက်ရင်း သူမ၏ကျွမ်းကျင်ဝန်ထမ်းကို ခေါ်၍ ရှုထောင့်မျိုးစုံမှ ဓါတ်ပုံတွေ အမှတ်တရ ရိုက်ခိုင်းသည်။

နောက်ဆုံး၌ ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်နေသော သူ့ဘေးလာ ရပ်၍ သူ့ပခုံးကို ဖက်ခွင့်တောင်းသည်။

“ဖက်စေဗျား”

“ဒေလီယာခါးကိုလည်း ပြန်ဖက်ထားပါလားဟင်”

“ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်တော့ မဖက်တတ်ဘူး”

ဟူ၍. . . သူက အရက်မှူးမှူး သွေးဆူဆူနှင့် ခပ်တိုးတိုး ကပ် ပြောသောအခါ. . .

“ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်လည်း မလိုချင်ပါဘူး. . . ကြိုက်သ လိုဖက်. . . ”

ဟု နားနားငုံ့ကပ်ပြောရင်း နားကို နှုတ်ခမ်းနှင့် နမ်းသွား

တြိတတိသော ခေမုတိများ ၈၅

သည်။ ရှိန်းခနဲ ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထစေသော အတွေ့နှင့် အသံ အက်အက်. . . ခက်ကပြီ။ လက်ကတော့ စပါးကြီးမြွေပတ်သလို ခါး ကျဉ်ကျဉ်အိအိလေးပေါ် ထိထိမိမိ။ အင်း. . . ငြိပြီ။ ဓါတ်ပုံရိုက်ပြီး သောအခါ. . .

“အမှတ်တရ လက်တန်းကဗျာတစ်ပုဒ် ရေးပေးနော်၊ နေဦး မိုတယ်တံဆိပ်နဲ့ writing pad စာရွက်သွားယူပေးမယ်”

သူမကိုယ်တိုင် ရုံးခန်းမှသွားယူလာပြီး ရိုရိုသေသေသူ့ရှေ့ ချပေးသည်။

(၂၁)မိုင်စခန်းတွင် နှစ်ခွက်ဝင်အပြီး၌ သူ့ခေါင်းထဲပေါ် လာခဲ့သော ကဗျာတစ်ပါးကို အရင်ဆုံးချရေးလိုက်မိ၏။ အလိုလို ပင် ဆက်တိုက်ရေးချမိသွားသည်။

♥ အချစ်ဟာ
အလင်းဆုံးကြယ်ဆိုရင်
အမုန်းဟာ
အနက်ဆုံးတွင်းပဲ. . . ။

♥ အမုန်းဟာ
အနိမ့်ဆုံးမြေပြင်ဆိုရင်
အချစ်ဟာ
အမြင့်ဆုံးဝေဟင်ပဲ. . . ။

♥ အချစ်ဟာ
အပြာဆုံးလ၊ဆိုရင်
အမုန်းဟာ
အမိုက်ဆုံးညပဲ. . . ။

နတ်ရွာဦး

♥ အမုန်းဟာ
အမှောင်ဆုံးအခန်းဆိုရင်
အချစ်ဟာ
အလင်းဆုံးပန်းပဲ။ ။

♥ အချစ်ကလေး
မင်းသာရဲရဲနမ်းပါ
ငါ့ . . ဒီထက်ပိုလန်းမယ်
မင်းစခန်းကို ငါသိမ်းတယ်။ ။ ။

“ဟာ . . လက်တန်းရေးတာနော်၊ ဟုတ်တယ် ပုံနှိပ်စာလုံးနဲ့
မဖတ်ဖူးသေးဘူး၊ အရမ်း . . အရမ်း . . တော်တာပဲကွာ၊ ရွှေပန်း၊ ရွှေ
ကနုတ်နဲ့ ဒီလက်ရေးအတိုင်း မှန်ဘောင်သွင်းပြီး မိုတယ်ဇညှိခန်းမှာ
ချိတ်ထားမယ် . . လက်မှတ်ထိုးပေးဦး၊ ဒါနဲ့ . . ခေါင်းစဉ်က ဘာလဲ
ဟင်”

“တောင်ကုန်းအမှတ် (69)တဲ့ . . .”

“ဟား . . ဟုတ်တယ် . . ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောတွေ၊ (69)
စစ်စတီနိုင်ပေါ့ . . အရိတ်တောကိုမတ်စု . . ”

ထိုလမိုက်ညက တဝတပြသောက်စားပြီး ဒေလီယာက . .

“သူ့မိုတယ်ကို ဒေလီယာကားမောင်းပို့ပေးမယ်နော်”

“တွန်းရဦးမှာလား ကျောင်းအမရယ်”

“ပါပဲ၊ BMW X6 ကား အသစ်စက်စက်ကြီးနဲ့ ပြန်ပို့မှာပါ။
လုံးဝမတွန်းရတော့ပါဘူးရှင် . . ကဲ . . လာ . . ထ”

အပြန်ခရီး လူပြတ်သောလမ်းဘေးတစ်နေရာ၌ BMW
SUV ကားအသစ်စက်စက်ကြီး ထိုးရပ်သွားပါသည်။ ဆင်းတွန်းတာ

ကြိုတတ်သော ဆိုမှတ်များ ၈၇

တော့ မတွေ့ပါ။ ။ အဲယားကွန်းဖွင့်၍ မှန်နောက်တွေအကုန်ပိတ်
ထား(Lock ချထား)ပါသည်။ သီချင်းသံသဲ့သဲ့ကို အပြင်က ကြားနေ
ရပါသည်။ အထဲက အရေးအခင်းနှင့် အခင်းအကျင်းကိုတော့ ဘယ်
လိုမှ မမြင်သာပါ။

ပြောခဲ့ပါပြီကော . . . မှန်နောက်တွေပိတ်၊ Lock ချထား
တဲ့အပြင် . . လမိုက်ညပါလို့ . . ဆိုနေတဲ့ဟာပဲ . . ဟာပဲဟာကို . . ။

BURMESE
CLASSIC

- ♥ ပျဉ်းကတိုးမီးသွေးနဲ့
တစ်ညညှို့လုံးပေါင်းထားတဲ့
ငါးသလောက်ကျောရိုးတစ်ချောင်းဟာ
ငါပါ...
- ♥ ခေါင်းနည်းနည်းမာတာကလွဲလို့၊
- ♥ ရေရောမသောက်ဘူး
ရေက ငါ့ကိုရောရောသောက်သွားလို့၊
- ♥ လက်ပမ်းပေါက်မခတ်တတ်ဘူး
ငါ့ကြိုးဝိုင်းမှာ ထိုးစရာလက်သီးမရှိလို့၊
- ♥ လေးမပစ်တတ်ဘူး
ငါ့မြားတွေ အသားခါတ်ချို့တဲ့လို့၊
- ♥ ကဗျာမရေးတတ်ဘူး
ကဗျာက ငါ့ကို ရေးရေးနေလို့...

ကြိုတတ်သော ဆုံမှတ်များ ၁၉

အခန်း(၅)

ဂ္ဂုတ်

မနိဒ်ချင်ဘဲ နိဒ်လိုက်ရသော မနေ့ညက ချိန်း
ဆိုထားသည့်အတိုင်း မနက်ရှုန်နာရီတိတိတွင် သူတည်းခိုနေသော
မိုတယ်ဆင်ဝင်အောက်သို့ BMW ကားကြီး ငြိမ်ခနဲခေါင်းထိုးဆိုက်
လာသည်။ အချိန်လေးစားသော နိုင်ငံကြီးသားပီပီ တက်တက်ကြွကြွ
ထစောင့်နေသောသူက ကားပေါ်တက်လိုက်သည်။

ငြိမ်ခနဲ မောင်းထွက်ရင်း...
“ဘရိတ်ဖတ်(စ်) ဘာစားခဲ့လဲကို”

“ဘာမှမစားခဲ့ဘူး၊ မြီးရှည်တို့ တို့ဟူးတို့ ကောင်းကောင်းရ တဲ့ဆိုင်ကိုမောင်းပါ ဒေလီယာ”

“အိုကေ. . ဒေလီယာသိတယ်”

ဉာဏ်တောဈေးနားက ရှမ်းဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို ရောက်လာ ကြသည်။ တို့ဟူးကြော်နှင့်မြီးရှည် မှာသည်။ ခပ်တိုးတိုး ကပ်ပြော သည်။

“ကြက်ဥလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်နဲ့ နွားနို့စစ်စစ်လည်း ရတယ် ကို. . .”

“အလွန်ကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်ပေကပဲ. . . ၊ ရေပြောင်းမြေ ပြောင်းမှာ ကိုယ်ခံစွမ်းအား များများရှိဖို့ လိုအပ်တယ်”

အစားအသောက်တွေရောက်လာသည်။

သူ့မြီးရှည်ပန်းကန်ကို ဒေလီယာက တူနှင့်သမအောင် နယ် ဖတ်ပေးပြီး သူ့ရှေ့တရိုတသေချပေးသည်။ မြီးရှည်က ကောင်းလှ သည်။ တို့ဟူးကြော်ကလည်း အပြင်အကာက ကြပ်ရွှနေပြီး အတွင်း သားက ပဲခရင်(မ်)လို ဖြစ်နေသည်။ ချဉ်ငံစပ်ဆော့(စ်)က လိုက်ဖက် လှသည်။

“အဝအပြ မစားလိုက်နဲ့. . ကို. . လို့. . နို့ကြက်ဥစာ ဝမ်း တစ်ထွာမှာ နေရာလပ်ချန်ထားဦး”

“ဒေလီယာလည်း ကဗျာဆန်တာပါပဲလား”

“ဟင်းဟင်း. . စားရင်းသောက်ရင်း ကိုကဗျာတစ်ပုဒ် ရတဲ့ နေရာက ဒေလီယာဖြတ်ရွတ်ပြမယ်. . အဟမ်း. .

- ◆ ပျဉ်းကတိုးမီးသွေးနဲ့ တစ်ညညှိလုံးပေါင်းထားတဲ့

ငါးသလောက်ကျောရိုးတစ်ချောင်းဟာ ငါပါ. . .

ခေါင်းနည်းနည်းမာတာကလွဲလို့။

- ◆ ရေရောမသောက်ဘူး ရေက ငါ့ကို ရောရောသောက်သွားလို့။

- ◆ လက်ပမ်းပေါက်မခတ်တတ်ဘူး ငါ့ကြိုးဝိုင်းမှာ ထိုးစရာလက်သီးမရှိလို့။

- ◆ လေးမပစ်တတ်ဘူး ငါ့မြားတွေ အသားခါတ်ချို့တဲ့လို့။

- ◆ ကဗျာမရေးတတ်ဘူး ကဗျာက ငါ့ကို ရေးရေးနေလို့. . . ။

တဲ့. . နောက်အပိုဒ် ဒေလီယာမေ့နေတယ်၊ ဆက်ရွတ်ပေး ကွာ. . လုပ်ကွာ. . ”

သူ ရေနွေးနှင့် ပလုတ်ကျင်းပြီး ဆက်ရွတ်သည်။ သူမ ရွတ်ပြ သည်ကိုလည်း ပီတိဖြစ်၏။

- ◆ ကဗျာရေးတတ်တဲ့ ငါ့နောင်တော် မောင်ချောနွယ်က ပြောတယ်

- ◆ ဟဲ့. . ဒုလ္လဘကနဲ့ ကြယ်ဝန်းရံတဲ့. . မင်းဟာ လေထဲမှာ တန်းလန်းကြီးဖြစ်နေတဲ့ အမှန်တရားရဲ့ဖြောင့်ချက်ပါလား. . တဲ့. .

- ◆ သူပြောတာကို

ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်း သိသလိုနဲ့

ငါမသိဘူး..

◆ ငါသိတယ်

ငါသိတာက.. ဟိုးမှာ

ငါအူထုတ်လိုက်တဲ့

ငါမီးခိုးတွေကို

တစ်နင့်တစ်ပိုး ရစ်ပတ်ပြီး

ခေါင်းငိုက်စိုက်အပြေးလာတာ

ဘယ်သူလဲ.. ငါသိတယ်

လော့(စ်)အိုင်ဂျလိမ်မဟုတ်လား

ဟေ့ကောင်.. L.A ကြီး

မော်ဖူးစမ်း.. မင်းရဲ့စီနီယာ

ငါလည်း မြို့တစ်မြို့ပဲ..

“ဖြောင်း.. . ဖြောင်း.. . ဖြောင်း.. . ဖြောင်း.. .”

ဒေလီယာလက်ခုပ်တီးတော့ သူ ရှက်တက်တက်ကြားက
ပီတိသောမနဿတော့ဖြစ်ရသည်။ ဘေးဝိုင်းကငြိမ်သက်နားထောင်
နေသော ချာတိတ်မ ခပ်လှလှနဲ့ယောက်က..

“အဲ့ဒါ ကြယ်ဝန်းရဲ့ရဲ့ မြို့အူမီးခိုးများမဟုတ်လား”

သူက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ဒေလီယာက မသဘာဝအ
တိုင်း သူတွဲထားသူကို ကြားလေ၏။

“ဟုတ်တယ် ညီမတို့၊ အဲ့ဒီ မြို့အူမီးခိုးများကို ကြယ်ဝန်းရဲ့
ကိုယ်တိုင်ပဲ ရွတ်ဆိုသွားတာလေ”

“ဟယ်!.. ဦးက ကဗျာဆရာ ကြယ်ဝန်းရဲ့လား.. . ဟား.. .

တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ.. .”

ဝိုင်းအံ့လာကြသည်။ အော်တိုတွေ၊ လက်မှတ်တွေထိုးပေး
ပြီး ကြက်ဥနွားနို့ကို တစ်ကျိုက်တည်းမော့၍ အသေ့နှင့်ရတော့
သည်။

ဗီဒီယို၊ ရုပ်ရှင်အဖွဲ့၊ လေးငါးဖွဲ့တည်းနေသော ဟိုတယ်
မိုတယ်တွေကို ဒေလီယာစုံစမ်းထားသည်။ ရဲရင့်အောင် ရှိမရှိကို
ကိုယ်တိုင်လိုက်ရှာရန်ဖြစ်သည်။

ခပ်ကြီးကြီး အဆင့်မြင့်ဟိုတယ်နှစ်ခုနှင့် ခပ်လတ်လတ်
မိုတယ်နှစ်ခုတွင် ရိုက်ကူးရေးအဖွဲ့များတည်းနေကြောင်း လုပ်ငန်း
တူချင်းမို့ ဒေလီယာသတင်းရထားသည်။ ဟိုတယ်တစ်ခုနှင့် မိုတယ်
တစ်ခုတွင် အင်ဒိုး(Indoor)ရိုက်နေသည်။ ရဲရင့်အောင်စာရင်း မရှိ
လူလည်းမတွေ့။ နောက်နှစ်ခုစလုံးက အောက်ဒိုး(Outdoor)ထွက်
ရိုက်နေသည်တဲ့။ ဧည့်စာရင်းထဲမှာတော့ ရဲရင့်အောင်(အောင်
အောင်)မတွေ့။ သူ သက်ပြင်းမော ချချင်လာသည်။ မိုတယ်အဖွဲ့ရှိရာ
တန်တော်ကြီး ရုက္ခဗေဒဥယျာဉ်သို့ မောင်းလာကြသည်။

“ဒေလီယာက ရိုက်နေတုန်းကြည့်ရတာ ဝါသနာပါတယ်၊
ဟန်လုပ်နေတာ ရယ်ရတယ်၊ ဘေးကလူတွေနဲ့.. . ဟင်း.. . ဟင်း”

ရုက္ခဗေဒဥယျာဉ်သည် ပြင်ဦးလွင်၏ ကျက်သရေဆောင်
ပန်းခြံကြီးဖြစ်သည်။ ဂရုတစိုက်ပြုပြင်မွမ်းမံထားသောကြောင့် ပန်း
ပန်းချီကားတစ်ချပ်လို သပ်ရပ်သန့်ရှင်းလှပနေပါသည်။ ဒွိယံ.. . ဒွိယံ
အတွဲလေးများ၊ ဓါတ်ပုံအလှရိုက်နေသူများ၊ တိုးရစ်များနှင့် စည်ကား
နေ၏။

“ဟိုးဘက်မှာ လူအုပ်စုတွေ၊ ရှုတင် အဲ့ဒီမှာဖြစ်မယ်.. .”

ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် သူတို့ကား ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ရှုတင် အဖွဲ့သားနှင့် ပရိသတ်များ ကားပေါ်ကဆင်းလာသောအတွဲကို အကဲခတ်သူကခတ်နေသည်။

မိုးပြာရောင်ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့် လက်လက်ထနေသော အိတလီရှူးဖိနပ်၊ မျက်မှန်အနက်တပ်ပြီး ဆွယ်တာအကွက်ကျား ဝတ်ထားသော အသားဖြူဖြူအရပ်မြင့်မြင့် လူရည်သန့်ယောက်ျား နှင့် ကိုယ်ကျပ်စွပ်ကျယ် ချက်မပေါ်တပေါ်က ထုံးခြောက်ရောင်မိုး . ပန်းရောင်အသားအရည်နှင့် အပေါ်ပိုင်းအလှကို ကျစ်လစ်စွာ ပြဆို ထားသော မိန်းမလှ . . . ။ အပေါ်ကထပ်ဝတ်ထားသော လယ်သာ ဂျာကင်အနက်ကို ဟ,ထားသည်။ အောက်ပိုင်းက နက်မှောင်နေ သော အီလက်စတစ် ပေါင်ကျပ်ဘောင်းဘီနှင့် ဖန်သားပင်စယ်ဟီး ခပ်မြင့်မြင့်က တင့်တင့်တယ်တယ်မို့ တဟယ်ဟယ်နှင့် ငေးကြည့်နေ ကြသည်။ နောက်တစ်ဆင်း(နံ)တွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်မည့် သူတွေ လားပေါ့ . . . ။ အတွဲက ညီပါပေ့ . . . ။

ဒေလီယာက ဆံပင်တွေ နဖူးပြောင်အောင် နောက်တွင် စုစည်း၍ . . မျက်မှန်ကွေး အညိုရင့်ရင့်ကို နဖူးတွင် တပ်ထားရာမှ မျက်လုံးဆီ ပြောင်းတပ်သည်။ ချယ်ရီပင်ခြေရင်းရှိ ခုံတန်းလျားတွင် လှလှပပလေး ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူက ရပ်နေသည်။

သူကတော့ မျက်စေ့ကို မျက်မှန်ထဲ ဝှက်ပြီး ရှုတင်အဖွဲ့တွေ ကို လိုက်လံအကဲခတ်နေသည်။ စီးကရက်ရောင်းသောချာတိတ်ဆီ က သတင်းရသည်။ ဟိုးက ထီးရောင်စုံနားက လူအုပ်စုအလယ်မှာ မင်းသားနှင့်မင်းသမီး သရုပ်ဆောင်နေပါသတဲ့။ အောင်အောင်၏ အရိပ်အယောင်ကို မတွေ့ရ။

ရိုက်ကူးနေသော အခန်းက ဇာတ်လမ်းအဖွင့် မင်းသမီးနှင့် မင်းသား စတင်တွေ့ဆုံသော အခန်းဖြစ်သည်။ ဇာတ်သိမ်းတွင် ညား မလား . . ကွဲမလား မသိရသော်လည်း စတွေ့ပုံက ပညာသား နည်း နည်းပါ၍ အပျော်ကလေးနှင့် ပေးတွေ့ထားခြင်းဖြစ်သည်။

အကယ်ဒမီဒါရိုက်တာကြီး၏ . . ငယ်မူလက်ရာဝတ္ထုဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

မင်းသမီးက အပျိုကြီး စတိုင်လ်ဝတ်စား၍ တယ်ရီယာဇွေ လေးနှင့် လမ်းလျှောက်ထွက်လာသည်။ မင်းသားနှင့် သူငယ်ချင်းက လမ်းလျှောက်ရင်း နောက်ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ပါလာသည်။

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က . . ခပ်ထက်ထက် ခပ်လောင် လောင်နှစ်ကောင်ဖြစ်သည်။ မင်းသားက သူငယ်ချင်းကို . .

“ဟေ့ကောင် ပါစတူး၊ အဲဒီရှေ့က မမကို ငါ စကားနှစ်လုံး ထဲ ပြောမယ်၊ ရယ်သွားစေရမယ်ကွာ”

“ကြည့်လုပ်ပါကွာ၊ စကားနှစ်ခွန်းနဲ့ ရယ်ရမယ်ဆိုတာက ဖြစ်နိုင်တာ၊ မင်းပါးမှာ လက်ဝါးရာကြီး ထင်သွားပါမယ်၊ ငါလည်း အပြေးမသန်ဘူးကွာ”

ပြောရင်း ရှေ့ကမမနား ရောက်လာကြသည်။ ခပ်တိုးတိုး ကြွေးတကြွေး ဆက်ပြောသည်က . . .

“စကားနှစ်လုံးတည်းကွာ၊ ပြီးသွား ရယ်သွားစေရမယ်ကွာ၊ ဘာကြေးလောင်းမလဲ”

“အပြန် ဉာဏ်တောဈေးမှာ တစ်ဝကျွေးမယ်”

“ကောင်းပြီ ရယ်ပြီးရင် သူ စိတ်ဆိုးအောင်လည်း နှစ်ခွန်း ပြောမယ့် . . မျက်ရိပ်ပြရင်တော့ ပြေးပေတော့ ပါစတူးရေ”

မင်းသမီးက ကြားသည်။ နောက်က ကပ်ပြောလာသည်။
စကားနှစ်လုံးနှင့် ရယ်စေ၊ စကားနှစ်လုံးနှင့် မုန်းစေ၊ ဒေါသဖြစ်စေ
ဆိုလျှာ၍ ဘာများလဲဟု စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ နောက်ကိုတော့
လှည့်မကြည့်သေး။ (စိတ်ဝင်စား၍ မျက်ခုံးတွန့်သွားပုံနှင့် ခွေးလေး
မြန်နေ၍ လှမ်းဆွဲရင်း ခြေလှမ်းအရှိန် လျှော့ချပုံကို ဒါရိုက်တာက
အမိအရ သုံးလေးကဒ် ရိုက်သည်။)

“ကဲ.. စမယ်”

မင်းသားက ခွေးလေးကိုရှေ့ထုတ်၍ ကြိုးကိုင်လျှောက်နေ
သော မမဘေးကို ယှဉ်၍လျှောက်လိုက်သည်။ မမက မျက်မှော့
ထောင့်ကပ်၍ မသိမသာ လှမ်းရှိုးသည်။ လူချောလူလှ လူရည်သန့်
လေးက မမကို လှည့်ပင်မကြည့်။ လက်အုပ်ကလေးချီ၍ မမကို
ကျော်ပြီး တယ်ရီယာ စုတ်ဖွားလေးနား တိုးကပ်လိုက်သည်။ နှစ်ခွန်း
သောစကားကို ခိုခိုသေသေပင် လက်အုပ်နှင့် ငုံ့ကိုင်၍ ပြောလိုက်
လေသည်။

“ဖေဖေ”

“ဝုတ်!.. ဝုတ်!..”

မမက အတိုင်းသား ကြားမြင်နေရသည်မို့ ခွဲခနဲ လက်ခွဲနှင့်
ပါးစပ်ပိတ်၍ ရယ်သည်။ ။ မင်းသားက နောက်က သူငယ်ချင်းကို
လက်မထောင်၍ မျက်လုံးမှိတ်ပြသည်။ ပါစံတူး သွားတွေဖြရယ်လာ
သည်။ မမကလည်း အရယ်မျက်နှာနှင့် ဆက်လျှောက်ရင်း ဒေါသ
ဖြစ်စေသော စကားနှစ်လုံးကို ငုံ့လင့်နေစဉ်.. သူမကို မျက်စိလေး
မမကလတ် ပေကလတ်နှင့် ရပ်၍ လက်အုပ်ချီရင်း..

“မေမေ”

“ဘာ!..”

ဝါးခနဲ ဝါးလုံးကွဲသံကြီး ပရိသတ်ရော စက်သမားတွေဆီက
ပါ ထွက်လာလေသည်။ ဖနောင့်နှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်းပြေး..

“ကဒ်!.. သိပ်ကောင်းတယ်ဟေ့”

သူနှင့် ဒေလီယာလည်း ပခုံးဖက်၍ အားပါးတရ ရယ်နေမိ
ကြသည်။ သူ့ရင်ထဲက အပူလုံးကြီးကို ခဏမေ့နေလေ၏။

“ဟ.. ဟေ့ကောင်.. ဂဇော်၊ မင်း.. အေးကိုဇော်မဟုတ်
လား..”

အသံလာရာဘေးဘက်သို့ သူငဲ့ကြည့်လိုက်တော့ နဖူး
ပြောင်ပြောင်၊ အသားညိုညို၊ ခပ်ဝဝ၊ သွားဖွေးဖွေးတွေ အကုန်လှစ်
ပြနေသော ဂျပူ။

“ဟာ.. အိနိုင်.. ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ၊ ဒါ မင်းရှုတင်
လား..”

“အေး.. ငါ လက်ထောက်ဒါရိုက်တာနဲ့ Movie ကင်မရာ
မင်း၊ မင်းက ဘယ်လိုကဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ၊ ဟန်းနီးမွန်း
လား”

ဒေလီယာကို သိမ်းကျုံးကြည့်ရင်း အာလုပ်သံနှင့်အားပါပါ
မေးလာသည်။

“ငါ့မိတ်ဆွေပါကွာ.. ဒေလီယာယွန်းတဲ့၊ ဒေလီယာ သူက
ကိုယ့်ကျောင်းကတည်းကဘော်ဒါရင်း၊ ဓါတ်ပုံ အိနိုင်တဲ့..”

“ဒေလီယာကြားဖူးပါတယ်ရှင်.. တွေ့ရတာဝမ်းသာပါ
တယ်”

“ရှိတ်(ခ)ဟင်းသွားမလုပ်နဲ့ ဒေလီယာ.. ဒီကောင်ကြီးက

လက်ကမ်းပေးရင် လျှာနဲ့လျက်နေတတ်တယ်။ သွားရည်များလျား ကြီးနဲ့. . .”

“ခွေးကောင်ဂဇော်. . မင်းကများပြောရတယ်လို့ ရှိစုမဲ့စု ငါ့ရည်စား အင်းစိန်ကကုလားမလေးတောင် မထားတဲ့ကောင်က”

“ဟေ့ကောင်. . အိနိုင်၊ ငယ်ကျိုးငယ်နာတွေ တော်ပြီ”

“တကယ်ပါ. . မဒေလီယာ၊ ဒီကောင်အရမ်းကဲတာ. . ကျောင်းတုန်းက ဒီကောင့်နာမည်ပြောင်က ကဲကဲတဲ့. . .”

“ထားပါကွာ. . အရေးကြီးတာမေးမလို့ အိနိုင်၊ မင်းတို့ ရှုတင်အဖွဲ့မှာ ရဲရင့်အောင်(ခေါ်)အောင်အောင်ဆိုတာ မပါဘူးလား”

“မကြားဖူးပါဘူး ရဲရင့်အောင်ဆိုတာ၊ အဲ. . ကြုံတုန်း လာ ကွာ ရှုတင်ထမင်း စားဖူးတယ်ရှိအောင် စားသွား၊ ငါလည်းငိုက်ဆာ နေပြီ၊ လာကွာ. . နည်းခံစရာက ဒါပဲရှိတယ်”

“ဘယ်လိုလဲဒေလီယာ စားရဲရဲ့လား. . .”

“အိုး. . သိပ်စားတာပေါ့. . စားရဲခဲဘိခြင်း”

ခုံတည်းရှည်ကြီးတွင် ကိုယ်တာချုပ်ငန်းတွေနှင့် ခုံပုလေး တွေနှင့် တန်းစီစားရသည်မှာ ပျော်စရာကောင်းလှသည်။ ကြက် သားဆီပြန် ခပ်ကြီးကြီးတစ်တုံးနှင့် သရက်ချဉ်ကြော်၊ ဆိတ်ရိုးပဲဟင်း က ဇလုံကြီးတွေနှင့် အလယ်တည်ဟင်း. . ။ ပူစိနန်နှင့် ငပိထောင်း လည်းပါသည်။ ထမင်းမြိန်လှသည်။

ထမင်းစားပြီးသောအခါ မတ်ခွက်တွေနှင့် ကော်ဖီတိုက် သည်။ ကော်ဖီသောက်ရင်း. . .

“အိနိုင် ငါ ဂျာနယ်မှာ ဖတ်လိုက်ရတယ်၊ မင်း မတော်တဆ ရလိုက်တဲ့. . ဟာသသတင်း မှတ်တမ်းကားတိုလေး အာရှရှပ်ရှင်ပွဲ

တော်မှာ လူကြိုက်များတယ်ဆို၊ လုပ်စမ်းပါဦးကွာ”

“အေးကွာ. . ဆင်ပြီးရိုက်ရင်တောင် အဲလိုမရနိုင်ဘူး. . အဲဒီတုန်းက ငါ့အာစရိုက အငြိမ်ထောင်တယ်လေ၊ ဘားအံဘက်က ကရင်ရွာတစ်ရွာမှာ နှစ်ညတစ်ခွင်ရတယ်. . ၊ ပထမညမှာ. . လူ အယောက်သုံးဆယ်လောက်ပဲ လာကြည့်တယ်ကွာ၊ က၊ရတာ ဘယ် လိုမှ အားမရှိဘူး၊ ရွာနီးချုပ်စပ်တွေက သိမှမသိကြတာ၊ ကြော်ငြာ အား လိုနေတာလေ. . .

ငါ့အာစရိုက အိနိုင်ရေ လုပ်ဦးတဲ့၊ ငါ ကရင်စကားတတ် တဲ့ လူရွာတော်အပါအဝင် လူရွာတော်နှစ်ယောက်ကို ဝန်အဝတ် အစားတွေ ဝတ်ခိုင်းလိုက်တယ်၊ ဗောင်းတွေပါ ဆောင်းခိုင်းလိုက် တယ်၊ ဆိုင်းဆရာဆီက မောင်းကြီးဌားတွေ မောင်းက အက်နေ တယ်တဲ့၊ လုံးဝမကွဲစေနဲ့၊ ဒီမောင်းတစ်လုံးပဲရှိတာ ဘယ်လောက် အရေးကြီးလဲဆိုတာ မင်းသိပါတယ်. . အိနိုင်တဲ့၊ စိတ်ချပါပေါ့. .

အနီးဆုံးရွာက နှစ်မိုင်ကျော်တယ်၊ ဝန်နီနဲ့ ဝန်စိမ်းကိုခေါ်ပြီး မောင်းထမ်းခိုင်းတယ်၊ တွေ့သမျှရွာတွေ မောင်းခတ်ကြေညာမယ် ပေါ့ကွာ၊ အဲ. . . ငါ့လက်ထဲမှာက အာစရိုရဲ့ ဒီဂျစ်တယ် Movie တင်မရာလေး ပါလာတယ်၊ နယ်မြေသစ်မှာ ငါ ဟိုရိုက်ဒီရိုက် ရိုက် နေကျလေ၊ ငါရိုက်တာတွေ အာစရိုကလည်း သဘောကျတတ် တယ်. . .

နေပူကျွဲကြီး ရိုးပြတ်လယ်ကွင်းတွေအဖြတ် တံလှုပ်တွေ တို့ ငါကရိုက်ပြီး ဝန်နှစ်ပါးနောက်က လိုက်လာတာပေါ့၊ ကင်မရွာထဲ တို့ ရိုးပြတ်စားနေတဲ့ ချိုကားကားကျွဲကြီးတစ်ကောင် မည်းခနဲ ငင် လာတယ်. . .

သူတစ်ပါးမှ မမြင်ဖူးတဲ့ ဝန်နီရဲရဲနဲ့ ဝန်စိမ်းပုပ်ပုပ်ကြီးကို ပြုပြင်ကြည့်နေတယ်။ ပါးစပ်ထဲက နှိုးပြတ်တွေကို ဝါးနေတာ ရပ်သွားတယ်။ ဘာသတ္တဝါတွေလည်းပေါ့.. အလယ်ကလည်း ဘုသီးကြီး ဝိုင်းဝိုင်းအပြားကြီးက ဘာလဲပေါ့၊ နှာမူတ်လိုက်တယ်.. ခေါင်းကြီး ရှေ့ဆန့်ပြီး အနံ့ရှူသလို လုပ်လိုက်သေးတယ်။ ဝန်နှစ်ပါးက ထန်းရည်လည်း အပူခံအောင် မော့လာကြတော့ စကားတဖေါင်ဖေါင်နဲ့ မို့ ကျွဲကြီးနှာမူတ်နေတာကို မသိဘူး။ ဒီကြားထဲ ဝန်နီက ထန်းရည်နဲ့ တွဲမြည်းထားတဲ့ ပဲကြီးလှော်အီးကို ဘူခနဲ ထုလိုက်သေးတယ်။ တွဲကြီးအနံ့ခံနေတဲ့ဘက်ကို လေကလည်း သင့်နေတယ်လေ၊ ငါတော့ ဝန်နီရဲတင်ပါးကို Close Up ဆွဲပြီး တဖြည်းဖြည်း ကျွဲကြီးနှာရဲ့ ပွလုံပွလုံ လုပ်နေတာကို အမိအရ ရိုက်လိုက်နိုင်တယ်ပေါ့ကွာ..

မျက်စေ့ထဲ ရှုပ်ထွေးနေရတဲ့အထဲ အနံ့ဆိုးနဲ့ပါ စိတ်ကိုလာ ရှုပ်တော့ ကျွဲကြီး သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး ထင်ပါရဲ့ ခေါင်းကြီးအောက် ကိုင်းပြီး ငါမလွတ်တမ်းရိုက်ရင်း.. ကိုတက်ရိုး၊ ကိုပြုတ်တူ ပြေးပြေး နောက်မှာကျွဲ.. ကျွဲလို့ ကုန်းအော်ရင်း၊ ဟေ့လူတွေ.. မောင်း.. မောင်းမကွဲစေနဲ့.. မောင်း.. မောင်း.. ဇာတ်ခေါင်းကွဲတတ်တယ်လို့ သတိလှမ်းပေးရတာပေါ့၊ ဝန်နှစ်ပါး လှည့်ကြည့်တော့ ကျွဲတကပ်နေပြီ ငါလည်းရိုက်ရင်းပြေး ပြေးရင်းရိုက်ပေါ့..

ဝန်နှစ်ပါး.. ဟိုက်!. ဆိုပြီး ပြေးလိုက်ကြတာကွာ တန်သင်းရိုးတွေ ခုန်ပျံကျော်လွှားပေါ့၊ တစ်ယောက်တစ်ဖက် ကိုင်ထားတဲ့ မောင်းကြီးလည်း လွတ်မချရဲ့ ကျွဲကလည်း ခပ်ဝဝဆိုတော့ လူဗျော်နှုန်းလောက်ပဲ၊ ရှေ့က ဝန်နီ၊ ဝန်စိမ်း ဟိုဘက်ရောက်လိုက် ဒီဘက်ရောက်လိုက်၊ လွတ်မချရဲတော့.. တံပိုးအလယ်ကမောင်းကြီး ညှိ

သိမ်းဒီလန် အနီအစိမ်းလည်း ကပြောင်းကပြန် မင်းတို့မြင်ကြည့်” ဒေလီယာနှင့် ဘေးကကြားနေရသူတွေ မြင်ယောင်ပြီး.. အာစ်အာစ်.. တဟားဟား.. တဝါးဝါး ရယ်နေကြသည်။ သူလည်း မုက်စေ့ထဲ မြင်ယောင်၍ ရယ်နေဖြစ်သည်။

“ကံကောင်းချင်တော့ ငါ ဘေးကိုတိမ်းပေးလိုက်တော့.. ကျွဲက ငါ့ကိုလိုက်တာမှ မဟုတ်တာ ကျော်သွားတာပေါ့၊ အိတ်လီ ကျွဲရိုင်း သတ်သလိုပေါ့ကွာ၊ အနီရောင်ကို လိုက်တာလေ၊ ငါလည်း ဆောက်လျှောက် အပြေးကို လိုက်ရိုက်ရတော့တာပေါ့၊ ကျွဲကလည်း နဲ့ကွာ.. တောက်လျှောက် ကဆုန်ပေါက်ရော သုံးချောင်းထောက် ဆော့လိုက်တာ.. ရွာရောက်အောင် တစ်မိုင်ကျော် ပြေးရတာနော်၊

ရွာနားရောက်တော့ ဝန်နှစ်ပါး အသံပြာကြီးတွေနဲ့ အော်တာ.. ကယ်ကြပါဦး.. ကယ်ကြပါဦး.. ခေါင်းပြုတ်ကျမှာစိုးလို့ ညီတက်ရိုးက လက်နဲ့ဖိ.. တစ်ဘက်က တံပိုးမလွှတ်ရဲ၊ ကိုပြုတ်တူက ခေါင်းကိုလက်နဲ့ဆုပ်.. တစ်ဘက်က တံပိုးနဲ့မောင်းကို ထိန်းရင်း အော်ပြေးနေကြပုံကွာ၊ အဲ့သည်တုန်းက ကင်မရာ Pin နေရလို့.. ငါ့ ရယ်ဖို့သတိမရဘူး၊ ပြေးလည်းပြေးနေရသေးတာကိုး..

Edit လုပ်ပြီး အေးအေးအေးအေး ပြန်ကြည့်မှ အူလိပ်အောင် ရယ်ရတော့တာ၊ အနွေးတွေ အမြန်တွေ တစ်ကဒ်ချင်း.. ဆိုသလို လုပ်လိုက်တာ ကြည့်တဲ့သူတိုင်း အူနှိပ်ရောပဲ”

“နေပါဦးကွ.. ဘယ်လိုအဆုံးသတ်သွားသလဲ”

“ရွာအဝင်က လယ်သမားတွေ ကျွဲကို နဖူးကြီး အတင်းဝင် ချွတ်တာပေါ့၊ အဲ့ဒီကျတော့ ဝန်နှစ်ပါးလုံး လုံချည်မရှိတော့ဘူး.. ခေါင်း.. ဟင်း.. ကိုတက်ရိုးက ဘောင်းဘီပါလို့ တော်သေးတယ်၊

ကိုပြုတ်တူခမျာ ဝန်အကျီရင်ကွဲကို ဆွဲစိထားရတာပေါ့ကွာ၊ အမော
ဖောက်နေလို့ မနည်းနှာနပ်ယူရပုံတွေပါ ငါအပီရိုက်ထားတာ. . .
လူမျိုးစုံ ရယ်တော့တာပေါ့”

“မင်းကော ပုဆိုးပါရဲ့လား”

“ဟဲ. . ဟဲ. . ငါက နဂိုထဲက ပုဆိုးမပါတာကွ၊ သရိုးကွာ
တား ဘောင်းဘီနဲ့လေ၊ နိမိတ်မကောင်းဘူးဆိုပြီး တို့. . ရေဝအောင်
သောက်ပြီး မောင်းလည်းမထု၊ ဘာမှလည်း မကြေညာနိုင်တော့ဘူး
လေ. . လှည့်ပြန်လာကြတယ်၊ အဲဒီသတင်း ဘယ်လိုပြန့်သွားလည်း
မသိဘူးကွာ အဲဒီညပွဲခင်းမှာ ကြိတ်ကြိတ်တိုး ဝက်ဝက်ကွဲပဲ. . ဟား
ဟား. . ငါ ကိုတက်ရိုး. . ကိုပြုတ်တူနဲ့ပဲ ဇာတ်ကလေး တစ်ဇာတ်
ဆင်ပြီး အဲဒီကိစ္စကိုရောပြီး ကားတစ်ကား ရိုက်မလားလို့ စိတ်ကူး
တယ်”

ထို့နောက် အိနိုင်က ခပ်တိုးတိုးကပ်ပြောသည်။

“ဂဇော်. . မင်းဆော်. . ပိုးရှိလား၊ ငါ ရဲကြီးကို ဇာတ်ညွှန်း
ပြင်ခိုင်းပြီး ထည့်ရိုက်ပေးမယ်”

“ဟာ. . မလုပ်နဲ့. . သူ ဝါသနာမပါဘူး၊ သူက မိတ်ဆွေပိုင်
ရှင်ဘောစိကွ၊ ငါ့ကဗျာပရိသတ်. . နေပါဦး. . ရဲကြီး မောင်ယုယ
အခုဒီမှာရှိသလား”

“ရှိတယ်. . သူက ရှုတင်တစ်ဖွဲ့ကွ၊ ညကအတူလာသောက်
ရင်း. . လကွဲသံကြီးနဲ့ မင်းကဗျာကို ထရွတ်နေသေးတယ်”

“ငါတွေ့ချင်တယ်ကွာ. . သူတို့ရှုတင်က ဘယ်မှာလဲ”

“ဒီအောက်ဘက်နားတင်ကွ. . ဆင်ခေါင်းလေးရွာမှာ”

“ဒေလီယာ. . ဆင်ခေါင်းလေးရွာတဲ့၊ ဒေလီယာ ရောက်ဖူး

လား”

“ဟင်း. . ဟင်း. . မေမြို့သူကို ဆင်ခေါင်းလေး ရောက်ဖူး
လားတဲ့၊ ဟင်းဟင်း. . အဲဒီမှာ ကျွန်မခြေရာတွေချည်းပဲရှိ”

ထိုစကားကို ကြားသွားသော တစ်ချိန်လုံး အကဲခတ်နေ
သည့် မျက်နှာချင်းဆိုင်က ဗေဠဝက ထဖောက်သည်။

“ဟုတ်လား. . . အဲဒါ အစ်မလေးခြေရာတွေလား၊ ဟုတ်
မယ်. . ကျွန်တော် အများကြီးတွေ့ခဲ့တယ်၊ ဒီလို အပွင့်အပွင့်က
လေးတွေလေ”

ပဲဟင်းနှင့် စားပွဲပေါ်အပွင့်လေးတွေ တို့ရေးပြသည်။ ခွေး
ခြေရာတွေမှန်း သိသူတွေနှင့် ဒေလီယာပါ ရယ်တော့သည်။ ဗေဠဝ
က ဘာမှမသိသော မျက်နှာသေ မျက်နှာငယ်နှင့် ရယ်နေသူတွေ
လိုက်ကြည့်ပြီး. . .

“ဟ. . ဘာရယ်စရာပါလို့လဲ၊ ကျွန်တော်တကယ်တွေ့ခဲ့တာ
ပါဗျာ၊ အဲဒီအပွင့်လေးတွေ ကာလသားတွေရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာကော၊
ဘုန်းကြီးကျောင်းက ကပ္ပိယကြီး မျက်လုံးနှစ်ဖက်ပေါ်မှာကော၊
ဘုရားစူးပါစေရဲ့ဗျာ. . ဟိသစွံ ဤစကားမှန်ပါ၏. . ဤမှန်သော
သစ္စာစကားကြောင့် မိုးနတ်မင်းကြီးရဲ့ အကြင်မယားအားလုံးရဲ့
လင်သားအားသုံး ဖြစ်ရပါလို့၏ခင်ဗျား. . ”

လက်တန်းဖောက်နိုင်သူပါပေ။

“ဟား. . ဟား. . ဟား. . ဟား. . ဟား. . .”

ဗေဠဝကလိုက်မရယ်ဘဲ လက်သီးဆုပ်လက်အုပ်၍ မိုးမျှော်
နေပုံက ဟာသရသပါပင်။

အိနိုင်နဲ့ ရှုတင် အဖွဲ့ကိုနှုတ်ဆက်၍ ဆင်ခေါင်းလေးကိုသွား

၁၀၄ နတ်ရွာစိုး

ရန် ပြင်သည်။ အိနိုင်က...

“မှန်းစမ်း ဂဇော်... ဒီဘက်လှည့်စမ်း... ဟ!... မင်းမျက်

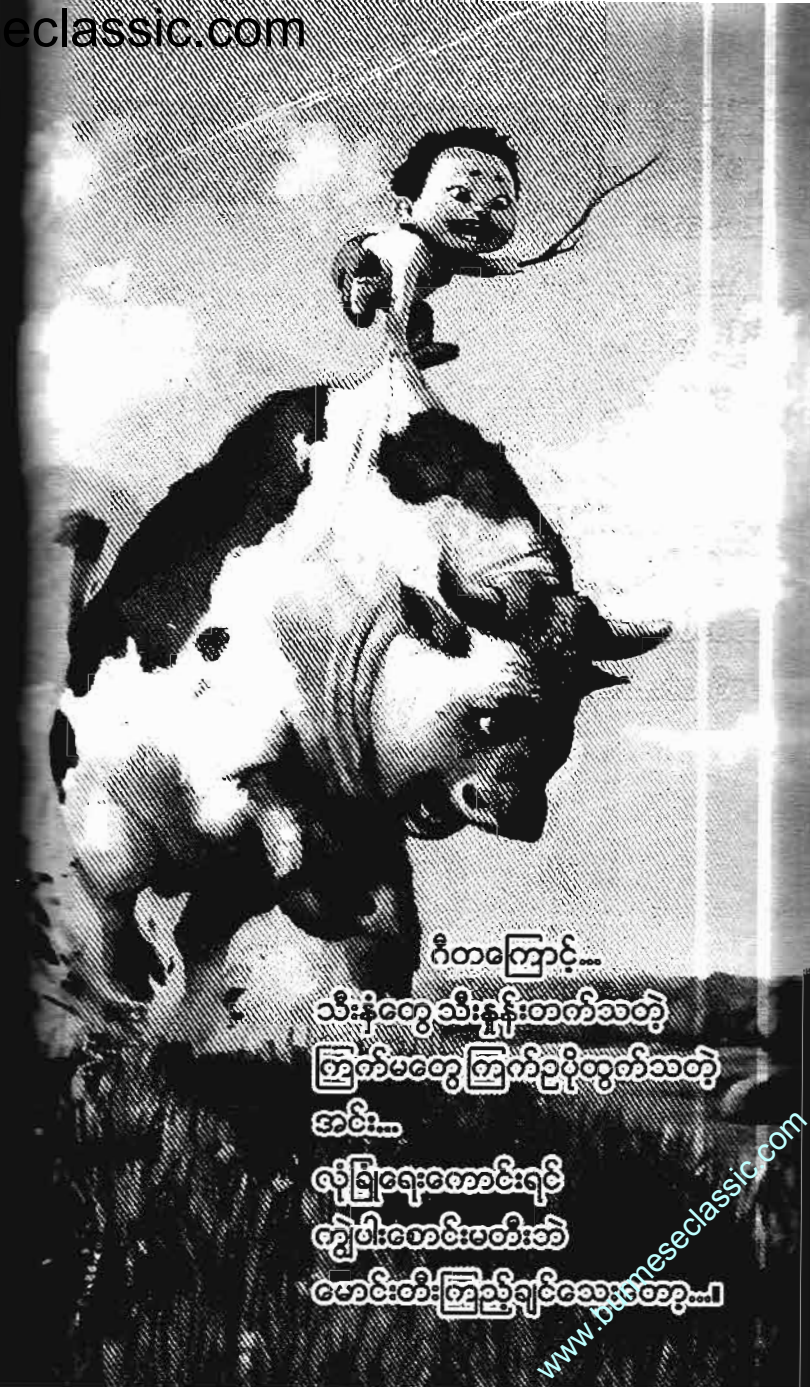
လုံးမှာလည်း အပွင့်အပွင့်လေးတွေက... ကဲကဲရ...”

“မင်းနဖူးမှာလည်းရှိတယ် အိနိုင်... ဝှံ့ဒ်ဘိုင်”

“ဝူး!... ”

www.burmeseclassic.com

ဂီတကြောင့်...

သီးနှံတွေ သီးနှုန်းတက်သတဲ့
ခြောက်မတွေ ကြက်ဥပိုတွေကသတဲ့
အင်း...

လုံခြုံရေးကောင်းရင်
ကျွဲပါးစောင်းပစီးခဲ

မောင်းတီးကြည့်ချင်သေးတာ...

ကျွန်ုပ်တို့သည်
 ချစ်မြတ်ကြွယ်ဝလှသော
 အပင်အမျိုးမျိုးကို
 ဖွန်းခွင့်ပေးပြီး
 မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု
 စာလေ့ထုံးစံများကို
 အချိန်အခါအရအဆင်ပြေစွာ
 ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက်
 စာတတ်စားသုံးစေရန်
 အားပေးကြပါမည်။

အခန်း(၆)

ဆင် ခေါင်းလေး...။

အင်မတန်ငြိမ်းချမ်းသာယာသော ရှမ်းဗမာရွာကလေး...။
 ရွာလယ်လမ်းမှ ဖြည်းဖြည်းမောင်းရင်း စနည်းနာရသည်။ ပလိုင်း
 ခေါင်းတင်ရှမ်းမလေးက...။

“တည့်တည့်သာမောင်းသွားပါရှင် မက်မွန်ခြံမှာ လူအုပ်
 ကြီးတွေ့ရမှာပါရှင်”

ခပ်ဖြည်းဖြည်းပင် ဆက်မောင်းသည်။ မင်းသားမင်းသမီး

ထင်၍လား၊ ကားမမြင်ဖူးတာ ကြာ၍လားမသိ။ ကလေးတစ်သိုက် အပြေးလိုက်လာကြသည်။ မက်မွန်ခြံဝတစ်ခုတွင် လူအုပ်တွေ့ရသည်။ ခြံထဲဝင်၌ ကားရပ်ပြီး လမ်းဆင်းလျှောက်လာကြသည်။ သူတို့လည်း ရှုတင်နားနေကြသည်။ စက်သမားတစ်ယောက်ကို .

“ရဲကြီး. . အဲ. . ဇာတ်ဆရာ. . ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ. . မောင်ယုယနဲ့တွေ့ချင်လို့ပါ ညီလေး. . ”

“လာ. . အစ်ကိုတို့ ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပေးမယ်”

လူအုပ်နှင့်ခပ်တေးဝေး မက်မွန်ပင်တွေကွယ်နေသော တယ်ပင်အောက်တွင် တာလပတ်ခင်း၍ ပုလင်းထောင်နေသော မောင်ယုယကို လူကြမ်းမင်းသားနှင့် အဖော်တစ်ယောက်နှင့်အတူ လှမ်းမြင်ရသည်။ ဒေလီယာကိုအားနာ၍. . .

“သွားလို့သိပ်မကောင်းဘူးထင်တယ် ညီလေး၊ ဧည့်သည်ရောက်နေကြောင်း သွားပြောပေးပါလား”

မောင်ယုယက လှမ်းမြင်သွားပုံရသည်။ ကုန်းရုန်းထရင်း. .

“ဟေး. . ကဗျာဗိသုကာ ကြယ်ဝန်းရဲကြီး၊ ကြံကြံဖန်ဖန်ကွာဘယ်လိုကဘယ်လို ဒီအထိရောက်လာတာလဲ. . ”

အပြေးတစ်ပိုင်း ခပ်ကိုင်းကိုင်းချဉ်းကပ်လာသည်။

ဒေလီယာကို တစ်ချက်ရှိုးသည်။

“ဘာလဲ. . ဘွားတော်ကြီး သဘောမတူလို့. . . ”

“ဟေ့ကောင် ရဲကြီး ပေါက်ကရတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ ငါ့မိတ်ဆွေဒေလီယာတဲ့. . အဲ့ဒါ မောင်ယုယပဲ ဒေလီယာ”

“တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်. . မိတ်ဆွေဆိုတော့ ဝမ်းသာသင့်သလောက်မသာဘူးပေါ့ဗျာ၊ ဒီငှက်ပျောတုံး စွဲပြီ အဝသောက်

မယ်လို့ထင်လိုက်တာက ပိုဝမ်းသာစရာမဟုတ်လားဗျာ”

“မှန်ပါတယ်ရှင့်. . ရှင်တို့လူဟာ လူပျိုလူလွတ်မှန်း ကျွန်မ ပိုသေချာသွားတာပေါ့. . ဟင်း. . ဟင်း. . . ”

“ဟေ့ကောင်. . ဇော်ကြီး စကားအသွားအလာအရ မင့်မဒီက ကဗျာဓါတ်ပါတယ်ဟ. . ”

“ငါ့မဒီ မဟုတ်သေးပါဘူးဆို. . ကွာ. . ”

“စကားလမ်းကြောင်းက ချစ်နဒီထဲတန်းဆင်းတယ်ကွ၊ မဒီ ဖြစ်လာနိုင်တယ်. . ကဲ. . လာကြ၊ ညကတောင် မင်းကိုသတိရနေသေးတာ. . ”

“အိနိုင်ပြောပါတယ်. . လကွဲသံနဲ့ငါကဗျာတွေ ထရွတ်နေတယ်ဆို. . ”

“ကိုချောပြောသလိုပေါ့ကွာ. . ဒင်းက မူးလာပလားဆိုမှ ဖြင့် ကဗျာထရွတ်ဖို့၊ ကွေးနေအောင် ထကလိုက်ဖို့ ဘယ်တော့မှ ဝန်မလေးဘူးဆိုတာလေ”

သူ့ရိုက်ကွင်းတာဝန်ခံ လူကြမ်းမင်းသားနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

“ကောက်ညည်းအရက်စစ်စစ်ကွ ချမလား. . ၊ ဆတ်သားခြောက်ကအစစ်. . . ”

“စောသေးတယ်ကွ. . ဒါနဲ့ မင်းသားမင်းသမီးက ဘယ်သူလဲ. . ဒါရိုက်တာက ဘယ်သူလဲ”

“ငါ့ဘော့(စ်). . ငါ့အာစရိက ဟိုတယ်မှာဇာတ်ရေးရင်း ကျန်ခဲ့တယ်၊ ငါက လက်ထောက်ဒါရိုက်တာလေ. . ၊ ဒီဆင်း(နီ)တွေ လောက်ကို ငါနဲ့လွှဲထားတယ်၊ မင်းသားက အသစ်ကွ. . တကယ်

ပေါက်မယ့်ကောင်ကို ငါ့ဘော့(စ်)ရထားတယ်။ လက်ရှိစူပါတွေ ပြေး
ပေတော့၊ မင်းသမီးကလည်း ငါ့အာစရိဒါရိုက်တာကြီး သမီးကွ. .
အတွဲညီတယ်။ ဒီဇာတ်ကစပြီး ခေါင်းဆောင်တင်တာပဲ. . ကားကြီး
ကွ၊ ဟေ့. . မောင်အေး. . မင်းသားနဲ့ မင်းသမီး ငါခေါ်နေတယ်
သွားပြောစမ်း”

“ဟုတ်. . ”

မောင်ယုယက သူ ရိုက်ကွင်းဘုရင်ဖြစ်ကြောင်း ခပ်ကြွား
ကြွားပြသခြင်းဟု သူကတော့ နားလည်သည်။ ဒေလီယာက. . .

“ဒေလီယာ ကြားဖူးတာက ဒါရိုက်တာတွေက မင်းသား၊
မင်းသမီးကို ကြောက်နေရတယ် ဆိုလားလို့. . ”

“မောင်ယုယ ဝမ်းစာပြည့်နေတဲ့ အားတစ်(စ်)လေ၊ ဒါမျိုး
လာလုပ်လို့ ကားပြီး ပြားသွားမှာပေါ့”

လက်ကျန်ပုလင်းကို ရှင်းပြီး ရိုက်ကွင်းတာဝန်ခံက ဝိုင်း
ဖျောက်လိုက်သည်။ ကလေးတွေ အင်ပရက်ရှင်အောက်မှာတော့
မောင်ယုယ ကြောက်သား။ အနံ့ပျောက်ရန် ကွမ်းဝါးနေစဉ်. . .

“လာပါပြီ ဆရာ”

“ကောင်းပြီ မောင်အေး. . နောက်တစ်ဆင်း(န်)အသင့်ဖြစ်
ရင်လာပြော. . ဟော. . မင်းသားနဲ့မင်းသမီး ဒိုင်ယာလော့(ဂ်)တွေ
အလွတ်ရပြီလား”

သူတို့နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

“ဟာ. . အောင်အောင်. . ”

“ဟာ. . ကိုကို. . ”

“နေပါဦး. . မင်းက မင်းသားလား”

“ဟုတ်တယ်ကိုကို. . သူ့ကိုကောသိလား ကိုကို”

“အေး. . ငါ သေသေချာချာ မြင်ဖူးသိဖူးသလိုလိုပဲကွ”

“မေဖူးမော်လေကိုကို. . ကိုကိုဆုချဖူးတဲ့ ဖြည်းဖြည်းလေး
နဲ့ငြိမ့်ငြိမ့်လေးလေ. . ”

“ဪ. . ဟုတ်ပြီ၊ အင်း. . ဒါကြောင့်ကိုး. . ”

“အမည်မဖော်လို ဗိသုကာဆိုတာလား. . ဝမ်းသာပါတယ်
ရှင်. . ”

အပြန်အလှန်ပင် ဒေလီယာနှင့်မိတ်ဆက်ပေးရင်း လင်္ကာ
ချောစေရန် မုသားပါ(လိုအပ်နေသဖြင့်)ပြောရပေတော့သည်။

“ဒီက ဒေလီယာရဲ့ မိတ်ဆက်အတွင်းပိုင်း ဒီကော်ရေးရှင်း
ပြင်ဆင်ဖို့ အလုပ်အပ်တာနဲ့ ပြင်ဦးလွင်ကိုပါလာတာ အောင်အောင်
ဒါနဲ့ မင့်နာမည် ရဲရင့်အောင်လို့ ဘယ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ်မှာမှ မတွေ့
ဘူးကွာ. . ”

“ကျွန်တော် အနုပညာနာမည်ပဲ သုံးတော့တယ်လေ၊ ဝေယံ
မိုးမြင့်လို့ ပြောင်းထားတယ် ကိုကိုရ”

“ဒေလီယာထင်သားပဲ နာမည်ပြောင်းထားလိမ့်မယ်လို့”

ခွဲဖို့လွှဲဖို့အကြောင်း သူ့ဘယ်လိုမှပြောမထွက်။

ပြောလည်းမပြောရက်တော့ပါပြီ။

“အောင်အောင် မင်းကျောင်းတက်ဖို့က. . ”

“အဝေးသင်ပြောင်းမယ်ကိုကို. . အခုအခွင့်အရေးမျိုးက
ဒီတစ်သက် ဒီတစ်ခါပဲရတာမို့ပါ၊ အောင့်ကိုနားလည်ပေးပါ ကိုကို
ချာ. . နော်. . ”

“နောက်ဆင်း(န်)အသင့်ပါ ဆရာ”

“ကဲ. . ကဗျာဗိသုကာကြီးနဲ့ မဒီခင်ဗျား၊ ရာသီနဲ့အလင်း
အမှောင်လေး အိနေတုန်း. . ငါအလုပ်လုပ်လိုက်ဦးမယ်၊ အေးဆေး
မဟုတ်လား၊ မင့်ညီနဲ့ မင့်ညီမအရည်အသွေးကိုလည်း ဘေးက
အကဲခတ်နိုင်တာပေါ့ကွာ. . ၊ ရော့. . ဇာတ်ညွှန်းအကြမ်းလေး. .
ဖတ်ကြည့်လေ. . ”

“လုပ်ပါရဲကြီး. . တို့အေးဆေးပါ. . ”

၂၂ ၂၂ ၂၂ ၂၂

၀ နွှားခလုတ်တွေပေါ် စနစ်တကျပြေးနေသော မောင့်
လက်ချောင်းရှည်သွယ်သွယ်များကိုလည်း နန်း ချစ်သည်။ စနွှား
ဘေးတွင် နန်းမတ်တတ်ရပ်ရင်း. . မျက်လုံးလေးမှေး၍ အနုပညာ
ထဲစီးမျောနေသော ခပ်စောင်းစောင်းအနေအထား မောင့်မျက်နှာ
သွယ်သွယ်ပေါ် ကျနေသည့် ဆံခွေညှိလဲ့လဲ့များကိုလည်း နန်း ချစ်
သည်။

ခမ်းနားသော ပရိဘောဂတွေမရှိသော်လည်း လိုအပ်သ
လောက်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းလေးများနှင့် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေ
သော မောင့်သွပ်မိုးသစ်သားအိမ်ကလေးကိုလည်း နန်း ချစ်သည်။

သစ်သားတံတားဖြူလေးမှဖြတ်အဝင် ခြံဝတစ်ဘက်တစ်
ချွတ်တွင် မြင့်မားစွာပေါက်ရောက်နေသော ယူကလစ်ပင်ကြီးနှစ်ပင်
တို့လည်း နန်း ချစ်သည်။ ပြီးတော့ ခြံဝမှအိမ်ထဲဝင်ရာ မြေနီလမ်း
တလေး ဘေးတစ်ချက်စီ၍ အုတ်ခဲတွေ ခပ်ငိုက်ငိုက် လှဲစီကားပြီး

ဆေးအဖြူသုတ်ထားသည်ကလည်း ချစ်စရာပါပင်။

ခြံအဝင်ဝနှင့် အိမ်ကလေးကြား အိမ်ရှေ့မြေကွက်လပ်၌ စနစ်တကျ မြေမြောင်းတွေမို့၍ . . ထိုမြေမို့ပေါ်၌ မောင်စိုက်ပျိုးထားသော ဂန္ဓမာ၊ ဒေလီယာ၊ မေမြို့၊ စိန်ချယ်ပန်းများကိုလည်း နန်းချစ်သည်။

အိမ်နောက်က မောင်းလက်ရေတွင်းဘေးမှာတော့ ရာသီအလိုက် သီးနှံစိုက်ခင်းတွေ စိမ်းစိုလတ်ဆတ် ထွေးထွေးထပ်ထပ် ရှိနေသည်ကို နန်း . . အမြဲပင်လန်းရသည်။

ပြီးတော့ . . အသည်းပေါက်မတတ် ချစ်ရပါသော နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းသည့် မောင်ကိုယ်တိုင်ကိုတော့ ဖွဲ့ဆိုပြု၍မရအောင် နန်းချစ်သည်။ လပေါင်းများစွာ ချစ်သက်တမ်း၌ နန်း၏ပါးကလေးကိုပင် မနမ်းရက်၍ မောင်မနမ်းခဲ့ပါ။ (မောင်နမ်းသည့်) နန်းလက်ဖမိုးလေးတွေ၊ ဆံနွယ်နှင့် ပခုံးစွန်းလေးတွေကို နန်းရဲ့ပါးပြင်နှင့် နှုတ်ခမ်းရှင်က အစဉ်ပင်မနာလိုဝန်တို့ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်ရှင် . . ။

“နန်းနဲ့ကိုယ်က ချစ်လို့ပဲရကြမှာလေ . . ပေါင်းလို့ရမှာမူ မဟုတ်တာ၊ အနာဂတ်ကို ကြိုမြင်ထားမှတော့ ချစ်သူကို ဘာလို့ အနာတရတွေပေးနေရမလဲ . . ဝေးရမှာကိုပဲလေ၊ ဆွေးမြေ့တဲ့ အရသာဟာ ကိုယ့်အတွက် ဝေဒနာလို့ မမှတ်ထင်ပါဘူးလို့ ရင်ဘတ်ထဲက အနုပညာကပြောရင်း(နှလုံးသားကို)ကျောသပ်တယ်၊ ချစ်ခဲ့ဖူးတာတစ်ချက်ထဲနဲ့ ဒီအသက်သေရဲတယ်၊ မနာမကျင်ဘဲ လွမ်းနေရတဲ့ အရသာသက်သက်ကိုပဲ ကိုယ်မက်တယ်” . . တဲ့ . . ဪ . . မောင်ရယ် . . ။

မီးရောင်တွေထိန်ထိန်လင်းပြီး ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် ပျော်ပျော်

ခွင်ခွင် ညဉ့်ရဲ့ရင်ခွင်မှာ မောင်နဲ့စတင်တွေ့ပါတယ်။

နန်းတို့ဌာနရဲ့ မောင်မယ်သစ်လွင် ဒင်နာညပေါ့။ ရင်ခုန်လှပါသည်လေ။

“မေဂျာကွင်း(နီ) နန်းကို စင်ပေါ်ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်”

ကြို့တင်စီစဉ်မထားဘဲ ရုတ်တရက် . . ဌာနမှူးဆရာမက ကြေညာရင်းလှမ်းခေါ်သံကြားတော့ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်ရပါသည်။ စတိတ်စင်ပေါ်ကဆရာမက နန်းကို လှမ်းကြည့်ရင်း မသိမသာ ခေါင်းဆတ်ပြသည်လေ။ ပေါင်ပေါ်တင်ထားသည့်သရဖူကို ဘေးက သူငယ်ချင်းက ခေါင်းပေါ်ဆောင်းပေးသည်။ သူမကပဲ နန်းလက်ကို ဆွဲပြီး . . စတိတ်စင်နားက လှေကားရင်းထိ တွဲပို့သည်။ ဆရာမက ဆင်းကြိုသည်။ ရင်တွေဖို့ပြီး ငိုချင်သလိုလိုကြီးလည်း ဖြစ်နေသည်လေ။

“ကျေးဇူးပြုပြီးနားဆင်ပါ။ မေဂျာကွင်း(နီ) နန်းဟာ မြန်မာသီချင်း အင်မတန်အဆိုကောင်းတယ်လို့ အဆောင်သူတိုင်းက ပြောပါတယ်၊ ဆရာမလည်းကြားဖူးတယ် . . မေဂျာကွင်း(နီ)ရတာကို တစ်ကျောင်းလုံးက ဂုဏ်ပြုပါတယ်တဲ့၊ ဒီတော့ . . ဂုဏ်ပြုသူများကို မြန်မာသီချင်းတစ်ပုဒ်နဲ့ တုံ့ပြန်နည်းခံပေးပါ။ စန္ဒရားကိုအေးမော်နဲ့တွဲဖက်လို့ပေါ့ . . ”

“ဖြောင်း . . ဖြောင်း . . ဖြောင်း . . ဖြောင်း . . ဖြောင်း”

ဆရာမဆင်းသွားသည်။ သူ့နာမည်ကို ပထမဆုံးကြားဖူးခြင်းလည်းဖြစ်ပါသည်။ စန္ဒယားအေးမော်တဲ့ . . သူ့နား ကတုန်တယင်လျှောက်သွားမိသည်။ သူက စတင်ပြောလာသည်။

“မကြောက်နဲ့ မင်းအော်ဆိုနေကျ ရေချိုးခန်းထဲ ရောက်နေ

တယ်လို့သဘောထားလိုက်. . လင်းနေတဲ့မီးရောင်တွေဟာ ရေချိုးခန်းနံရံတွေပဲလို့မှတ်လိုက်. . မင်းတစ်ယောက်တည်းရှိတယ်၊ မင်းတစ်ယောက်တည်း. . မင်း. . တစ်ယောက်တည်း. . .”

စိတ်ညှို့သူလို သူကပြောနေသည်။ စိတ်ညှို့ခံရသူလို နန်းသူ့စကားကို စိတ်ကလိုက်ရွတ်နေသည်။ မင်းတစ်ယောက်တည်း. . မင်းတစ်ယောက်တည်း. . . ခဏမှာပင် သူ့စကားကိုယုံကြည်လာသည်။ ဟုတ်တယ်. . ငါတစ်ယောက်တည်း. . ရေချိုးခန်းထဲမှာ. . ငါတစ်ယောက်တည်း. . နံရံလေးဘက်ကြားမှာ. . .

“ရပြီလား. . ရေချိုးခန်းမှာ အာ၊အတွေ့ဆုံးသီချင်းက ဘာလဲ”

“တက္ကသိုလ်ကျောင်းက ငွေလမင်း”

“မင်းဆိုချင်သလိုဆိုကြည့် ကိုကီးညှို့ပေးမယ်”

နန်း ခပ်တိုးတိုးလေးဆိုကြည့်သည်။

“.. ဖွဲ့နွဲ့. . ရေလှိုင်း. . ခတ်သံ. . သစ်ရွက်ကြွေသံ ကျေး. . ငှက်မြည်သံ. . ကြားပြန်တော့လည်း. . . မောင့်ကိုပဲ. . သတိရနေ. . ဖွဲ့နွဲ့. . .”

“သိပ်ကောင်းတယ်. . ချိုပြုံးကီးပဲ၊ ရဲရဲတင်းတင်းချာန်အပြည့်ထည့်ဆို၊ မင်းကိုကိုယ်ယုံတယ်၊ ကိုယ့်ကိုလည်းယုံ၊ မင်းကိုယ်မင်းလည်းယုံ၊ ပရိသတ်နဲ့ ခင်သွားအောင် ဒီလိုပြော”

သူ ခပ်တိုးတိုး သင်ပေးသည်။ နန်း ရယ်လိုက်မိသည်။

စိတ်ဖိစီးမှုတွေမှ လွတ်မြောက်သွားကာ ပေါ့ပါးသွားစေသော သူ့မှိတ်ဆက်စကား။ သူမို့ သင်တတ်ပလေသည်။ စင်ရှေ့သို့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် နန်း ထွက်လာပြီး မှိုက်ယူလိုက်သည်။ အလိုလိုပင်

လှပစွာ ပြုံးမိသွားပြီး ရယ်သံလေးနှင့်. . .

“ဟင်းဟင်း. . ပရိသတ်ကြီးတော့. . ဒီည နှစ်ထပ်ကွမ်း နောင်တ ရပါတော့မယ်၊ ပထမနောင်တက အညတရ ကျွန်မကို (Queen)ဘုရင်မ ပေးမိကြတာပါ။ ဒုတိယနောင်တက ရှင်တို့ အခု သီချင်းပြီးရင် ရတော့မှာပါ. . နန်းဆိုတဲ့ကျွန်မက စင်ပေါ်မတက်ဖူးတဲ့ ရေချိုးခန်းအဆိုတော်မို့ပါရှင်၊ အဟုတ်ပဲ. . ဣတောင် နည်းနည်း တုန်နေတယ်”

ပရိသတ် ဝေါခနဲ သဘောကျသွားသည်။ ရင်းနှီးခင်မင်သွားပုံရသည်။

“ရေချိုးခန်းထဲကလိုပဲ ဆိုပါဗျို့”

“ဟုတ်ပါ. . ထဘီရင်ရှားလေးနဲ့”

“လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဒီအတိုင်းလေးပဲဆိုပါ”

သူ့ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လက်မထောင်ပြရင်း အင်ထရိုင်းလိုက်သည်။ နန်း ကြောက်စိတ်မရှိတော့. . Mood အပြည့်သွင်းလိုက်နိုင်ပြီး ရေချိုးခန်းထဲရောက်နေခဲ့ပါပြီ။

“.. ဖွဲ့နွဲ့. . ရေလှိုင်းခတ်သံ. . သစ်ရွက်ကြွေသံ. . .

ကျေး. . ငှက်မြည်သံ. . ကြားပြန်တော့လည်း. .

သူ့ကိုပဲသတိရနေ. . .

ဆိုစကားသံနဲ့ ဆိုခဲ့လေသူ. . ဘဝပေး. . . ဤ. .

ချစ်ရလေ. . သောသူ. . အသည်းပေး၍. .

ချစ်ရလေ. . သော. . သူ. . အသက်ပုံ၍. .

ချစ်ရလေသောသူ. . . ဖွဲ့နွဲ့. . .”

စည်းဝါးအသံနေအသံထား ကောင်းလှသဖြင့် ကြာဘာသံ

ကြီး ဖြတ်ဝင်လာသည်။ တီးလုံးသံကို မနည်းနားစွင့်၍ ပြန်ဝင်ရသည်။ တော်သေး၏။ ကွက်တိပင် ပြီးဆုံးခဲ့လေသည်။ အားရလှသည်။

ဩဘာသံတွေဘဝဂ်ညံ့ခဲ့သော ရင်ခုန်ကြည်နူးဖွယ်ည။
အဲဒီက စတာပါမောင်။ ။

အင်မတန်လျှို့ဝှက်သိပ်သည်းတဲ့ မောင့်ကို ထပ်တွေ့ဖို့ ရက်ပေါင်းများစွာ နန်းကြိုးစားခဲ့ရပါတယ်ရှင်။

ပွဲတော်မှာလာကတဲ့ ဇာတ်သဘင်တစ်ခုက မောင့်ဆီက တေးပြဇာတ်တစ်ပုဒ် ဝယ်တဲ့သတင်းနဲ့ ပွဲအားရက်မှာ မောင်ကိုယ်တိုင်ဇာတ်တိုက်ပေးနေတဲ့ မြို့ပြင်ကလိမ္မော်ခြံကို နန်းနဲ့ နန်းသွယ်ချင်း အရဲစွန့်ပြီးရောက်လာကြတယ် မဟုတ်လား။ မှတ်မိပုံမရဘူး။

မောင့်ကိုတွေ့လို့ ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားတဲ့နန်းကို တစ်ခါမှမောင်မမြင်ဖူးသလို မောင်ကြည့်နေခဲ့တယ်လေ။ လှည့်ပြန်ပြေးရမလား။ ချိုးပွဲချိုင်လိုက်ရမလား။ ဘုရင်မရထားတဲ့ နန်းအလှဟာ မောင့်ကို ဘယ်လိုမှမဆွဲဆောင်နိုင်မှန်း သိလိုက်ရပါတယ်။

မနေနိုင်တဲ့ သူငယ်ချင်းက...

“အနုပညာသမားတဲ့... မှတ်ဉာဏ်ကတုံးလိုက်တာ၊ ဒင်နာညက ‘တက္ကသိုလ်ကျောင်းကငွေလမင်း’ လေ၊ ဘုရင်မနန်းလေ...”

ဆိုမှ တစ်လုံးထဲပြောပြီး ပြဇာတ်ဆက်တိုက်နေပါတော့တယ်၊ မောင်ပြောတဲ့စကားတစ်ခွန်းက... ဪ... တဲ့။

အဲဒီလိမ္မော်ခြံနဲ့ တစ်ခေါ်လောက်အဝေးက မောင့်သစ်သား

အိမ်ကလေးကို နန်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး အခေါက်အခါခါလာမှပဲ မောင့်အကြောင်း တစ်စတစ်စပိုသိလာတယ်။ မောင်ဟာ လူ့ဝန်းကျင်က ထွက်ပြေးနေသူတစ်ယောက်မှန်း သိလာတယ်။

အင်မတန် ဩဇာအာဏာနဲ့ ဓနအင်အားကြီးမားတဲ့ မိဘဆွေမျိုးအသိုင်းအဝန်းကို (အနုပညာတစ်ခုတည်း ရင်နဲ့လွယ်ပိုက်ပြီး) ကျောခိုင်းခဲ့သူမှန်း သိလာရတယ်။

မောင်ဟာ နူးညံ့သိမ်မွေ့သလောက် မာကျောပြတ်သားရာမှာလည်း သံမဏိသားနဲ့စိန်သွားက အရှုံးပေးရတဲ့သူမှန်း နန်း သိလာခဲ့တယ်။ မောင့်မှာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်နေတဲ့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းနဲ့ အစားအသောက်တွေ၊ မောင်လက်ခံအောင် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းတာလည်း နန်း နွမ်းလျှပ်ပန်းလွန်းခဲ့ရပါတယ် မောင်။

ရက်ပေါင်းလပေါင်းများစွာ နန်းစေတနာ၊ မေတ္တာစစ်စစ်ကို ကြိုးကြိုးကုတ်ကုတ် တပင်တပန်း အားထုတ်ပြခဲ့ရတာပါ မောင်။

Outsider ဖြစ်နေတဲ့မောင့်ကို မေတ္တာစည်းထဲ နန်း ဘယ်ကလောက်ဆွဲသွင်းခဲ့ရသလဲဆိုတာ မောင်ပဲသိပါတယ်ကွယ်... မထင်မှတ်တဲ့တစ်နေ့... ဘာအဆက်အစပ်မှမရှိဘဲ စန္ဒရားတီးနေချာက တစ်ဝက်တစ်ပျက်နဲ့ထလာပြီး ပြတင်းပေါက်ကနေ လေချွန်နေတဲ့ယူကလစ်ပင်ကြီးကို ငေးနေတဲ့နန်းကို နောက်ကနေ ပုခုံးလေးဖွဲ့ဖို့ကိုင်တယ်... ဆံပင်ကိုနမ်းရင်း တိုးတိုးညင်းညင်းလေသံလေးနဲ့...

“နန်း... ကိုယ့်ကိုမချစ်မိအောင်နေပါ။ မင်း... ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာချင်ရင် ကိုယ့်ကိုမချစ်လိုက်ပါနဲ့၊ ကိုယ်ကပဲ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်လေး ချစ်နေပါရစေ”

တဲ့. . . ။ ရင်ထဲ ဒိတ်ခနဲဖြစ်ပြီး နန်းတစ်ခုခုပြန်ပြောမယ်
လုပ်တော့. . .

“ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းနေပါရစေ. . .”
ဆိုပြီး စိုက်ခင်းထဲ ဆင်းသွားလေရဲ့။

နောက်ပိုင်းရက်တွေမှာတော့ အရင်လိုပါပဲ. . . ။

ပုံမှန်ဝင်ထွက်သွားလာ၊ အတူတူချက်ပြုတ်စားသောက်၊
အတူတူရေလောင်းပေါင်းသင်စိုက်ပျိုး၊ အတူတူ သီဆိုခံစား၊ အတူတူ
စစ်တုရင်ကစား၊ အတူတူ စာပေစကားပြော၊ အတူတူ ဟာသပြော
တသောသောရယ်၊ အတူတူ ငူငူငေးငေးပြီး ဟိုးခပ်ဝေးဝေးကြည့်ရင်း
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်၊ တံစက်မြိတ်ကမိုးစက်တွေကို အတူတူလိုက်
ရေ၊ ရယ်မရတဲ့ဟာသတွေပြောပြီး အတူတူရင်နင့်၊ ချင့်ချင်ချိန်ချိန်
ရောင့်ရဲမှုထဲ အတူတူကျေနပ်၊ စောင့်စည်းအပ်သော စည်းတစ်ဖက်
တစ်ချက်မှာ အတူတူထိုင်၊ ဘာပိုင်နေတာလဲလို့ ပြိုင်တူမေးမိ၊ ဘာ
မဟုတ်တာလေးကို တခွီခွီရယ်၊ နယ်နယ်ရရမဟုတ်သူတွေ အ
ကြောင်းဆွေးနွေး၊ အဝေးဆုံးမှာလား အနီးဆုံးမှာလား. . . ဘယ်နား
ဘယ်လိုထားရမှန်းမသိတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရား အကြောင်းကို
တော့ဖြင့် ဘယ်သူကမှ စတင်မဆွေးနွေးဖြစ်တော့ပါ။

“နီးနီးလေးနဲ့ဝေးဝေးနေရတာ အရသာတစ်မျိုးပေါ့နော်. . .
မျက်နှာချင်း ဆယ့်လေးလက်မသာဝေးပေမယ့် ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း
လွမ်းလွန်းလို့ ဆွေးရခြင်းဟာလည်း ရသတစ်မျိုးပေးပါတယ် နန်း
ရယ်. . .” တဲ့. . . ။ မောင်ဟာ အဲသလိုလူစားမျိုးပါရှင်. . . ။

“ကျွန်း!. . .”

“ဟင်!. . . မယ်မယ်. . .”

“ဘာစကားမှငါမကြားချင်ဘူး မိနန်း၊ လာ. . . ကားပေါ်
တက်၊ ဟိတ်ကောင်တွေ. . . လာဆွဲတင်စမ်း. . . ။ ဖက်ခွက်စားချင်တဲ့
ဟာမကို ဒီမယ်. . . ဖက်ခွက်စားကောင်. . . လူမမယ်ကျောင်းသူလေး
ကို ပြားယောင်းသွေးဆောင်မှုနဲ့ နင့်ကိုတရားစွဲမယ်၊ နင် ထောင်ကျ
စေရမယ်”

ဘာနာကျင်မှု၊ နာကြည်းမှုမှမရှိတဲ့ မောင့်မျက်နှာလေး. . .
. . . ဝေး. . . ဝေး. . . သေး. . . သေး. . . ရာကနေ. . . တပြည်းပြည်း. . .
တ. . . ဖြည်း. . . ဖြည်း. . . တ. . . ဖြည်း. . . ဖြည်း. . . ဟမလေး. . .
မောင်ရယ်. . . မောင်ရဲ့. . . ။

နန်းရဲ့ အခွံချည်းသက်သက်ဘဝ အဲဒီနေ့က စပါတယ်ရှင်။

“ဟ. . . မောင်ယုယ မင့်ဇာတ်ကလေးက နင့်နေတာပဲ
ကောင်းလှချည်လား”

“ငါရေးတာမဟုတ်ဘူးကွ၊ အဲဒါ ငါ့ဘောစီကိုယ်တိုင်ရေး
တာ. . . စန္ဒရားဆရာလေးဟာ ဘာမှခုခံချေပမနေဘဲ ထောင်ထဲ
ဝင်သွားတယ်. . . ခုခေတ်လို(မှမဟုတ်တာ) ငွေများတရားနိုင်ခေတ်
လေ. . .”

ပထမတော့
အကျင့်တွေကို
လူကလုပ်တယ်။
နောက်တော့
အကျင့်တွေက
လူကိုပြန်လုပ်တယ်။

အခန်း(၇)

၆၃ လိယာက သူ့မိတယ်တွင် စရိတ်ငြိမ်းလိုက်တည်း
ရန် ပြောသော်လည်း သူက အောင်အောင်ပြဿနာ ရှိနေသေး၍
တစ်ကြောင်း.. မတော်တဆ ဘွားတော်လိုက်လာပါက အောင်
အောင်အထုပ်ကို မရှင်းနိုင်ခင် သူ့အထုပ်က ပေါ်မည်စိုး၍တစ်
ကြောင်းကြောင့် လက်ရှိမိတယ်မှာပင် ဆက်လက်တည်းခိုနေလိုက်
သည်။

ယခုလည်း ရှုတင်ပြီးလျှင် ဆက်ဆက်လာမည်ဟု ပြော

လိုက်သော ညီငယ်အောင်အောင်ကို ဘိယာသောက်ရင်း မိုတယ်
မြက်ခင်းပြင်၌ သူ ဆင်းစောင့်နေခြင်းဖြစ်သည်။ စောင့်ရင်းသောက်
ရင်း အပြင်းအထန် စဉ်းစားနေခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ဘွားတော်၏
တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်တော်နှင့် သူ့လာရင်းကိစ္စကို အောင်အောင်
အား အသိပေး၍ မဖြစ်သေး...။

အင်း.. သူရိုက်နေတာက ပထမဆုံးရုပ်ရှင်ကားကြီး..
ပြီးတော့.. မေဖူးမော်ဆိုသော ကောင်မလေးကို အောင်အောင်
တော်တော်ချစ်ပေလိမ့်မည်။ ချစ်စရာတွေကလည်း ကြွယ်ကြွယ်ဝဝ
နှင့်ပေးကိုး။ အတိတ်အကြောင်းကလည်း နှစ်သက်စွဲလမ်းဖွယ် ရှိခဲ့
သည်ပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်၏ အနာဂတ်ကလည်း လင်းလက်နေ
သည်။ စရိုက်တူ၊ အကြိုက်တူ၊ ဝါသနာတူတွေ အေးလူကြည်မြနေ
ချိန် ဖြစ်သည်။

ခက်နေသည်က တစ်မျိုးတစ်ဆွေလုံးကြောက်ရသော ပဒေ
သရာဇ် ဇကုရာဇ်ဘုရင်မကြီး ဘွားတော်မယ်မယ်ဖျား။

အောင်အောင်မေမေတုန်းကလည်း ဖက်ခွက်စား သဘင်
သည် ဇာတ်သမားမို့ မရရအောင်ခွဲခဲ့သည်တဲ့။ သမီးက အချစ်ဆို
လျှင်.. မြေးက အနှစ်မို့ ဖျစ်ဖျစ်မြည်အောင် ခွဲတော့မည်။ အောင်
အောင်ကို ဘွားတော်က အသည်းစွဲ ဖြစ်သည်။

သူ တွေးကောင်း ပူပန်၍ကောင်းနေစဉ်မှာပင် ဝရောင်း
ခနဲ ဆိုင်ကယ်တစ်စင်း သူ့ဘေးက ပါကင်တွင် ထိုးဆိုက်လာသည်။
JAW ဟဲလ်မက်ကို ချွတ်၍ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှဆင်းလာသူက အောင်
အောင်။

“ဟေး!.. ညီလေး.. ကိုကိုဒီမှာ”

လန်းဆန်းတက်ကြွမှု၊ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်ကျေနပ်မှု
အပြည့်နှင့် ပြုံးပျော်၍ သူ့ဆီလျှောက်လာနေသော ညီငယ်ကို ချစ်
ခင်ကြင်နာသော ရင်နှင့် သူ့လှမ်းကြည့်နေမိသည်။

ညီလေးစိတ်ဆင်းရဲအောင်.. စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်
အောင် ကိုကိုဘယ်လိုမှ မလုပ်ရက်ပါဘူးကွာဟု ဘာသာညည်းမိ
သည်။

“ထိုင်.. ညီလေး မင်းဘာသောက်မလဲ”

“အချိုရည်ပဲသောက်မယ် ကိုကို”

“ဘိယာလောက်တော့ သောက်ပါကွာ”

“မသောက်ဘူး ကိုကို”

ငြင်းဆန်ရင်း ဝိတ်တာကို ကုတ်တစ်ဘူး လှမ်းမှာသည်။

“ဘာလဲ ကောင်မလေးက မသောက်ရဘူးတဲ့လား”

“သူက ဘာမှမတားပါဘူး ကိုကို ညီဘာသာညီ ဆင်ခြင်တာ
ပါ။ ပါပါကြီးကပြောတယ် အနုပညာနဲ့ အောင်မြင်ဖို့ ခက်ခဲတယ်၊
အဲ့ဒီထက် ပိုခက်တာက အောင်မြင်မှုကို ထိန်းထားနိုင်ဖို့ပဲတဲ့..
ပြီးတော့.. အပျော်အပါး သေးသေးလေးတွေကို ငြင်းပယ်နိုင်မှ
ခန်းနားတဲ့ ပျော်စရာကြီးရောက်လာမှာတဲ့၊ ဒီလိုပဲတဲ့.. ပထမ
အကျင့်တွေကို လူကလုပ်တယ်၊ နောက်တော့ အကျင့်တွေက လူကို
ပြန်လုပ်တယ်တဲ့”

“ပါပါကြီး ဆိုတာက..”

“မေဖူးဖေဖေ ညီအစ်မရိပေါ့.. ကိုကိုရ”

“ယောက္ခမလောင်းကြီးပေါ့”

“ကျွန်တော် မေဖူးကို ချစ်တယ်ကိုကို၊ မေဖူးကိုချစ်ဖို့ ကျွန်

တော် လူ့ဘဝကို ရောက်လာတယ်လို့ကို ထင်နေတော့တာပဲ”

“မင်းနဲ့ ဘယ်လိုပြန်တွေ့တာလဲ”

“အဲ့ဒါကိုပဲ ပြောပြချင်နေတာ ကိုကိုရေ”

၂၂ ၂၂ ၂၂ ၂၂

မကြာမှီဆိုတာက စေ့စပ်သေချာတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုတွေနဲ့ လူ့ဘဝတွေကို ဇာတ်ညွှန်းရေးထားပုံပါပဲ။ အဲ့ဒီနေ့က မနက်ခင်းမှာ ကျွန်တော် အိပ်ရေးဝဝနဲ့ လန်းလန်းဆန်းဆန်းနိုးလာတယ်။ သူငယ်ချင်းစိုင်းအောင်က ဘောလုံးပွဲ အချိန်ကြီးနိုင်တယ်တဲ့. . . မနက်ဖြန် မန္တလေး ဆင်းကဲမယ်လို့ ဖုန်းဆက်ထားတယ်။

ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲနေတုန်းမှာ သူငယ်ချင်း မောင်မောင်ဦးဆီက ဖုန်းဝင်လာပြန်တယ်။

“ဟေ့ကောင် အောင်အောင်၊ မင်း သိပြီးပလား၊ မင်းရော ငါရော အမေရိကန်ဗီဇပေါက်တယ်”

“ရဟူး. . . သေချာလား မောင်ဦး”

“Massage ပဲ ဝင်လာသေးတာ ဆုံနေကျ ဒေါင့်ကိုလာခဲ့၊ ကွန်ဖန်းဖြစ်အောင် Online မှာ ဝင်ရှာကြည့်ထားမယ်”

“အိုကေ. . . ဆယ့်ငါးမိနစ်အတွင်း ဈေးနားကဒေါင့်ကို ငါ

အရောက်လာခဲ့မယ်. . ဒါပဲ”

ကားရုံထဲမှာ ဆိုင်ကယ်ထုတ်နေတုန်း ရင်တွေ့ခုန်နေလိုက်တာလေ။ အဲဒီအချိန်မှာ ဈေးကပြန်လာတဲ့ အမေ့အသံက မီးဖိုခန်းကနေ ခပ်ပါးပါးလေး ထွက်လာတာပါ။

“အယ်တော်. . . ဘုရားပန်းဝယ်ဖို့ ငါ မေ့လာပြီ၊ မယ်ဝွမ်းရေ”တဲ့. . . ဈေးခြင်းချပြီး အိမ်အကူ ကောင်မလေးကို မေမေလွမ်းပြောလိုက်တဲ့ အသံပါးပါးလေးကို ကားရုံထဲကနေ ကျွန်တော်လွမ်းကြားလိုက်တာပါ။ လူက ဆိုင်ကယ်ခွနေပြီး စတတ်တာနှိပ်ပြီး စက်နှိုးလိုက်ရင် အင်ဂျင်သံနဲ့ ဘယ်လိုမှ မကြားနိုင်တော့ပါဘူး။ စက္ကန့်ပိုင်းလေးအလိုမှာ လွမ်းကြားလိုက်တာ၊ အဲဒါဟာ ဘဝတစ်ခုလုံး အပြောင်းအလဲ ဖြစ်လာတော့မယ်လို့ ဘယ်လိုလုပ် ကြိုသိပါ့မလဲနော်။

ကျွန်တော်က မေမေနဲ့ ခွဲနေရတာဆိုတော့ အတူနေချိန်လေးတွေမှာ မေမေဘာလိုအပ်နေသလဲဆိုတာကို အမြဲမျက်စိဖွင့်နားစွင့်နေတတ်တာ အကျင့်ပါနေတယ်လေ။ မေမေ မထင်မှတ်ချိန်မှာ. . . ‘မေမေရော’ဆိုပြီး ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ရင်. . .

“ဟယ်. . . သားအောင်က မေမေနဲ့ တယ်လီပသီ လှိုင်းတူနေတတ်တယ်၊ မေမေလိုနေတာ ဘယ်လိုသိသလဲ”

ဆိုပြီး မေမေ အရမ်းကျေနပ် ပျော်ရွှင်တတ်တယ်လေ၊ ဟဲ. . . ဟဲ. . . အဲလိုအချိန်မှာ မုန့်ဖိုးတောင်းလို့ အကောင်းဆုံးပဲလေ၊ တောင်းသလောက်လည်း ရတယ်လေ. . . ဟဲဟဲ. . . ။

စိုင်းအောင်စရိတ်နဲ့ မန္တလေးဆင်းမယ် ဆိုပေမယ့်. . . ကိုယ့်အိတ်ကပ်ထဲ တစ်ဖူးလောက်တော့ ပါဦးမှပေါ့။ အကွက်ဝင်လာတာပဲ၊ အမေကြိုက်တဲ့ ဘုရားပန်းနဲ့ ရင်းလိုက်ရင်. . . ဟင်း ဟင်း. . . ။

ဆိုင်ကယ်နှိုးလိုက်ရင် အပြင်သွားမှန်း မေမေသိသွားမှာမို့လို့ ကားရုံထဲက ခြေကန်ပြီး ကုန်းဆင်းအတိုင်း စက်ပိတ်ပြီး ဆင်းခဲ့တယ်၊ ခြံပြင်ရောက်မှ နှိုးတယ်၊ ပန်းဝယ်ပြီး ပြန်ပို့ဖို့. . . အရင်ဆုံး ဦးတည်လိုက်တာပါပဲ၊ ဈေးနားက ဒေါင်မှာ မောင်မောင်ဦး ရောက်နေတယ်၊ ဗီဇပေါက်တာ သေချာတယ်တဲ့၊ အပျော်ကြီး ပျော်သွားကြတယ်. . . ။

“လာကွာ၊ မောနင်း ပက်ကြမယ်”

“မင်း သောက်ချင်သောက်၊ ငါက အိမ်ပြန်ဖို့ကိစ္စ ရှိသေးတယ်”

“လာပါကွာ. . . ငါ့မှာ ပိုက်ဆံအိတ် ပါမလာဘူး”

“အေးပါကွာ. . . သွားပါ ငါရှင်းပါမယ်”

စောစောစီးစီးဖွင့်တဲ့ ဘီယာဆိုင်မှာ မောင်မောင်ဦးကို ဘီယာတိုက်ရင်း အမေရိကအကြောင်းတွေ အားပါးတရ ပြောနေဖြစ်လိုက်ကြတာ၊ ပန်းဝယ်ဖို့ကိစ္စ မေ့သွားတယ်၊ စိုင်းအောင်ကလည်း ဇုန်းဆက်ပြီး. . . သူ့ပရော့နဲ့ လာခဲ့မယ်၊ အဲဒီကပဲ နာရီဝက်လောက် စောင့်နေပါတဲ့၊ ပန်းကိစ္စ အပြီးမေ့ခါနီးမှာပဲ. . .

ခွမ်းခနဲ ဆိုင်ရှေ့လမ်းမပေါ်က အသံကြားလိုက်ရတာပါပဲ၊ ပန်းအိုးကျကွဲတာတဲ့၊ အပေါ်ထပ်ဝရန်တာမှာ ကြောင်ကို တယ်ရီယာဆွေးက လိုက်ဆွဲတာ၊ ကြောင်က ပန်းအိုးကို တိုးချလိုက်တာလို့ ချက်ချင်း သတင်းစကား ကြားလိုက်တယ်၊ အရင်က အရမ်းတဲ့တယ်တဲ့ ဒီနှစ်ကောင် ဘာထဖြစ်တာလဲဆိုတဲ့ ကြောင်ပိုင်ရှင်ကို. . . လှမ်းမြင်ရတယ်၊ ပန်းအိုးကွဲ လာသိမ်းရင် ပြောနေတာ၊ အဲဒီတော့မှ. . .

“ဟာ. . . မောင်ဦး ငါ အိမ်ခဏပြန်ဦးမယ်၊ ကိုစိုင်းလာရင်

ဒီဆိုင်ထဲကပဲ စောင့်ခိုင်းထား၊ မေမေ့ဆီ ငါ ပန်းဝယ်ပို့ရင်း ရေဖန်ဦးမယ်”

ဈေးထဲပန်းဝယ်ဖို့ ဝင်ခဲ့တယ်။ ဒေလီယာပန်းဆိုင်တွေဘက် လမ်းလျှောက်လာခဲ့မိတယ်။

ကြောင်ကလေးနဲ့ တယ်လီယာခွေးလေး အဲဒီမနက်က ဘာအကြောင်းနဲ့ ရန်မဖြစ်စဖူး ထဖြစ်ကြသလဲမသိဘူး ကိုကိုရေ...။ ကျွန်တော့်ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး အပြောင်းအလဲမှာ သူတို့လည်း အရေးကြီးတဲ့ အဓိကဇာတ်ကောင်တွေပါပဲ။

ပန်းဆိုင်ရှေ့မှာ လူကအရှင်းကြီးပေမယ့် ကျောပေးပြီး ပန်းရွေးနေတဲ့ မိန်းကလေးကို... နောက်ကနေ ဂျာကင်နဲ့ကောင်က ခါးပိုက်နှိုက်နေတယ်။ ဆွဲခြင်းထဲက ပိုက်ဆံအိတ် ဒီကောင့်လက်ထဲ အရောက်... ဖတ်ခနဲ ချဉ်းကပ်ပြီး ဒီကောင့်လက်ကို ဖမ်းဆုပ်လိုက်တယ်။ သူကပဲ လှည့်ငေါက်တယ်လေ...။

“ဟေ့လူ... လွတ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“မဆိုင်ရမလားကွ၊ မင်းနှိုက်ထားတာ ဟောဒီမှာ လက်ဖျားလက်ကြပ်ကြီး မိနေတာပဲ၊ တာဝန်သိတဲ့ ပြည်သူတစ်ယောက် အနေနဲ့... ကဲ... အမျိုးသမီး... ဒီမယ် ခင်ဗျားပိုက်ဆံအိတ်ကို ဒီလူနှိုက်ထားတယ်၊ ဒီဘက်လှည့်ကြည့်ပါဦးဗျ”

“ရှုပ်ကုန်ပြီရှင်၊ လူမသိအောင် လုပ်နေခါမှ”... တဲ့။

ပန်းလေးလှုပ်အောင်ပဲ ရယ်မောပြီး ဒီဘက်လှည့်လာတယ်

“ဟင်... မေ... မေဖူးမော်”

၂၂ ၂၂ ၂၂ ၂၂

“သူက အရန်မင်းသမီးအနေနဲ့ နာမည်ရစပြုနေပြီ၊ ဗီဒီယိုနှစ်ကားထွက်ပြီး ကြော်ငြာတစ်ခုက အရမ်းပေါက်ထားတာမို့ ဈေးသူဈေးသားတွေ ဝိုင်းလာတယ်လေ၊ ကျွန်တော့်ကြောင့် ရိုက်ကွင်းလည်း ခဏနားလိုက်ရတယ်”

“သူတို့က ရုပ်ရှင်ရိုက်နေတာလား”

“ကားကြီးတော့မူတ်ဘူး ဗီဒီယိုကားပါ...။ ကင်မရာကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ တာလပတ်အုပ်ပြီး ကားထဲကနေ ချောင်းရိုက်နေတဲ့ ခွတင်လေ၊ ရှုပ်ကုန်ရော၊ ဖြစ်ချင်တော့ သူကလည်း ကျွန်တော့်ကို မြင်မြင်ချင်းပဲ မှတ်မိတယ်ကိုကို၊ ကျွန်တော် အရမ်းဝမ်းသာသွားတာပေါ့၊ သူ့ဖားသားကြီးကို ကျွန်တော်က အနူးအညွတ် တောင်းပန်ရတော့တာပေါ့၊ ပါပါကြီးက ဖြစ်တတ်ပါတယ်ကွာတဲ့၊ ကင်မရာထဲ ပေါ်တင်ကြီးပါသွားတဲ့ ကျွန်တော့်ရုပ်နဲ့ ဟန်ပန်ကို မော်နီတာ ပြန်ဖွင့်ကြည့်ပြီး... မောင်ရင် ဝါသနာပါလားတဲ့၊ ကျွန်တော်ကလည်း နှစ်ခါ

မခေါ်ရပါဘူး။ မေဖူးကလည်း လှနေလိုက်တာလေ။ ပြန်ပြီး မြင်မြင် ချင်းပဲ သူ့ရော ကျွန်တော်ရော အရမ်းပျော်သွားတာက ဖုံးလို့မိလို့ မရအောင်ပါပဲ။ ဒီရွာတင်ပြီးရင် မန္တလေး တန်းဆင်းမှာတဲ့၊ နောက် ကြောင်းရှင်းရင် တစ်ပါတည်း လိုက်ခဲ့ပါလားတဲ့၊ ပြင်ဦးလွင် တက်မှာ တဲ့၊ သိပ်လိုက်တာပေါ့။ အိမ်ကို ပန်းဝယ်ပြီး ပြန်တယ်၊ အထုပ်ပြင် တယ်၊ မေမေသား ရန်ကုန်ပြန်ဖို့ကိစ္စ ပေါ်တယ်ပေါ့။ အမေရိကန် ဗီဇာကိစ္စကို အကြောင်းပြပြီး ပြင်ဦးလွင် ပါလာတာပါပဲ။”

စကားအရည်ကြီးပြောပြီး အောင်အောင်က မောသွားသလို အအေးကို အကုန်မော့သောက်ရင်း ပြုံးပျော်နေသည်။

“မင်း အမေရိကန်ဗီဇာကိစ္စ ဆက်မလုပ်ဘူးလားအောင် အောင်”

“အနည်းဆုံး ခြောက်လကနေတစ်နှစ် စောင့်ရဦးမှာ ကိုကို ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် အောင်မြင်တဲ့သရုပ်ဆောင် ဖြစ်ကိုဖြစ်လာမယ်လို့ ယုံကြည်နေတယ်၊ ကျွန်တော် အရမ်းဝါသနာ ပါလာတယ်၊ ပျော်လည်း ပျော်နေတယ်”

“မင်း အောက်ခြေသိမ်း အလုပ်တွေပါ လုပ်နေရတယ်လို့ ငါကြားတယ်”

“ဇော်ဝမ်းတောင် မီးထိုးမှန်ထိုး ဘဝကနေ တက်လာသေး တာပဲ ကိုကိုရာ . . . အောက်သက်ကျေအောင် ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန် တော် နှိမ်ချပြီး အားလုံးလိုက်လုပ်နေတာပါ”

ဖုန်းဝင်လာ၍ အောင်အောင် မြက်ခင်းပြင်အလယ်သို့ ထ သွားပြီး စကားပြောနေသည်။ မေဖူးမော်ဆီကပဲ ဖြစ်မည်။ အင်း . . အောင်အောင်ပြောပြသော တိုက်ဆိုင်မှုလေးတွေက ကဗျာဆန်နေ

သည်။ စာတစ်လုံးနှုတ်၍ ပေါင်း၍မရသော ကဗျာဖြစ်၏။ ကြည့် . . ဆိုင်ကယ်ခွနေစဉ် မိခင် ပန်းလိုသည့်သတင်းကို မော်တာမနှိပ်ခင် တပ်သီလေး ကြားရသည်။ အချိန်ကိုက်ပင် ပန်းဆိုင်ကို အတိအကျ ရောက်သွားရန် . . ခွေးနှင့်ကြောင်က ရန်ဖြစ်၍ သတိပေးသည်။

လူချောလူလှလေး အောင်အောင်၌ ချစ်သူရည်းစား ထိုအ ချိန်အထိ ရှိမနေခြင်းကလည်း ပန်းဆိုင်၌ မေဖူးမော်နှင့် ဖူးစာပြန် ဆုံရန် အသင့်ပြင်ထားသလို ဖြစ်နေပြန်သည်လေ။ မေဖူးမော်ကို အောင်အောင် စွဲလမ်းခဲ့ဖူးသည်ကို အစ်ကိုမို့ သူကသိနေသည်။ မေဖူးမော်ကလည်း အောင်အောင်ကို မြင်မြင်ချင်း မှတ်မိသည်တဲ့၊ ဆစ်ပါတည်း လိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်သည်။ ထုတ်လုပ်သူ ဒါရိုက်တာကြီးက သည်း မြင်မြင်ချင်း အကဲဖြတ်နိုင်ပုံရသည်။ သည်ကောင် . . အောင် ခြင်ကျော်ကြားသော မင်းသားစုပါ ဖြစ်ကိုဖြစ်လာပေရောမည်။

“ကဲ . . အေးဇော်ကို အဲ့ဒီ ကံကြမ္မာဇာတ်ဆရာရဲ့ သပ်ရပ် သေချာတဲ့ မဟာဇာတ်ညွှန်းကို . . ဟပ်ချလောင်းနဲ့ မင်း ဘယ်လို ဆပြင်းမလဲ” . . . “အဲ့ဒါပဲ ခေါင်းခဲနေတာလေ”

ကိုယ့်ဟာကိုယ်မေးပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ ပြန်ဖြေနေမိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အောင်အောင် ဖုန်းပိတ်၍ လာဝင်ထိုင်သည်။

“မေဖူးဆီကကိုကို ဆရာကိုယူယကတစ်ဆင့် သူ့ဖေဖေကို ပြောပြတယ်တဲ့၊ ဝေယံမိုးမြင့်အစ်ကို ရောက်လာကြောင်း . . . သူ့ ချင်ချင်ချင်း အရင်းကြီးဖြစ်ကြောင်းပေါ့တဲ့”

“မေဖူးမော် ဖားသားကြီးက ဘာပြောတယ်တဲ့လဲ”

“ဝေယံမိုးမြင့် မင်းသားဖြစ်လာမှာကို အုပ်ထိန်းသူအနေနဲ့ ဆူဆုံဖို့ လိုအပ်ရင် သူတွေ့ချင်တယ်တဲ့”

သူ ခေါင်းမွေးနည်းနည်း ထောင်ထသွားသည် ထင်သည်။ သူ့အနေနှင့် အတည်ပြုထောက်ခံသူ မဖြစ်လို့၊ ထို့အတူ ငြင်းဆန် ကန့်ကွက်သူလည်း မဖြစ်လိုပါ။

“ဟာ! . . ငါက ငါ့ကိစ္စနဲ့ငါလာတာပါကွာ၊ မင်းအာစရိနဲ့ ငါတွေ့ဖို့ အကြောင်းမရှိပါဘူး၊ ငါ ဘာပြောရမှန်းလည်း မသိပါဘူး မင်း အုပ်ထိန်းသူတွေ သဘောတူမတူ ဟိုဘက်က မမေးဘူးလား”

“မေးပါတယ်၊ ဘွားတော်က သဘောတူမှာမှတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်သိနေတယ်လေ၊ ကျွန်တော့်ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ကျွန်တော် ဘဝရပ်တည်လို့ရပြီလို့ပဲ လိမ်ပြောထားလိုက်မိတယ်”

“ဒါပေမယ့် မင်း(၂၅)နှစ်ပြည့်မှ ဘွားတော်က မင်းရသင့်တဲ့ အမွေတွေ တရားဝင်ပေးမှာလေ. . .”

“ကျွန်တော် မမက်ဘူးဗျာ၊ ဒီဘဝကိုပဲ ခံမင်တယ်၊ အဲ့ဒီအမွေ တွေကိုင်ပြီး ဘာလုပ်မှ ဘာပေးမယ်၊ ဘယ်သူ့ကိုယူမှ ဘာရမယ်ဆို တဲ့ စနစ်ဟောင်းကြီးကလည်း ညောင်းသင့်တာကြာပြီ ကိုကိုရ”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွာ၊ ဒါပေမယ့်. . . မင်း ကံကောင်းလွန်းလို့ အမေရိကန်ဗီဇာ ပေါက်တာလေ၊ ဘွားတော်သိရင် အရမ်းဝမ်းသာ မှာကွ၊ မင်း ပညာဆက်သင်ဖို့ လိုလေသေးမရှိအောင် ဘွားတော် ထောက်မှာ. . . အဲ့ဒါကို ထည့်စဉ်းစားဦး ညီလေး”

“အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ စူပါမင်းသားဘဝနဲ့ အမေရိကား မလဲနိုင်ပါဘူး ကိုကိုရ၊ ဒီမှာ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူနဲ့လည်း အတူတူ အိမ် တကြည့်ကြည့် နေရတဲ့အရသာက ရှယ်ပဲဥစ္စာ၊ ပြီးတော့. . . အောင် မြင်လာမှ စူပါမင်းသားနဲ့ မင်းသမီးလက်ထပ်ပြီး ဟန်းနီးမွန်း LA ကို ထွက်မယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ တိုးတက်လာရင် ကျွန်တော်တို့

ကားတွေ ဟောလီးဝုဒ်မရောက်ဘူးလို့ ကိုကိုပြောနိုင်လား မေ့တု ကျွန်တော်ပိတ်ခဲ့တယ်၊ အမေရိကန်ဗီဇာပေါက်တာ သိပ်မသေချာ သေးဘူး၊ ဘွားတော်ကို သွားမပြောနဲ့ဦးလို့”

“အေး. . . အဲ့ဒီအချက်ကလေးကတော့ မင်း တော်သွားပြန် ရော၊ ဗီဇာပေါက်တာ သိပုံမရသေးဘူးကွ၊ ဗီဇာပေါက်တာသိပြီး မင်းပျောက်နေတာဆိုရင်တော့ ဘွားတော်က မြေလှန်မှာနော်၊ သူ့ အာဏာစက် ဘယ်လောက်ထက်လည်းဆိုတာ မင်းလည်းအသိ သားနဲ့”

“ထားပါတော့ဗျာ၊ ဒါနဲ့နေပါဦး. . . ဟိုမမနဲ့ကိုကိုက ဘယ်လို လဲ ထုံးစံအတိုင်း ငြိနေပလား”

“ဒီလိုပါပဲကွာ ခရီးသွားဟန်လွဲပါပဲ၊ စကားပုံထဲက ကြောင် ခံတွင်းပျက်နဲ့ ဆက်ရက်တောင်ပံကျိုး သွားတိုးတာပါ”

“ဘယ်မှာ သွားတွေတာလဲ”

“မန္တလေး လေယာဉ်ပေါ်မှာ စတွေတာ”

လိမ္မော်သီးစားရင်း ရယ်ရတယ် ဇာတ်လမ်းနှင့်ရော၍ ညီ ကို ဖြိုးလိုက်ရလေသည်။

“ကိုကိုကတော့ ရောက်လေရာရာ သွားလေရာရာမှာ မိန်းမ ဇာတာက ကောင်းနေတာပဲနော်”

“အဲ့ဒါက အပြင်ဘန်းကြည့်ရင် ကောင်းနေတာပါ ညီရာ”

“ဗျာ. . . ကိုကိုပြောပုံက နောင်တသံဝေဂကြီးနဲ့ပါလား”

“ဟုတ်တယ် အောင်အောင်၊ မူးယစ်သောက်စားပြီး ပျော်ဖို့ ပါးဖို့ပဲ အာရုံထားနေတော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် လိင်ကိစ္စတွေပဲ ကိုကိုဆီ တိုက်ဆိုင်လာတော့တာပေါ့ကွာ၊ ဖြူဖြူစင်စင် လေးလေးနက်နက်

www.burmeseclassic.com

၁၃၆ နတ်ရွာစိုး

မေတ္တာတရားက အလိုလို ကွင်းရှောင်သွားနေပြီ ထင်တာပဲ၊ တည်တည်တံ့တံ့ လေးနက်စွာ ချစ်ခင်တွယ်တာခွင့် ဒီဘဝမှာ ကြုံချင်ပါသေးတယ် ညီရာ၊ မင်း အာစရိ ပြောသလိုပါပဲ၊ အပျော်အပါးကိစ္စပဲ ဦးစားပေးခဲ့တော့ ခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားနဲ့ လွဲချော်နေတယ်လေ”

လေးလေးနက်နက်ပင် ရင်ထဲရှိတာကို အံ့ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ဟုတ်တယ် ညီလေး.. . ကိုကိုကိုယ်တိုင်က မိန်းမတစ်ယောက်ကို မေတ္တာတရားနဲ့ မကြည့်ဖြစ်တော့ဘူး၊ မချဉ်းကပ်တတ်တော့ဘူး၊ ဖိုမ ဆက်ဆံရေးအမြင်က အကျင့်ပါနေပြီ၊ ကဗျာသမားအနေနဲ့ အဲ့ဒါဟာ အရမ်းကြေကွဲစရာပါပဲ”

မိမိကိုယ်မိမိ စက်ဆုပ်ရွံရှာနေသောအဖြစ်ကို အံ့ချလိုက်မိသည်။

“ဒါဆို မေဖူးကို ကျွန်တော် မထိရက်မတို့ရက် ချစ်နေမိတာ ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူရတော့မှာပေါ့နော် ကိုကို”

“အဲ့ဒါ မင်းတို့ ဆုံမှတ်အစစ်ပဲ ညီလေး”

လျှပ်စစ်မီး အကွင်းကွက်ကွက်လေးများ မြက်ခင်းပေါ် လင်းတစ်ကွက် မှောင်တစ်ကွက်ရှိနေ၏။ ကမ္ဘာတခြမ်းကို အလင်းဖျန်းထားသော လမင်း၏ အလင်းလက်များကတော့ အရာရာကို ပွေ့ဖက်ထားလေ၏။

လေးသည်တော်

ကျော်ကြားတာ

သူပြားကြောင့်မှတ်ဘူး။

သူ့ရဲ့ချိန်သားကိုက်မှုပါတဲ့။

(ကံကြမ္မာဟာ တော်တော်လက်တည့်တယ်။)

ပိတ်ဆင်းရဲတယ်...တဲ့၊
 ပိတ်ကိုကောင်းကောင်း
 မရအောင်းခွဲလို့ ငြိမ်တာ၊
 ပိတ်ကောင်း၊
 ရုအောင်းပါ
 ဘယ်တော့မှ
 ပိတ်မဆင်းရဲတော့ဘူး။

ကြိုတတ်သော ဆုံမှတ်များ ၁၃၉

အခန်း(၈)

“အိ”

ဒါပဲ ဒေလီယာ၊ ကိုညီအောင်အောင်ဟာ မေး
 မော်ကို တော်တော်စွဲလမ်းခဲ့တယ် ဆိုတာကိုတော့ ယုံကြည်တယ်။
 သူဟာ ကိုယ့်လို . . မိန်းမလှမြင်ရင် ချစ်ပစ်လိုက်ချင်တဲ့ဉာဉ်ကောင်း
 လည်း ရှိတာမဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ် . . တော်တော်ကိုးကွယ် အတုယူသင့်တဲ့
 ဉာဉ်”

“ဪ . . ချစ်တတ်တာလေ မုန်းတတ်တာမှမဟုတ်ဘဲဟာ”

အလိုလိုပဲ အချစ်တွေ . . မေတ္တာတွေက စိမ့်ထွက်နေတဲ့ သူတော်
ကောင်းလေးပါ”

“ကိုယ်ရည်သွေးတီးလုံးတွေရပ်ပါတော့ . . ၊ ဘွားတော်ကြီး
ကိုကြောက်ရတယ်ဆို . . ကိုဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ သူတို့ကိုလည်းမခွဲရက်
ဘူးဆိုတော့ . . .”

မနက်စာအဖြစ် တို့ဟူးပျော့နှင့် မြီးရှည်ပန်းကန်တွေကို နယ်
ဖတ်၍ သူ့အနားတိုးရွှေပေးရင်း ချိုသာအေးမြစွာ ပြောလာခြင်းဖြစ်
သည်။ တွေ့ဆုံခဲ့သည်က သုံးရက်နှင့် တစ်မနက်သာ ရှိသေးသော်
လည်း ကြင်ကြင်နာနာ ထဲထဲဝင်ဝင် ပြုပြုစုစုနှင့် ဖြစ်နေ၍ ကြည်နူး
ကျေနပ်မှုက ရင်၌သာယာနေ၏။ ဒါကို အချစ်ဟုတော့ သူက ဇွတ်
ကြီး တံဆိပ်ကပ်မည် မဟုတ်ပါ။ ဆုံမှတ်တစ်ခု၌ အလိုက်သင့် လာ
ကြသော လူဖို၊ လူမနစ်ဦး၏ အဆင်ပြေချောမွေ့မှုသာ ဖြစ်နိုင်သည်
ဟု တွေးနေမိသည်။ သို့တည်းမဟုတ် . . .

“ဗိုက်ဆာနေပြီ၊ စားလိုက်ဦးမယ်နော်”

သူမြန်ရှက်စွာ အစားအစာထဲ အာရုံထည့်၍ စားနေစဉ်
ဒေလီယာက ပြုံး၍ သူ့ကိုကြည့်ရင်း ရှမ်းခေါက်ဆွဲပန်းကန်ကို မွေ
နေသည်။ အရည်ထဲ မုန့်ညင်းချဉ်ဖတ်များထည့်ရင်း . . .

“ညဉ့်ကမှ မေဖူးမော်ကြော်ငြာကို စောင့်ကြည့်မိတယ်၊
တော်တော်ဆွဲဆောင်မှုရှိတာပဲ၊ ရိုက်ချက်တွေကလည်း မြန်မာ
ကြော်ငြာမဆန်ဘူးနော်”

“မြန်မာကြော်ငြာ မဆန်ဘူးဆိုတာက ဘာကိုပြောတာလဲ”

“ဪ မြန်မာကြော်ငြာ တော်တော်များများက ကြော်ငြာ
တဲ့ မင်းသားမင်းသမီးဟာ အဲ့ဒီကြော်ငြာထဲက ပစ္စည်းကို မသုံးကြ

ဘူးဆိုတာ သိနေလို့ပါ၊ ရိုက်ကွင်းကျမှ မြင်ဖူးကြတာ များပါတယ်”

“ဒေလီယာလည်း အနုပညာရှိသားပဲ၊ ကိုယ်လည်း မြင်ဖူး
တယ်၊ သနပ်ခါးကြော်ငြာမှာ လိမ်းပြတဲ့မင်းသမီးက ချက်ချင်းပြန်
ဖျက်ပြီး . . ရှုတင်ကအပြန် မျက်နှာဝင်ဆေးတယ်လေ . . ဟင်း . .
ဟင်း”

“ကိုယ်ပြောပုံက အဲ့ဒီမင်းသမီးကို အနီးကပ် လိုက်ကြည့်နေ
သလိုပဲနော်”

ပြုံးထေ့ထေ့ မျက်စောင်းထိုးရင်း ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

“ရည်စားဟောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ အလှပြင်ဆိုင်မှာ ထိုင်နေ
ရင်း အဲ့ဒီမင်းသမီး ပြောနေတာ ကြားရတာပါ”

“ဟင်းဟင်း . . ဒေလီယာအကြောင်း နည်းနည်းပြောပြမယ်
နော် . . ၊ နို့ကြက်ဥတွေ အေးတော့မယ် သောက်လိုက်ဦး”

သူ တစ်ဝက်မျှချလိုက်သည်။ တို့ဟူးကြော် ကောက်ခါး
သည်။

“ဒေလီယာအဖေက ပါပိုလိမွှော်ခြံတွေကို အုပ်ချုပ်တဲ့
ပါပိုလူယုံကြီးပေါ့၊ ဒေလီယာကိုးတန်းနှစ်မှာ လိမွှော်သီးတင်တဲ့ကား
နဲ့ ဖေဖေပါသွားတယ် . . ချောက်ထဲကို၊ ကားရောလူရော ပြန်မရခဲ့
ဘူး၊ မိတဆိုးဖတဆိုး တစ်ကောင်ကြွက်လေးကို ပါပို ပြုစုပျိုးထောင်
ခဲ့တယ်၊ သူ့စာကြည့်တိုက်ထဲက စာအုပ်တွေကို တစ်ဆင့်ချင်း ဖတ်
တတ်လာအောင် ညွှန်ပေးတယ်၊

ဒေလီယာ E-major နောက်ဆုံးနှစ်မှာ ပါပိုက အသက်
လေးဆယ်ငါးပြည့်တယ်၊ ချစ်လည်းချစ်၊ ကြည်လည်း ကြည်ညိုစရာ
ကောင်းခဲ့တဲ့ပါပိုကို ဒေလီယာ Hero ထားခဲ့ရာက ချောမောခန့်

ညားပြီး နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းတဲ့ပါပါကို ချစ်နေမိတာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သိလာတယ်. . .

(၄၅)ပြည့် ပါတီညမှာ ပါပါရင်ခွင်ထဲ အတင်းတိုးတာ ဒေလီ ယာပါ။ ပါပါက အစပိုင်းမှာ ရှောင်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အတွေ့ လေ၊ လူသိရှင်ကြား လက်ထပ်မယ်၊ အားလုံး ဒေလီယာနာမည်နဲ့ လွဲမယ် တကဲကဲပါပဲ. . .

ဒေလီယာက ဘာမှမမက်ဘူး၊ ဒီလိုပဲနေမယ်လို့ တင်းခံခဲ့ တယ်. . . ကျောက်ကပ်ရောဂါနဲ့သေခါနီး တစ်လအလိုကျ ရှေ့နေနဲ့ တရားဝင် လက်မှတ်ထိုးပြီး အမွေလွှဲလိုက်တာ၊ ပါပါကိုအရမ်းလွမ်းလို့ စိတ်ကျရောဂါလို ဖြစ်ပြီးတော့ တစ်နှစ်လောက်အိမ်တွင်းအောင်းပြီး စာချည်းဖတ်နေခဲ့တာလေ. . . သေအံ့မှူးမှူးမှာ ပါပါက စိတ်ချမ်းသာ သလိုနေပါ. . . ပါပါအားလုံးခွင့်လွှတ်တယ်တဲ့. . . ကိုနဲ့တွေ့တဲ့နေ့ က ပါပါအုတ်ဂူကို ဂါရဝပြုပြီး ပြန်လာတာ. . .

“မင်းဘဝလန်းဆန်းအောင် မိုးနတ်သားလေး ဘွားခနဲ ကားလာတွန်းတာလေ. . . ချွေးကိုရွှဲရောပဲ”

“ကဲ. . . ကိုအကြောင်း. . . အဲလေ. . . ပြောချင်မှပြောပါ သိရလည်း ဒီအတိုင်းပဲ. . . မသိရလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲတဲ့ရှင်၊ ဒါပေ မယ့် ကဗျာဆရာဆိုတာ အမှန်တရားကို မြတ်နိုးတတ်တယ်တဲ့. . . ညာရင်တစ်နေ့ပေါ်မှာပဲ”

“ဒေလီယာက ပွင့်လင်းတော့ ကိုယ့်လည်းပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပဲပြောပါမယ့်. . . ရည်းစားဦးက အသည်းခွဲခဲ့တယ်. . . လိမ့်နေအောင် ခံစားရတယ်၊ နောက်တော့အမြင်မှန် ရလာတယ်. . . ရည်းစား များများရှိဖို့ လိုအပ်ကြောင်း သိလာတယ်၊ လှတာချောတာ သဘော

ကျတာမြင်ရင် မနီးစပ်နီးစပ်အောင်လုပ်တယ်၊ ရည်းစားဖြစ်အောင် ကြိုးစားတယ်. . . သိပ်လုံးပန်းရတယ်လို့ မရှိပါဘူး၊ ဖြစ်သွားချစ် သွားကြတာပဲ၊ အဲ. . . တစ်ယောက်တော့ရှိတယ် စိမ့်သူတဲ့ တော် တော်လှတယ်. . . တော်တော်လည်း လုံးပန်းလိုက်ရတယ်. . . ရခါနီးမှ သင်္ဘောမှောက်လို့ပျောက်နေတဲ့ သူ့ရည်းစားပြန်ရောက်လာလို့ နောက်ကောက်(Knock Out) ကျဖူးတယ်. . . ဆန်းတာက ဘယ် ရည်းစားနဲ့မှ မုန်းပြီးကွဲသွားတာ မရှိဘူး. . . ဟဲ. . . ဟဲ. . .

တချို့ရည်းစားတွေဆို နာမည်တောင်မေ့နေတာ. . . ‘ငါ သန္တာမဟုတ်ဘူး ကောင်စုတ်ကောင်ပြတ်ရဲ့. . . နင် အသည်းပေါက် မတတ်ချစ်လှပါချည်ရဲ့ဆိုတဲ့ သီတာဟဲ့. . . ဂွပ်! . . ’(ခေါက်ထီးနဲ့ ငယ်ထိပ် ထိခတ်သံပါ)ဆိုတာမျိုးလည်း ခဏခဏကြုံဖူးပါရဲ့ ဘုရားဇွဲ ရပါစေရဲ့”

ရယ်လျှင် သွားစီစီညီညီလေးတွေနဲ့ တကယ်လှသော ဒေလီ ယာ ရယ်လေသည်။ လှလေသည်။

“လောလောဆယ်တော့ အင်မတန်တော်တဲ့ တပည့်ကျော် ဉာဏ်ဘော်နဲ့ ကွန်ဒို(၁၂)ထပ်မှာ ရည်းစားပြတ်နေပါတယ်၊ အချစ် ငတ်နေပါတယ်၊ လစ်လပ်တာလေး ဖြည့်ဆည်းချင်ရင် ဝင်ပါ. . . ဟိုတယ်စာ စားရမယ်၊ ဒီမှာ ဗစ်စစ်တင်းကတ်”

“အိုကေ. . . ရန်ကုန်လာရင် ဟိုတယ်ခ မကုန်တော့ဘူး ဟာဟ. . . ဇိမ်လည်းကျတယ်. . . လာခဲ့မယ်. . .”

“သော့တစ်ချောင်းပါ မိတ္တူပေးထားနိုင်ပါတယ်တဲ့ ခင်ဗျား” ဒေလီယာ့မျက်နှာ လေးလေးနက်သွား၏။

“ဒီကိုရောက်တုန်း ကို.အခက်အခဲကို ဒေလီယာကူညီဖြေ

ရှင်းချင်ပါတယ်၊ ကိုညီအောင်အောင်တို့အဖွဲ့ တည်းနေတဲ့ဟိုတယ်
ဟာ ဒေလီယာသူငယ်ချင်းဟိုတယ်ပဲ၊ သူတို့အဖွဲ့ရဲ့သတင်းအချက်
လက်တွေ လိုရမယ်ရ ဒေလီယာ စုဆောင်းပေးမယ်”

“သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ ခေတ်ကိုက သတင်းခေတ်လေ. .
သတင်းအချက်အလက်ရမှ ပြဿနာကို ဘယ်ရှုထောင့်က ဖြေရှင်းရ
မလဲဆိုတာ သိမှာပေါ့. . . မှီခိုပါရစေ ဒေလီယာ. . . အမြန်ဆုံး
အချက်အလက် စုပေးပါကွာ. . နော်. . ”

“စိတ်ချပါ. . နို့ကြက်ဥတွေသောက်လိုက်ဦးလေ. . ”

ဒါမှအားရှိမှာပေါ့ဟူသော အကြည့်စူးစူးက အမြူးစွာ သူ
ရင်ကို နတ်ပူးစေသည်။

ပူးနောင်ဂျိန်ဂျိန်. . ။ ပူးဂျိန်ဂျိန်. . ။

ပတ်. . ပတ်. . ဂျိန်း. . ဂျိန်း. . ။

၂၅ ၂၅ ၂၅ ၂၅

“ပြန်ပြောပေါ်ကလူ ဆိုတဲ့ဇာတ်ကားကို ကိုယ်တိုင်နေ
သားလိုက်ကူးပြီး မနှစ်က ဒီတစ်ကားတည်းနဲ့ အကယ်ဒမီရတဲ့ ထုတ်
လုပ်သူဒါရိုက်တာ ‘တင်ထွဋ်ထိပ်’ဆိုတာ မင်းသမီးသစ်လေး မေဖူး
မော်ရဲ့ ဖခင်အရင်းတဲ့ကို. . . ။

မောင်ယုယကို Outdoor တွေရိုက်ခိုင်းပြီး. . . တကယ့်
Drama Indoor အခန်းတွေကျတော့ သူလိုချင်တာ မရမချင်း စိတ်
ဧည့်လက်ရှည် ငွေဘယ်လောက်ကုန်ကုန် ရိုက်တတ်တယ်တဲ့၊ အနု
ပညာမာနကြီးလွန်းလို့ စူပါမင်းသားတွေနဲ့ သိပ်မတည့်ဘူးတဲ့. . . ။

ကိုညီအောင်အောင်. . အဲ. . ဝေယံမိုးမြင့်ကျတော့ သူ
ကားနားထောင်တယ်၊ သူလိုချင်တာ မရရအောင် ကြိုးစားတယ်၊
အလားအလာ အများကြီးရှိတယ်အတွက် ရန်ကုန်ပြန်ရင် ကား(၃၀)
စာချုပ်ချုပ်မယ်လို့တောင် သိရတယ်ကို. . ”

“ပြဿနာပဲ. . မနေ့ညက ဘွားတော်ရာဇသံ ထပ်ဝင်လာ

တယ်၊ ဖုန်းထဲမှာ ဆူလိုက်တာလေ၊ မင်းသွားတာတစ်ပတ်ကျော်ပြီ ဘာအခြေအနေမှမထူးရင် ကိုယ်တိုင်လိုက်လာပြီး ပွဲကြမ်းမယ် တကဲကဲ လုပ်နေတယ် ဒေလီယာ. . ၊ ဘွားတော်ကတော့ သူလုပ်ရင် မဖြစ်တာမရှိသေးဘူးတဲ့. . ”

“နေပါဦး. . အောင်အောင်နဲ့မေဖူးမော်က သူတို့အချင်း ချင်းကော တရားဝင်ချစ်သူတွေ ဖြစ်နေကြပြီလား ကို. . ၊ ကိုညီတို့ မေးမကြည့်ဘူးလား”

“အောင်အောင်ပြောတာက. . ‘မေတ္တာရှိနေကြောင်း ကျွန် တော် ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်းပဲ အခွင့်သင့်တိုင်းပြောတယ်ကိုကို. . ၊ သူသိပါ တယ် ကျွန်တော့်စွန့်လွှတ်မှု၊ ကျွန်တော့်အနစ်နာခံမှုနဲ့ ကျွန်တော့် ရင်ထဲက မေတ္တာထူထည်ကို. . ၊ ပြီးတော့ သူ့သံယောဇဉ်မျက်ဝန်း တွေကိုလည်း ကျွန်တော်ဖတ်လို့ရပါတယ်ကိုကို’ တဲ့. . . တရားဝင် ချစ်သူတော့ မဖြစ်သေးတာ သေချာတယ်”

မြက်ခင်းပြင်သီးသန့်စားပွဲ၌ သူတည်ခင်းသော ဥရောဝ မနက်စာကို ဒေလီယာခံတွင်းတွေ့ပုံရသည်။ မြိန်မြိန်ရှက်ရှက်. . ဟန်မဆောင်ဘဲစားရင်း လိမ္မော်ရည်တစ်ခွက်သောက်သည်။

“သတင်းစကား၊ အတွင်းစကားအရ မေဖူးမော်ဟာ အနေ အထိုင် အလွန်ကျစ်လစ်တယ်တဲ့၊ ကျော်ကြားမှုကိုလိုချင်တာမဟုတ် ဘူးတဲ့၊ အောင်မြင်မှုကိုသာ တစိုက်မတ်မတ်ကြိုးကုတ်အားထုတ်နေ တာ သိသာတယ်တဲ့. . ”

“ကိုယ့်ညီအောင်အောင် ကံကောင်းတာပေါ့. . ”

“ကဲ. . စားလို့လည်းကောင်းတယ်၊ ပြောလို့လည်းကောင်း တယ်၊ ဒေလီယာ ဒီနေ့ခင်းအလုပ်များမယ်၊ တိုးရစ်ကားတစ်စီးစာ

Booking ဝင်ထားတယ်. . . ၊

ကို ဘယ်နေရာက ဘယ်လိုဝင်မယ်ဆိုတာလည်း ဒေလီယာ ကိုတိုင်ပင်ဦး၊ မနက်စာအတွက်ကျေးဇူးပဲ၊ ကောင်တာကချာတိတ်မ တွေစပ်စုနေလို့. . နို့ပို့ဆို နမ်းပြီးမှပြန်ချင်တာ. . ”

“နမ်းချင်ရတယ်လေ. . ကိုယ့်အခန်းကိုလိုက်ခဲ့ပေါ့”

“အဲ့ဒါဆိုပြန်ဖြစ်မှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ စိတ်ဖြတ်တယ်ကွာ. . ဒေါင်! . . ကဲ. . သွားမယ်”

လက်ဝါးကို သူတို့ကြား ခါးလိုခတ်ပုံလေးကို သဘောကျ၍ သူ ရယ်ရင်းကျန်ခဲ့သည်။ သူမ၏ကား မြင်ကွင်းကပျောက်သွားမှ သူ့အနေအထားအမှန်ကို ပြန်သတိရလာ၏။ သူ့အရယ်ရပ်သွား သည်။ ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ်ဖြစ်နေသော မိသားစုရေး၊ လူမှုရေး၊ သူ့ဘဝ ကိုသူ ဂယ်ပေါက်ရှာမရ ဖြစ်နေသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဉာဏ်ဘော်အိက အကြံတော်တောင်းရန် သာရှိတော့ကြောင်း သတိရသည်။ တပည့်ကျော်ဉာဏ်ဘော်ကို တစ် ပါတည်းခေါ်လာရန် သူသတိတရဖြစ်သေးသည်။ ဘွားတော်ကြီးကို ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးပြုစုရန် ချန်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အောင်အောင်နှင့်သူ အတူပြန်လာမှ မန္တလေးပြန်မည့်ပုံ ပေါ်သည်လေ။

အင်း. . ဒီအချိန်လောက်ဆို ဘွားတော် ဘုရားခန်းမှာနဲ့ လိမ့်မည်။ မန်းသူပီပီ ဘုရားရှိခိုး ပေရှည်နေရောမည်၊ ဉာဏ်ဘော် လွတ်လွတ်လပ်လပ် စကားပြောနိုင်ပါစေသား. . . ၊

သူ အိမ်ဖုန်းကိုနှိပ်လိုက်သည်။ ဝင်သည်။

“ဟဲလို ဉာဏ်ဘော်လား”

“ဟေ့ကောင်... ငါက မိန်းမလုနဲ့အရက်ကောင်းကောင်းပဲ

ဉာဏ်ဘော် ဘွားတော်ကိုလှည့်လိုက်ပုံကို သုလ္လတ္တံလင်

၁၅၀ နတ်ရွာစိုး

ပေါ့ပါးစွာ တဟားဟား အူလှိုက်သည်းလှိုက် ရယ်နေမိသည်။
ကောင်တာက မစပ်စုနှစ်ယောက် လက်တို့ပြောသော
စကားတွေ သူမကြားနိုင်။ မြက်ခင်းပြင်ခြားနေသည်လေ။
“ဟယ်. . အခုနက အကောင်းကြီးတွေ. . ” တဲ့။

ဒါဟာ

စနစ်တကျ...အံ့ချော်မှုပါ။

ဒါဟာ

စေ့စပ်သေချာတဲ့...တိုက်ဆိုင်မှုပါ။

ဒါဟာ

ဘဝပါ။

9
♠

ဒီ...
သြော်...
သူမဲ့သူထိုး
သူရိုးလိုသူဝေ
လူတွေဟာ ဘူတွေဖြစ်၊

အခန်း(၉)

နောက်

နေ့ညနေ မြူနှင်းထူကြား ခပ်ပိပိ
တိမ်တောက်နေစဉ် အန်တီနန်း သူ့မို့တယ်သို့ ကြော့ကြော့မော့မော့
ပင် လှမ်းဝင်ရောက်ရှိလာလေသည်။

“အောင်အောင်ဘယ်မှာလဲ ဇော်ဇော်”

“နားနားနေနေပေါ့ အန်တီနန်းရယ်... ရှိပါတယ်၊ ခန့်
ပန်းလာတယ် မဟုတ်လား... ခဏနားပါဦး၊ အကောင်းဆုံးအခန်း
ကို သား Booking လုပ်ထားတယ်၊ ရေခွေးနဲ့ရေချိုး၊ အကျီထူထူ

ဝတ်ပြီး ညဉ့်စာစားရအောင် ဆင်းလာခဲ့၊ သား Dinning Room က စောင့်နေမယ်”

“မူးအောင် သောက်မထားနဲ့”

ဝန်ထမ်းက လိုက်ပို့သဖြင့် အန်တီနန်း လိုက်သွားသည်။ အန်တီနန်းရှေ့ သောက်ရင် မကောင်းသဖြင့် မလာခင်ပင် လစ်မစ် လေးပြည့်အောင် ကျိတ်ထားမှ ဖြစ်မည်လေ။ ရာသီဥတုကလည်း အားကစားသမားအကြိုက် မဟုတ်လား။

သူ့အရက်ဝိုင်း သိမ်းလိုက်ပြီး ခဏအကြာမှာပင် အန်တီနန်း သူ့ဝိုင်းသို့ဝင်ထိုင်သည်။

စားသောက်ဖွယ်များမှာပြီးသောအခါ. . .

“လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နှစ်လောက်ကတည်းက အောင်အောင်စ၊ တွေ့ခဲ့တဲ့ကောင်မလေး အန်တီရဲ့ မိန်းမ၊ မရှုပ်တဲ့. . ရည်းစားသနာ တောင်မထားဖူးတဲ့ ညီလေးအောင်အောင် စွဲလမ်းမယ်ဆိုရင်လည်း စွဲလမ်းလောက်တယ်အန်တီ. . .”

တော်တော်လှတဲ့အပြင် အနေအထိုင်နဲ့ ဝတ်တာစားတာ လည်း ဂုဏ်သိက္ခာရှိတယ်၊ အနုပညာဝမ်းစာလည်း ပြည့်ပုံရတယ်၊ အသံလည်း တော်တော်ကောင်းတယ်”

“မင်းကပါ ငါ့သိကြားမယားဘက် ခပ်ပါပါပါလား”

“အဖြစ်မှန်တွေချည်းထုတ်ပြန် သတင်းပေးနေတာပါ အန်တီ၊ အနုပညာခါတ်ခံရှိတဲ့ အန်တီသား အခု ဝေယံမိုးမြင့်နာမည်နဲ့ ရုပ်ရှင်ကားကြီးရိုက်နေပြီ အန်တီရဲ့. . .”

“ဘာ! . . . ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်မှာလဲဟဲ့. . . ပြဿနာပဲ. . . ကျောင်းကလည်းတစ်ဖက် ဘွားတော်သိရင်လည်း မိုးမီးလောင်

တော့မယ်၊ အခုဘယ်မှာလဲ. . ခုပဲ ငါ သွားတားမယ်”

အန်တီနန်း ရှုရှုရှုရှုထဖြစ်တော့သည်။

“နေပါဦး အန်တီ. . . ဒီကိစ္စကိုတိုင်ပင်ချင်လို့ အန်တီတို့ ခေါ်လိုက်တာပါ၊ ဝုန်းဒိုင်းကြလို့မရဘူး. . ခေါင်းအေးအေးထားပြီး စဉ်းစားရမှာပါ”

“သူ. . သူ. . စာချုပ်တွေဘာတွေ ချုပ်လိုက်ပြီလားဟင်”

“မချုပ်ရသေးပါဘူး၊ ဒီကပြန်ရင်တော့ ချုပ်မယ်လို့ သတင်းကြားထားတယ်၊ သူ့ထုတ်လုပ်သူဒါရိုက်တာက အကယ်ဒမီတင်ထွင် ထိပ်တဲ့၊ သူနဲ့ပဲချုပ်မှာ. . .”

“အကယ်ဒမီတွေ ဘာတွေညာတွေ အန်တီနားမလည်ဘူး သားဟာ မိဘအုပ်ထိန်းသူလက်အောက်မှာဟဲ့. . မိဘအုပ်ထိန်းသူ သဘောမတူဘဲနဲ့ အရမ်းကာရော လက်သိပ်ထိုး စာချုပ်ချုပ်ရအောင် ဒင်းက. . ဘာကောင်လဲ၊ ဥပဒေ နားမလည်ဘူးလား. . .”

စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များ ရောက်လာသည်မို့ စကားခဏ ပြတ်သွား၏။

“စိတ်ခဏလျှော့လိုက်ပါ အန်တီနန်း၊ အစာမရှိရင် ဒေါသ ပိုဖြစ်တတ်တယ်တဲ့. . စားလိုက်ပါ အန်တီ၊ အကောင်းဆုံး ဆုံးဖြတ် ချက်တစ်ခုတော့ သားတို့ချနိုင်ကြမှာပါ. . . စားပါဦး”

အန်တီနန်း တို့ကဏန်း ဆိတ်ကဏန်းသာ စားသည်။ သူတော့ ဝမ်းမီးတောက်နေပြီမို့ အားပါးတရ စားတော့သည်။

“အောင်အောင်ကပြောတယ် အန်တီ၊ သူ ဝါသနာပါလားတဲ့၊ ပျော်လည်း ပျော်တယ်တဲ့၊ သူ့ကိုယ်သူ အောင်မြင်မယ်လို့လည်း ယုံကြည်တယ်တဲ့၊ သူ့ဘဝသူ့ဝါသနာအတွက် အကောင်းဆုံး လာ

ပေးတဲ့အခွင့်အရေးတဲ့၊ သူ့ အဝေးသင်နဲ့ပဲဘွဲ့ယူတော့မတဲ့... ”

“မဖြစ်ပါဘူး၊ ဇော်ဇော်ရယ်၊ ကျောင်းပြီးလို့ သူ့ခြေပေါ် သူ့ရပ်နိုင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့၊ အောင်အောင်ငယ်ပါသေးတယ်၊ အဓိကက ဘွားတော်ပဲ၊ မယ်မယ်က... ဘယ်လိုမှခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး... ၊ ဖက်ခွက်စားအလုပ်တဲ့... ၊

ဖုန်းထဲမှာ ငါ့ကိုဆူလိုက်တာလေ... မိနန်း နင့်သား ရိုက်ကွင်းမှာ ဒါရိုက်တာကို ခြေဆုပ်လက်နယ်မကဘူး မှန်ထိုးမီးထိုးကွမ်းယာဝယ်၊ ဆေးလိပ်ဝယ်ပါလုပ်နေရတာကို မျက်စေ့နဲ့မြင်တဲ့သူက ငါ့လာပြောတယ်၊ နင်မရှက်ပေမယ့် ငါ့ရှက်လို့သေတော့မယ်တဲ့၊ ငါခေါက်ခနဲဖြစ်သွားတာကို နင်တို့မြင်ချင်သလား... တဲ့... ”

“အဲ့ဒါခက်တာပေါ့... အနုပညာသမားကို ဖက်ခွက်စားဆိုတဲ့အသိက ရိုးတွင်းချဉ်ဆီထဲဝင်နေတဲ့ ဘွားတော်ကြောင့် ခက်နေတာပေါ့၊ အခုဟာက သက်ဦးဆံပိုင် ပဒေသရာဇ်စနစ်တွေ မဟုတ်တော့ဘူး၊ မြေဝိုင်းသဘင်ခေတ်က ပညာသည်တွေ ဖက်နဲ့စားချင်စားမယ်... ၊ ခုခေတ်အနုပညာသမားက အောင်မြင်ရင် ရွှေခွက်၊ ရွှေငွန်း၊ ရွှေခက်ရင်းနဲ့ ဟိုတယ်ပေါ်တက်စားနေကြပြီဗျ... ”

“အဲ့ဒါ နင်ပဲ ဘွားတော်နားဝင်အောင်ပြော ငါဇော်၊ ငါတော့ကြောက်တယ်... ”

ဟင်းချိုငွန်းပြန်ချရင်း...

“သားစဉ်းစားထားတာပြောပြမယ်၊ အန်တီ အောင်အောင်နဲ့တွေ့ပြီး သဘောမတူဘူးဘာညာနဲ့ ဝုန်းဒိုင်းကြရင် ချစ်စိတ်နဲ့ အနုပညာစိတ်မွန်နေတဲ့အောင်အောင် တဖောက်ကန်း လုပ်သွားနိုင်တယ်... သူ့အသက် (၂၀)ပြည့်နေပြီလေ၊ မိန်းကလေး ဘက်က

အန်တီပေါ် အမြင်လည်းစောင်းသွားနိုင်တယ်... ၊ တစ်ချိန်ချိန်မှာ သမီးယောက္ခမ မတော်ဘူးလို့ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ဘူးလေ၊ အန်တီ ပညာတတ်၊ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ ကျောင်းဆရာမပါ... ”

“ဒီတော့... ဒီအထိလိုက်လာပြီး ငါကဘာလုပ်ရမှာလဲ ဇော်ဇော်၊ အောင်အောင်ပြန်ပါသွားမှ ဖြစ်မယ်လေ၊ ဒါမှ ဘွားတော်... ”
သူဖြတ်ဝင်ရတော့မည်လေ။ လက်ကာပြီး...

“နေဦး အန်တီ... သားအစီအစဉ်ကို နားထောင်ပေးပါ၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်စေရမယ်... ၊ နက်ဖြန် လက်ထောက်ဒါရိုက်တာနဲ့ သူတို့ရှာတင်အဖွဲ့ အောက်ဒိုးလက်စထွက်ဖြတ်လိမ့်မယ်၊ ဟိုတယ်မှာ အဲ့ဒီထုတ်လုပ်သူ ဒါရိုက်တာကြီးပဲ ကျန်ခဲ့လိမ့်မယ်၊

အန်တီနဲ့ကျွန်တော် တိုက်ရိုက်ဝင်ဆွေးနွေးမယ်၊ ကိုယ်က အမေပဲ... အုပ်ထိန်းသူပဲ၊ သဘောမတူကြောင်း အပေါ်စီးကပြောလို့ရတယ်အန်တီ... ၊ ရိုက်လက်စကားလည်း နားထားလိုက်... ၊ ကျောင်းပြီးမှ ဆက်ရိုက်သင့်မရိုက်သင့် စဉ်းစားမယ်ပေါ့... ၊ ဒါအကောင်းဆုံးနည်းလမ်းပဲ... အန်တီ... ”

အန်တီနန်း ခဏစဉ်းစားနေသေးသည်။ မျက်နှာမာတင်းလာနေသည်။

“အေး... ဟုတ်တယ်၊ အဲ့ဒီဒါရိုက်တာ... နန်းတင်တင်နဲ့တွေ့မယ်... ဟင်းဟင်း... ”

“ဟင်းဟင်းဆိုရင်... ရန်တွေ့ဖို့အားရှိအောင် ထမင်းတော့စားလိုက်ပါဦး အန်တီ... ”

သူဝရီးနှစ်ယောက် မောင်းတင်၍ . . . ဟိုတယ်ခန်းမထဲ ဝင်လာသည်။ နေ့ကြိုကောင်တာတွင် အန်တီကပင် . . .

“အကယ်၍ ဒါရိုက်တာကြီး တင်ထွင်ထိပ်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ”

“ခဏလေးထိုင်စောင့်ပါရှင် . . . ဖုန်းဆက်အကြောင်း ကြားပေးပါမယ် . . .”

“ဒီကပဲ ရပ်စောင့်မယ်”

မန်နေဂျာမလေး ဖုန်းနှင့် လှမ်းဆက်သည်။

“နာမည်ပြောပါတဲ့ရှင်”

“နာမည်သိမှာမှ မဟုတ်တာ၊ ဝေယံမိုးမြင့်ရဲ့ အုပ်ထိန်းသူ လို့ပဲ ပြောလိုက်ပါ”

“ဒါဆို A.103 ကို လိုက်ပို့လိုက်ပါတဲ့၊ သူ့အလုပ်များနေလို့ သူ့အခန်းမှာပဲ ဧည့်ခံပါရစေတဲ့၊ လာပါရှင် . . . ကျွန်မလိုက်ပို့ပါမယ်”

မန်နေဂျာနောက်ကနေ ကော်ရစ်ဒါပေါ် လမ်းလျှောက်ရင်း . . .

“အကယ်၍ဒီဗိုလ်မောက်နေပုံရတယ် ဇော်ဇော် . . . ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ်၊ ဟင်းဟင်း . . . နန်းတင်တင်နဲ့တော့ တွေ့ကြပြီ”

“အန်တီနန်း . . . ကိုယ့်ဘက်က တစ်ပြားသားမှလျှော့မပေးနဲ့ . . . တစ်လက်မမှ နောက်မဆုတ်နဲ့၊ အပေါ်စီးကပဲပြော ဇော်ဇော် တစ်ယောက်လုံးပါတယ်”

A.103 . . . တွေ့ပါပြီ။ မန်နေဂျာမလေးက အခန်းရှေ့ရပ်၍ တံခါးခေါက်သည်။

“ဖွင့်ထားတယ် တွန်းဝင်လာခဲ့ပါ”

မန်နေဂျာမလေးက တံခါးကိုဟရုံဟပေးသည်။ အထဲက ထွက်လာသောစန္ဒယားသံကြောင့် မောင်းတင်ထားသောအန်တီနန်း တစ်ချက်တုံ့သွားသည်။

“ခပ်မာမာ အပေါ်စီးနော် အန်တီ”

တံခါးကိုတွန်းဖွင့်၍ အန်တီနန်း သုံးလေးလှမ်းဝင်သွားပြီး စုံကြီးထိုးရပ်နေသည်။ နောက်က သူလိုက်ဝင်ရင်း အန်တီနန်းနောက်မှာလိုက်ရပ်၍ အခန်းထဲလှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ စန္ဒရားသံတည့်၍ အော်ဂင်တီးနေသော ဖြူဖြူချောချော ခပ်ခန့်ခန့်လူကြီးက မျက်လုံးအပြူးသား၊ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် အန်တီနန်းကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ ချိုပြုံးသီချင်း ထိုးရပ်သွား၏။

အန်တီနန်းက ကြက်သေသေရပ်နေရင်း ပါးစပ်ကို ညှာလက်ဝါးနှင့် ယောင်ယမ်းပိတ်လိုက်သည်ကို နောက်က သူမြင်နေရသည်။ လူကြီး အော်ဂင်တီးနေသောထိုင်ခုံမှ ဖင်ကြွလာသည်။ ရှေ့တစ်လှမ်းနှစ်လှမ်း ယောင်နိုးသလို လှမ်းထွက်လာရင်း ပါးစပ်က ဆွေးဆွေးမြေ့မြေ့အသံကြီး တုန်ယင်လှိုက်ခတ်စွာ ထွက်ပေါ်လာ

သည်။

“နန်း... ”

“မောင်... ”

အန်တီနန်းလည်း ရင်ထဲအသည်းထဲက အက်အက်ကွဲကွဲ ထွက်လာပုံရသော လှိုက်လှိုက်ငင်ငင်အသံကြီးနှင့် စွေခနဲရှေ့တူရသို့ပြေးထွက်ရင်း လက်ဆန့်ကြိုနေသောလူကြီး၏ ရင်ခွင်ထဲ အိခနဲ ဝင်လိုက်ပါတော့သည်။ တစ်ယောက်ပဲခိုးပေါ်တစ်ယောက် မေးတင်ရင်း လွတ်ထွက်သွားမည်ကို ပူပန်ကြောင့်ကျလှသော ဖက်တွယ်ခြင်းမျိုးဖြင့် လက်နှစ်စုံ အပြန်အလှန်ဖက်တွယ် ပွတ်သပ်နေခဲ့သည်။ မျက်ရည်တွေကိုယ်စီတွေတွေစီးဆင်းရင်း သူ့ကိုယ်ထဲကိုယ်ဝင်မလို ကိုယ့်ကိုယ်ထဲသူဝင်မလို တိုးနေကြသောမြင်ကွင်း။

“ရှာလိုက်ရတာ မောင်ရယ်... စောင့်လိုက်ရတာ အဟင့်အဟင့်... ဟီး...”

“အတူတူပါပဲအချစ်ရယ်... သမီးမေမေဆုံးကတည်းက နန်းကို မောင်ရှာခဲ့တာပါ။ သမီးတစ်သက်ပါပဲ...”

သူ သဘောပေါက်လိုက်ရပါပြီ။ ဘွားတော်၏ ဖက်ခွက်စားလေး... စန္ဒရားအေးမော်၊ အန်တီနန်း၏ နှလုံးသည်းပွတ်...

“အဟွတ်!... အဟွတ်!...”

ကိုယ့်အန်တီအရင်းကြီးကို ဒီလောက်ဖက်လျက်ပွတ်သပ်နေ၍ သူ မသိမသာချောင်းသံပေးကြည့်သည်။ မကြား။ ကြားလည်း ဂရုစိုက်မည်မထင်ပါလေတော့... အင်း... သူ့ဇာတ်သူရေးပြီး ရိုက်နေတာကိုး...။

ဘွားတော်ပြောတော့ သူအတင်းပေးစားသော ယောက်ျား

ကို သစ္စာရှိရှိစောင့်သိလို့ ဝန်ထောက်တောင်မယူပါဘူးဆို... အခုတော့ သူ့အချစ်ဦးပေါ် အရူးအမူးမျှော်နေခဲ့တာပါလား ဟရဲ့...။

သူ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ၍ “အဟမ်း... အဟမ်း...” နှစ်ချက်ပေးကြည့်သေးသည်။ သူ မကြည့်ရဲကြည့်ရဲ လှမ်းကြည့်မိ၊ ဟုတ်ကဲ့ဟိုမှာက လွမ်းခန်းကိုကျော်ပြီး နမ်းခန်းကိုတင်ဆက်နေပါပြီ...။

အချစ်ဆိုသော ဒိန်းဒလိန်းနတ်သည် ဖင်ကျိန်းနေပြီဖြစ်သောတူကိုလည်း လူဟုမမှတ်တော့ပြီတကား။ တံခါးပွင့်နေသဟးမသိမသာ ပြန်ထွက်၊ တံခါးကို အသာပြန်စေ။ နေပလေစေ လွတ်လွတ်လပ်လပ်။ သူ တံခါးဝ၌ ခဏရပ်နေစဉ်...

“ကိုကို...”

“ဟာ... အောင်အောင်... မေဖူး၊ မင်း... မင်းတို့ ရှုတင်သွားတယ်ဆို”

“မိုးရွာလို့ ရှုတင်ဖျက်တယ် ကိုကို... ဒါနဲ့ ကိုကိုမို့တယ် ဧည့်စာရင်းမှာ မေမေနာမည် တွေ့တယ်၊ မေမေ... မေမေ ဘယ်မှာလဲဟင်”

မထူးတော့ပြီ။ ရှင်းနေဖို့အချိန်မရတော့ပြီမို့...

“အထဲမှာ ဝင်ကြည့်ကြ”

“ဟာ!...”

“ဟင်!...”

“ဟယ်!...”

ဆိုသော အာမေဒိုတ်သံတွေကို သူနောက်ချန်ခဲ့ပါသည်။ အိမ်း... ဉာဏ်ဘော့ကျေးဇူးတော်တွေ...။

ဉာဏ်ဘော်ကို အကြောင်းစုံလှမ်းအစီရင်ခံရင်း... ငါ ဘာ

ဆက်လုပ်ရမလဲဟု အကြံတောင်းရပြန်ပါသည်။

“ဒီလိုလုပ်ပါဆရာ. . ပဲလှော်ကြား ဆားအရည်ပျော်ပြီး
ကိုယ်ရောင်ပျောက်ခန်း ဝင်လာပြီလေ၊ ဘွားတော်ဆီ E-mail တစ်
စောင်ပို့ပါ၊ ရုံးခန်းက ကွန်ပျူတာမှာ ကျွန်တော်ဖွင့်ပြလိုက်မယ်. .
ဒီလိုရေး. . . ၊

အိမ်ရှေ့မင်းသားအနေနဲ့...

သည်အခင်း ရှင်းမရတော့ပါပြီ...

မင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင်ဆင်း...

ကိုယ်တိုင်လင်းမှ သည်အခင်းရှင်းပါတော့မည်၊

အမြန်ဆုံးတက်ခဲ့ပါ..မယ်မယ်ယျာ...။

ထားရင်လည်းနေ

သတ်ရင်လည်းသေရမယ့်

ချစ်သားငမော်(ခေတ္တ-ငရဲဘုံ)

ဒါပဲပေါ့ဆရာ. . . ဘွားတော်လေယာဉ်ပေါ်တက်တာနဲ့
ဆရာချက်ချင်း အဲဒီကထွက်လာဖို့ပြင်ထား၊ ဖုန်းဆက်မယ်၊ ရှန်တိန်
ပေါ့. . ဟားဟားဟား. . သိဂီရွှေခွက်ပဲလှော်ဖို့က ဆရာ့ကို ကော်
ဇောနီခင်းပြီး ကြိုနေပါ့မယ် ဆရာ”

“ဟေ့ကောင်. . နှစ်ယောက်စာခင်း. . ၊ ထမင်းလည်းနှစ်
ယောက်စာ. . ”

၂၂ ၂၂ ၂၂ ၂၂

“နန်း ကိုယ့်ကိုမချစ်မိအောင်နေပါ. . မင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်
ဖြာကျန်းမာချမ်းသာချင်ရင် ကိုယ့်ကိုမချစ်လိုက်ပါနဲ့၊ ကိုယ်ကပဲ တိတ်
တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ကလေး ချစ်နေပါရစေ. . . ”

“ကဒ်. . သိပ်ကောင်းတယ်သား၊ အဖြတ်အတောက်ရော
အသံတုန်ခါမှုကော အရမ်းကောင်းတယ်. . ၊ နောက်တစ်ကဒ်. . ”

“နီးနီးလေးနဲ့ဝေးနေရတာ အရသာတစ်မျိုးပါနော်၊ မျက်နှာ
ချင်း ဆယ့်လေးလက်မသာဝေးပေမယ့် ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း လွမ်း
လွန်းလို့ ဆွေးရခြင်းဟာလည်း ရသာတစ်မျိုးပေးပါတယ် နန်းရယ်”

“ကင်မရာမင်း. . ပြတင်းပေါက်ကို Pin ဆက်ယူမယ်၊ ယူ
ကလစ်ပင်နှစ်ပင်ဆီ ဆက်ယူမယ်၊ ပြီးမှ ပန်းခင်းပေါ်က လိပ်ပြာလေး
ဆီ Zoom ဝင်မယ်၊ ဟုတ်ပြီ. . ရပြီ. . ကဒ်!.. . ”

“မောင်ကသိပ်တော်တာပဲနော်”

“နန်းသားက ပိုတော်ပါတယ်ကွာ. . ”

“မောင့်သားပါပဲနော်. . ”

၁၆၄ နတ်ရွာစိုး

“မေဖူးလည်း နန်းသမီးပါပဲနော်. .”

သူနှင့်ဒေလီယာ ရှုတင်မြင်ကွင်းနှင့် ပြန်ပေါင်းထုတ်မြင်ကွင်းကိုကြည့်နေမိကြရင်း ကြည်နူးဖွယ်ကောင်း၍ ပြုံးလိုက်မိကြပါသည်။

“နောက်တစ်ကဒ်. . Last Cut”

“Last Scene. . . Last Cut. . . ကင်မရာ Pin”

“ဟင်. . မယ်မယ်”

“ဘာစကားမှ ငါမကြားချင်ဘူး မိနန်း၊ လာ. . ကားပေါ်တက်၊ ဟိတ်ကောင်တွေ လာဆွဲတင်စမ်း ဖက်ခွက်စားချင်တဲ့ဟာမကို. . ၊ ဒီမယ်ဖက်ခွက်စားကောင်. . ၊ လူမမယ်ကျောင်းသူလေးကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်မှုနဲ့ နင့်ကိုတရားစွဲမယ်၊ နင်ထောင်ကျစေရမယ်. .”

သရုပ်ဆောင် ဗီလိန်မိန်းမကြမ်းကြီးမျက်နှာမှ အောင်အောင်မျက်နှာဆီ ကင်မရာရွေ့သည်။ ဘာခံစားချက်မှမရှိသော ပြုံးထေ့ထေ့မျက်နှာထားကို အောင်အောင်မို့လုပ်တတ်ပလေသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ကင်မရာသည် ဝေးသွားသောကားလေးဆီ. . ။

“ကဒ်. .”

နောက်ဆုံးကဒ်မို့ ဟေးခနဲပျော်၍ အော်ကြသည်။

ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် အန်တီနန်းက သူနှင့်ဒေလီယာဆီ တွဲလျှောက်လာသည်။ သူ့ကိုလက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ပခုံးဖက်ရင်း ဒါရိုက်တာကြီးက. . .

“ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဇာတ်သိမ်းရေးပေးတဲ့ ဇာတ်ညွှန်းအေးကိုဇော်ခေါ် ကြယ်ဝန်းရဲကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ နန်း. . နန်းတူ

တြိတတဝီသော ခုံမှတ်များ ၁၆၅

ကလည်း အရမ်းတော်တာပဲနော်၊ သားကော. . တူကော တော်ကြပါပေတယ်”

“အခုန ဘွားတော်အဖြစ်သရုပ်ဆောင်သွားတဲ့ မင်းသမီးကြီးလည်း တကယ်တော်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဈာန်တော်တော်သွင်းထားပုံပါပဲ. .”

စိတ်ထဲကတော့ ဆက်ပြောလိုက်မိသည်။ မင်းသမီးကြီးက ဈာန်သွင်းပြီး ပြောရတာဆိုတော့ အတုကြီးဗျ. . . ဈာန်မသွင်းဘဲ မာန်တင်းနေတဲ့အစစ်ကြီး မကြာခင်ရောက်လာတော့မှာ. . . လို့။

ဒီစကားကို ပါးစပ်ဖျားက ဘယ်လိုမှပြောမထွက်ခင် ဒေလီယာကို ကားပေါ်အရင်တက်ခိုင်းပြီး ယာဉ်မောင်းနေရာကို သူတက်စက်နှိုးလိုက်ပါသည်။

“သွားမယ် အန်တီနန်းနဲ့ဦးဦးရေ. . သွားပြီ. . ရန်ကုန်ထိ တောက်လျှောက်ပြေးရမှာ. . အဲ. . မောင်းရမှာ၊ ဒါနဲ့ ဒီဇာတ်ကားနာမည်က ဘာတဲ့လဲခင်ဗျား. .”

“ဖက်ခွက်စား. . တဲ့”

ကောင်းဗျာ. . ။

“ဝူး!.. . ရဟူး!.. .”

